

РЕПУБЛИКА СРБИЈА  
НАРОДНА СКУПШТИНА  
ПРВА СЕДНИЦА  
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА  
Четврти дан рада  
9. март 2018. године

(Седница је почела у 10.10 часова. председава Владимир Маринковић, потпредседник Народне скупштине.)

\*  
\*            \*

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Прве седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствују 92 народна посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 99 народних посланика, односно да су присутна најмање 84 народна посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Обавештавам вас да је спречен да присуствује седници народни посланик Момо Чолаковић.

Настављамо рад.

Прелазимо на тачке 19–32. дневног реда (заједнички јединствени претрес):

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ПРЕДСЕДНИКА САВЕТА ГУВЕРНЕРА НАРОДНЕ БАНКЕ СРБИЈЕ,

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ДИРЕКТОРА УПРАВЕ ЗА НАДЗОР НАД ФИНАНСИЈСКИМ ИНСТИТУЦИЈАМА,

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ПРЕСТАНКУ ФУНКЦИЈЕ ЧЛАНА КОМИСИЈЕ ЗА ХАРТИЈЕ ОД ВРЕДНОСТИ,

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ПРЕДСЕДНИКА И ЧЛАНОВА САВЕТА АГЕНЦИЈЕ ЗА ЕНЕРГЕТИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ,

- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ПРЕДСЕДНИКА СУДОВА (119-3180/17),
- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЗАМЕНИКА ЈАВНОГ ТУЖИОЦА (119-4126/17),
- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЗАМЕНИКА ЈАВНОГ ТУЖИОЦА (119-2371/17),
- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ПРЕСТАНКУ ФУНКЦИЈЕ ПРЕДСЕДНИКА ПРЕКРШАЈНОГ АПЕЛАЦИОНОГ СУДА,
- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ПРЕСТАНКУ ФУНКЦИЈЕ ПРЕДСЕДНИКА ОСНОВНОГ СУДА У НОВОМ САДУ,
- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ПРЕСТАНКУ ФУНКЦИЈЕ ПРЕДСЕДНИКА ПРИВРЕДНОГ СУДА У ЛЕСКОВЦУ,
- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ПРЕСТАНКУ ФУНКЦИЈЕ ПРЕДСЕДНИКА ОСНОВНОГ СУДА У НОВОМ ПАЗАРУ,
- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ПРЕДСЕДНИКА СУДОВА (119-4191/17),
- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О РАЗРЕШЕЊУ И ИМЕНОВАЊУ ЧЛАНОВА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНОВА РЕПУБЛИЧКЕ ИЗБОРНЕ КОМИСИЈЕ, који је поднео народни посланик Саша Радуловић,
- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О РАЗРЕШЕЊУ И ИМЕНОВАЊУ ЧЛАНОВА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНОВА РЕПУБЛИЧКЕ ИЗБОРНЕ КОМИСИЈЕ, који је поднео народни посланик Горан Ћирић.

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да смо позвали да данашњој седници присуствују: Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, Иван Јовичић, изборни члан Високог савета судства, Тајјана Лагумџија и Сандра Кулезић, изборни чланови Државног већа тужилаца, Весна Јањић, самостални саветник у Административној канцеларији Високог савета судства и Александар Антић, министар рударства и енергетике.

Сагласно одлуци Народне скупштине да се обави заједнички јединствени претрес о предлозима одлука из тачака од 19. до 32. дневног реда, пре отварања заједничког јединственог претреса подсећам вас да, сходно члану 97. Пословника Народне скупштине, укупно расправе за посланичке групе износи пет часова, као и да се ово време распоређује на посланичке групе сразмерно броју народних посланика чланова те посланичке групе.

Молим посланичке групе, уколико то већ нису учиниле, да одмах поднесу пријаве за реч, са редоследом народних посланика, у складу са чланом 96. став 4. Пословника.

Сагласно члану 192. став 3. а сходно члану 157. став 2. Пословника Народне скупштине, отварам заједнички јединствени претрес о: Предлогу одлуке о избору председника Савета гувернера Народне банке Србије, Предлогу одлуке о избору директора Управе за надзор над финансијским институцијама, Предлогу одлуке о престанку функције члана Комисије за хартије од вредности, Предлогу одлуке о избору председника и чланова Савета Агенције за енергетику Републике Србије, Предлогу одлуке о избору председника судова, Предлогу одлуке о избору заменика јавног тужиоца, Предлогу одлуке о избору заменика јавног тужиоца, Предлогу одлуке о престанку функције председника Прекршајног апелационог суда, Предлогу одлуке о престанку функције председника Основног суда у Новом Саду, Предлогу одлуке о престанку функције председника Привредног суда у Лесковцу, Предлогу одлуке о престанку функције председника Основног суда у Новом Пазару, Предлогу одлуке о избору председника судова, Предлогу одлуке о изменама Одлуке о разрешењу и именовану чланова и заменика чланова Републичке изборне комисије и Предлогу одлуке о изменама Одлуке о разрешењу и именовану чланова и заменика чланова Републичке изборне комисије.

Да ли предлагачи, односно представници предлагача желе реч? (Да.)

Реч има др Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштоване колеге народни посланици, данас под тач. 19. и 20. на дневном реду имамо предлог, када говоримо о Народној банци Србије, за функцију председника Савета гувернера и за директора Управе за надзор над институцијама, везано за Народну банку Србије.

Овај предлог за Народну банку Србије прошао је одређене процедуре сходно Закону о Народној банци Србије и о избору на функције које су у надлежности рада Народне скупштине Републике Србије и налази се на дневном реду више од три пуна месеца, тако да су сви посланици имали прилике да се упознају са биографијама кандидата и поступком како су предложени ови кандидати.

Када говоримо о председнику Савета гувернера, Одбор за буџет, финансије и контролу трошења јавних средстава донео је Предлог одлуке да се на ово место изабере проф. др Небојша Савић, који је и до сада обављао ову врло одговорну функцију, а да се за место директора Управе за надзор над јавним финансијама изабере господин Жељко Јовић, који је иначе, према својој биографији, до сада такође обављао врло одговорне функције у оквиру НБС и, практично, овај посао му неће представљати

никакав проблем, штавише, представља један корак више у његовом каријерном напредовању.

У овом сету закона и предлога кадровских решења ми данас имамо и Агенцију за енергетику. Први пут бирамо састав, односно председника и Савет Агенције за енергетику по новом Закону о енергетици, који је усвојен 29. децембра 2015. године, који подразумева трећи пакет директива ЕУ, по којем се обезбедила потпуна независност рада ове агенције.

Сам начин избора је врло комплексан јер смо и ми овде у Скупштини учествовали врло активно у избору овог органа, пре свега тако што је, на захтев министра енергетике, након истека мандата претходног сазива Агенције за енергетику Скупштина Србије дала своја два представника, посланика из Одбора за привреду, трговину, туризам и енергетику, као чланове комисије коју је именовала Влада.

Министар енергетике је, према Закону, на основу члана 40, дао три члана владине комисије, који су еминентни професори, односно имају искуства у области енергетике преко петнаест година, тако да је Влада донела одлуку крајем јануара прошле године да се оформи Комисија, у чијем су саставу три професора: проф. др Рајаковић, проф. др Митровић, декан Машинског факултета и проф. др Орловић, професор Техничко-металуршког факултета. Поред та два кандидата, моја колегиница, председница Одбора за привреду, трговину, туризам и енергетику Снежана Петровић била је члан, и ја.

Били смо чланови те комисије која је спровела конкурс; након обављеног конкурса прегледала сву документацију, у сарадњи са техничком службом Министарства енергетике, проверила веродостојност свих докумената, затим обавила разговор са шест кандидата за председника Савета Агенције за енергетику, са 19 кандидата за четири члана Савета Агенције за енергетику и донела одлуку. Ту одлуку је Влада усвојила и након тога послала је на усвајање Народној скупштини. Наравно, Одбор за привреду је усвојио овај предлог одлуке и он је као такав пре скоро три месеца ушао на дневни ред пленума.

Као што видите, процедура је била много захтевнија, тако да је период избора много дуже трајао, али мислим да смо на основу свега овога донели заиста квалитетно решење јер смо се носили мишљу да одлуке које ће у будућности доносити ова агенција треба да иду у сусрет будућности, с једне стране; с друге стране, да се заузме свеобухватан, мултидисциплинаран приступ, а то значи да имамо пет чланова који су потпуно различитих струка а у вези су са енергетиком и, наравно, према захтевима конкурса и закона на основу кога имају преко десет година рада у области енергетике.

Значи, за председника смо предложили господина Дејана Поповића, дипломираног рударског инжењера, који са својом биографијом има преко двадесет година рада у енергетици. Он је учествовао у више наврата у свим јавним расправама по питању Стратегије развоја енергетике до 2030. године када је у питању Србија. Искуство је имао и као директор Јавног предузећа „Ресавица“; поред тога, и у Министарству енергетике.

Наравно, сви ови кандидати морали су и пре самог конкурса да поднесу писмене извештаје и доказе да нису ни страначки функционери ни било какви функционери који би угрожавали, практично, избор на ово место.

Према том закону, председник се бира на седам година, према Закону о енергетици који смо усвојили 2015. године овде. Затим, два члана бирају се на шест година и два члана на пет година.

Поред кандидата за председника Агенције, који је рударски инжењер, изабрали смо још инжењера електротехнике, господина Предрага Марковића, затим једног економисту, госпођу Дејану Костић Стефановић и једног правника, господина Петковића, који је досад био члан Савета Агенције за енергетику и госпођу Негицу Рајаков, која је такође имала искуства у области енергетике преко десет година, поготово у области технологије производње нафте и нафтних деривата али и у области гаса, значи, искуство у раду са НИС-ом.

Заиста смо гледали да стручност буде изнад свега и да ови кандидати обухватају и одређене квалитете и контакте људи из целе Србије. Рећи ћу вам да је госпођа Негица Рајаков из Панчева, а да је госпођа Дејана Костић, као економиста, више од десет година провела у ЕПС-у Ниша, тако да су та њихова искуства из области енергетике драгоцене. То су и показали, на крају крајева, на разговору, интервјуу који смо имали са свим кандидатима, тако да су се на неки начин тиме и издвојили.

Када говоримо о изборима који су под тачкама 23–30, о предлозима за избор председника судова, мислим да је избор председника судова заиста био у надлежности Високог савета судства, тако да о томе заиста не бисмо имали никакве примедбе. Добили сте предлоге у писаној форми.

Постоји само под тачком 24. избор заменика тужиоца, где ће и Посланичка група СНС оспорити избор два заменика тужиоца – то су Карић Микица, Основно тужилаштво у Крушевцу и Шормаз Милица у Вишем јавном тужилаштву – зато што сматрамо да овај избор није обављен на адекватан начин и не поседују оне квалитете због којих би требало да се нађу данас на овој листи.

Поред ових тачака, када говоримо о избору нових судија, рекла бих да смо на овој седници морали да ставимо на дневни ред и тачке којима

престају мандати одређеним судијама, чији је рок, како да кажем, мандат, односно њихове функције престао, тако да то имамо у Београду, Новом Саду, Лесковцу и Новом Пазару.

Тачке 31. и 32. односе се на измене чланова и заменика чланова РИК-а за посланичке групе ДЈБ и ДС. Морам да кажем да ћемо подржати ове предлоге као што су те колеге подржале, наравно, наше предлоге.

Сматрам да овакав данашњи дневни ред представља, у ствари, један сет законских решења, чиме решавамо доста тога у погледу кадровских питања не само судова већ и ових институција као што су НБС и Агенција за енергетику.

Спремна сам да одговорим на свако питање посланика уколико постоји нека недоумица. Мислим да сте биографије добили у писменој форми. Уколико желите, ја ћу допунити своје излагање, али за ово прво јављање хтела сам да будем крајње концизна и ефикасна. Хвала.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Хвала, др Томић.

Реч има господин Иван Јовичић, изборни члан Високог савета судства.

Изволите.

**ИВАН ЈОВИЧИЋ:** Уважени председавајући, поштовани народни посланици, даме и господо, ја сам, као што сте чули, Иван Јовичић, члан и заменик председника Високог савета судства. Имам велику част и пријатну дужност да пред посланицима Народне скупштине изнесем и образложим предлоге одлука о избору председника судова, које је Високи савет судства поднео Скупштини на дан 30. октобар 2017. године и на дан 21. децембар 2017. године.

Наиме, Високи савет судства је у дневном листу „Политика“ и „Службеном гласнику РС“, на дан 2. март 2017. године, огласио избор председника за седам судова у Републици Србији, и то за: Привредни апелациони суд, Привредни суд у Београду, Виши суд у Прокупљу, Други основни суд у Београду, Основни суд у Крушевцу, Основни суд у Сурдулици и Прекршајни суд у Лозници; као што је у дневном листу „Политика“ и „Службеном гласнику РС“, дана 28. јуна 2017. године, огласио избор председника за шест судова у Републици Србији, и то за: Виши суд у Пироту, Први основни суд у Београду, Основни суд у Сјеници, Прекршајни суд у Лозници, Прекршајни суд у Неготину и Прекршајни апелациони суд.

Високи савет судства је способност кандидата за руковођење и организацију послова у суду утврдио на основу Правилника о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и

достојности за избор судије на сталној судијској функцији у други или виши суд и о критеријумима за предлагање кандидата за председника суда.

На основу члана 11. напред наведеног правилника, ВСС је пре свега образовао комисије за избор председника судова, које су сачињавала по три члана ВСС из реда судија. Потом је ВСС донео одлуку о ванредном вредновању кандидата који су поднели пријаву за избор за председнике наведених судова.

Комисије Високог савета судства за избор вредновале су способност кандидата за руковођење и организацију посла у суду на основу програма рада и разговора са кандидатом. Након тога су комисије Високог савета судства у поступку предлагања кандидата одредиле завршну оцену за све кандидате и доставиле претходну листу кандидата. Такође, ВСС прибавио је и мишљење о кандидатима од седнице свих судија суда за који се предлаже избор председника.

На основу члана 13. алинеја 4. Закона о Високом савету судства, а у вези са чланом 70. Закона о судијама, ВСС је, на седници одржаној дана 24. октобра 2017. године и на седници одржаној дана 20. децембра 2017. године, утврдио предлоге одлуке за избор председника судова и предложио Народној скупштини Републике Србије избор 12 кандидата, тако што се: 1) Јасминка Обућина, судија Привредног апелационог суда, предлаже за избор председника Привредног апелационог суда, 2) Јован Јовановић, судија Привредног апелационог суда, предлаже за избор председника Привредног суда у Београду, 3) Гордана Ђурић, судија Вишег суда у Прокупљу, предлаже за избор председника Вишег суда у Прокупљу, 4) Татјана Јеремић, судија Првог основног суда у Београду, предлаже за избор председника Другог основног суда у Београду, 5) Слободан Ивановић, судија Основног суда у Крушевцу, предлаже за избор председника Основног суда у Крушевцу, 6) Сања Стојковић, судија Основног суда у Сурдулици, предлаже за избор председника Основног суда у Сурдулици, 7) Зоран Манић, судија Вишег суда у Пироту, предлаже за избор председника Вишег суда у Пироту, 8) Снежана Стевовић, судија Апелационог суда у Београду, предлаже за избор председника Првог основног суда у Београду, 9) Вејсил Смајовић, судија Основног суда у Сјеници, предлаже за избор председника Основног суда у Сјеници, 10) Милица Перишић, судија Прекршајног суда у Лозници, предлаже за избор председника Прекршајног суда у Лозници, 11) Љубица Маринковић, судија Прекршајног суда у Неготину, предлаже за избор председника Прекршајног суда у Неготину, 12) Леонида Поповић, судија Прекршајног апелационог суда, предлаже за избор председника Прекршајног апелационог суда.

Пошто вас, поштовани народни посланици, не бих оптерећивао биографијама кандидата као ни образложеним предлогом Високог савета судства, јер се они налазе у вашим материјалима, спреман сам да одговорим на свако питање. Остаје ми само да вас позовем да у дану за гласање, вероватно данас, подржите све предлоге Високог савета судства и предложене кандидате изаберете, и унапред се захваљујем. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, господине Јовичићу.

Реч има Сандра Кулезић, изборни члан Државног већа тужилаца.

Изволите.

САНДРА КУЛЕЗИЋ: Захваљујем.

Поштовани народни посланици, уважени председавајући, пред Народном скупштином данас се налазе два предлога Државног већа тужилаца о избору заменика јавних тужилаца који се први пут бирају. Реч је о предлогу од 28. 8. 2017. године за избор заменика јавног тужиоца за ратне злочине и предлогу од 14. 12. 2017. године о избору 52 заменика јавних тужилаца у основним јавним тужилаштвима у Републици Србији.

Када је реч о првом предлогу, за заменика јавног тужиоца за ратне злочине Државно веће тужилаца предложило је Рабреновић Светислава, тужилачког помоћника у Тужилаштву за ратне злочине.

На овом конкурс за избор заменика тужиоца за ратне злочине учествовала су четири кандидата. Предложени кандидат Рабреновић Светислав једини је имао максималан број бодова након оцене стручности и оспособљености кандидата која је спроведена од стране Комисије Државног већа тужилаца.

Укратко ћу рећи чиме се Државно веће руководило приликом предлагања овог кандидата, осим чињенице да је његова стручност и оспособљеност оцењена највишом оценом.

Наиме, реч је о кандидату који је од 2003. године, након положеног правосудног испита, радио као тужилачки сарадник најпре у Петом општинском јавном тужилаштву у Београду, а од 2013. године као тужилачки сарадник у Тужилаштву за ратне злочине.

Од стране Министарства спољних послова Републике Србије овај кандидат ангажован је као члан експертског тима Министарства који заступа Републику Србију пред Међународним судом правде. Од тада, због стеченог искуства из области међународног права и познавања енглеског језика, био је ангажован на великом броју предмета и послова који се тичу међународног права, и то: као саветник експертског тима Републике Србије који заступа државу пред Међународним судом правде, члан тима за израду Акционог плана за Поглавље 23 – Правосуђе и основна права, као и члан



радне групе за израду Националне стратегије за процесуирање ратних злочина Министарства правде Републике Србије.

Руководилац Тужилаштва за ратне злочине предложеног кандидата оценио је оценом „нарочито се истиче“, а као мерила за оцењивање истакнути су постигнути резултати, самосталност, предузимљивост, прецизност и савесност.

Предложени кандидат је уз своју пријаву на конкурс и радну биографију доставио велики број препорука које је добио од стране релевантних стручњака из области међународног права, као и стручњака који раде у јавним тужилаштвима, где је оцењен као добар познавалац међународног хуманитарног права, који је био ангажован на предметима из ове области на међународном нивоу и дао велики допринос у изради важних стратешких докумената Републике Србије, што га препоручује као стручног и оспособљеног за обављање јавнотужилачке функције на позицији за коју је предложен.

Када је реч о предлогу за избор 52 заменика јавног тужиоца у основним јавним тужилаштвима у Републици Србији, најпре ћу рећи да је реч о огласу за избор који је расписан 22. 9. 2017. године у „Службеном гласнику“ 86/17 за укупно 52 места заменика јавног тужиоца у 32 основна јавна тужилаштва у Републици Србији. На овај конкурс пријавило се укупно 277 кандидата, од тога 154 тужилачка помоћника, 49 судијских помоћника, 42 корисника почетне обуке Правосудне академије, два заменика јавног тужиоца и 30 кандидата изван правосуђа. Конкурс је спроведен у периоду од 22. 9. 2017. до 14. 12. 2017. године, у складу с одредбама чл. 76–82. Закона о јавном тужилаштву, Пословником о раду Државног већа тужилаца и Правилником о начину полагања испита на коме се проверава стручност и оспособљеност кандидата који се први пут бира на функцију заменика јавног тужиоца.

Након провере благовремености и уредности пријава кандидата, прибављених мишљења од стране органа и организација у којима кандидати раде, организован је и спроведен испит за проверу стручности и оспособљености. Тај испит одржан је 10. новембра 2017. године. Испит су полагала укупно 132 кандидата.

Након тога, у складу с одредбама члана 81. Закона о јавном тужилаштву, обављен је разговор са свим кандидатима који су положили испит за проверу стручности и оспособљености, као и са кандидатима који су завршили почетну обуку на Правосудној академији.

Након окончаног поступка на интернет страници Државног већа тужилаца објављене су ранг-листе кандидата. На наведене ранг-листе није било приговора, па су такве ранг-листе на седници Већа усвојене као

коначне ранг-листе дана 14. децембра 2017. године, након чега је и донета одлука о предлогу Народној скупштини кандидата за избор за заменика јавног тужиоца који се први пут бира. Одлука о предлогу ових кандидата донета је једногласно од стране девет присутних чланова Већа.

Од укупно 52 предложена кандидата, 43 кандидата су тужилачки помоћници, три кандидата су судијски помоћници, а шест предложених кандидата су корисници почетне обуке на Правосудној академији.

Сви предложени кандидати испуњавају законом прописане опште и посебне услове за избор заменика јавног тужиоца. Сви предложени кандидати су остварили максималну оцену (пет) на испиту за оцену стручности и оспособљености, односно максималну оцену (пет) на завршном испиту на Правосудној академији, осим два кандидата која су предложена за избор у Основно јавно тужилаштво у Лебану и Основно јавно тужилаштво у Пироту, где су предложени кандидати остварили оцену четири као кандидати са највишом оценом у тим тужилаштвима, будући да су кандидати који су остварили оцену пет предложени за избор у другим јавним тужилаштвима.

Према подацима којима Државно веће тужилаца располаже, предложени кандидати су достојни обављања јавнотужилачке функције.

Будући да је велики број кандидата у поступку оцењивања стручности и оспособљености остварио максималне оцене стручности и оспособљености, Државно веће тужилаца је у поступку предлагања кандидата, осим те оцене, посебно водило рачуна о радном искуству кандидата, врсти посла који су обављали након положеног правосудног испита, мишљењу које су о кандидатима дали органи и организације код којих су до сада радили, као и одговарајућој заступљености националних мањина у јавним тужилаштвима у којима је језик националних мањина у службеној употреби.

Предложени кандидати из реда тужилачких и судијских помоћника имају пет и више година радног искуства након положеног правосудног испита, од чега 31 предложени кандидат између пет и десет година стажа након положеног правосудног испита, а петнаест кандидата десет и више година радног стажа у јавном тужилаштву, односно суду након положеног правосудног испита, од којих три кандидата више од петнаест година радног стажа.

Предложени кандидати су након положеног правосудног испита искључиво или претежно радили у кривичној материји. Кандидати који су завршили почетну обуку на Правосудној академији имају четири, односно пет година стажа након положеног правосудног испита, а након завршене

почетне обуке на Правосудној академији наставили су рад у јавном тужилаштву или у кривичној материји у суду.

Сви предложени кандидати из реда тужилачких и судијских помоћника су одлуком јавног тужиоца, односно колегијума, за свој досадашњи рад оцењени оценом „нарочито се истиче“, као и предложени кандидати који су завршили почетну обуку на Правосудној академији.

Имајући у виду наведене карактеристике предложених кандидата, Државно веће тужилаца сматра да су предложени најбољи кандидати, који ће својим квалитетом, стручношћу и искуством допринети побољшању ефикасности рада јавних тужилаштава у којима ће обављати јавнотужилачку функцију савесним и одговорним вршењем јавнотужилачке функције. Ми смо им због њихових квалитета поклонили пуно поверење, па позивам и вас да то учините, јер смо сигурни да ће указано поверење оправдати.

Будући да смо од представника највеће посланичке групе у Народној скупштини чули да се планира оспоравање два кандидата, и то оба кандидата који су предложена за избор у Основном јавном тужилаштву у Крушевцу, реч је о Карић Микици и кандидату Шормаз Милице, ја бих посебно истакла да је у овом случају реч о кандидатима који имају дугогодишње радно искуство у јавном тужилаштву.

Карић Микица има девет година радног стажа у јавном тужилаштву након положеног правосудног испита, а Шормаз Милица десет година радног искуства у јавном тужилаштву након положеног правосудног испита. Оба кандидата су од стране својих тужилаца, руководиоца тужилаштва, за свој рад оцењена највишом оценом „нарочито се истиче“, као и од стране колегијума јавног тужилаштва. То су разлози због којих је Државно веће тужилаца сматрало, и даље сматра, да ови кандидати треба да буду изабрани у Основно јавно тужилаштво у Крушевцу.

Дакле, по овој одлуци, за избор заменика јавног тужиоца предложени су следећи кандидати – за заменика јавног тужиоца у Првом основном јавном тужилаштву у Београду предложени су: Богдановић Светлана, тужилачки помоћник у Апелационом јавном тужилаштву у Београду; Каличанин Вулетић Анђела, тужилачки помоћник у Другом основном јавном тужилаштву у Београду; Мићановић Биљана, тужилачки помоћник у Другом основном јавном тужилаштву у Београду; Петровић Стефан, корисник почетне обуке Правосудне академије; Стојановић Маја, тужилачки помоћник у Другом основном јавном тужилаштву у Београду; Стојиљковић Јована, тужилачки помоћник у Првом основном јавном тужилаштву у Београду.

За заменика јавног тужиоца у Другом основном јавном тужилаштву у Београду предложени су: Вукојевић Мира, тужилачки помоћник у Другом основном јавном тужилаштву у Београду; Крстић Гордана, тужилачки помоћник у Тужилаштву за организовани криминал; Стојановић Никола, тужилачки помоћник у Тужилаштву за организовани криминал.

За заменика јавног тужиоца у Трећем основном јавном тужилаштву у Београду предложени су: Ковачевић Ивана, тужилачки помоћник у Трећем основном јавном тужилаштву у Београду; Полић Јадранка, тужилачки помоћник у Другом основном јавном тужилаштву у Београду; Стојанац Маретић Милица, тужилачки помоћник у Трећем основном јавном тужилаштву у Београду.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Младеновцу предложен је Анђелић Љубомир, тужилачки помоћник у Вишем јавном тужилаштву у Београду.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Обреновцу предложен је Вељковић Владимир, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Обреновцу.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Панчеву предложена је Огњановић Рошу Љиљана, тужилачки помоћник у Вишем јавном тужилаштву у Панчеву.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Великој Плани предложени су: Марковић Жељко, судијски помоћник у Основном суду у Смедереву и Милић Александар, корисник почетне обуке Правосудне академије.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Ваљеву предложена је Матић Невена, тужилачки помоћник у Вишем јавном тужилаштву у Ваљеву.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Смедереву предложена је Савић Александра, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Смедереву.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Новом Саду предложена је Барјамовић Бранка, тужилачки помоћник у Вишем јавном тужилаштву у Новом Саду.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Зрењанину предложени су Поробић Сања, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Зрењанину и Црномарковић Драган, корисник почетне обуке Правосудне академије.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Сремској Митровици предложена је Поповац Татјана, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Сремској Митровици.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Бечеју предложен је Јовичић Ђорђе, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Бечеју.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Шапцу предложене су: Алексић Јелена, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Шапцу; Веселиновић Јелена, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Шапцу и Тешић Маричић Бојана, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Лозници.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Суботици предложен је Долмагић Дамир, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Суботици.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Сомбору предложени су: Иванишевић Предраг, судијски помоћник у Вишем суду у Сомбору и Милић Јелена, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Сомбору.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Старој Пазови предложена је Грбић Драгана, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Старој Пазови.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Крушевцу предложени су: Карић Микица, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Крушевцу и Шормаз Милица, тужилачки помоћник у Вишем јавном тужилаштву у Крушевцу.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Краљеву предложен је Јовановић Александар, корисник почетне обуке Правосудне академије.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Аранђеловцу предложена је Милетић Александра, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Младеновцу.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Деспотовцу предложен је Тодоровић Марјан, тужилачки помоћник у Вишем јавном тужилаштву у Јагодини.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Пожеги предложен је Вучковић Владимир, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Ужицу.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Пожаревцу предложене су: Велебит Јелена, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Смедереву и Пантић Владанка, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Пожаревцу.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару предложени су Баћићанин Аднан, тужилачки помоћник у

Вишем јавном тужилаштву у Новом Пазару и Бакић Самир, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Нишу предложени су: Вујисић Александра, тужилачки помоћник у Вишем јавном тужилаштву у Нишу; Милошевић Татјана, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Нишу и Станојевић Владимир, тужилачки помоћник у Вишем јавном тужилаштву у Нишу.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Бору предложен је Милошевић Саша, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Зајечару.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Прокупљу предложен је Перић Јован, корисник почетне обуке Правосудне академије.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Владичином Хану предложен је Ђорђевић Далибор, корисник почетне обуке Правосудне академије.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Лебану предложен је Стевановић Милош, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Лебану.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Лесковцу предложен је Бороја Душан, тужилачки помоћник у Вишем јавном тужилаштву у Врању.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Пироту предложени су: Ђурић Предраг, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Пироту и Рангелов Марија, судијски помоћник у Вишем суду у Пироту.

За заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Алексинцу предложена је Ранђеловић Марија, тужилачки помоћник у Основном јавном тужилаштву у Алексинцу.

На крају ћу још једном позвати народне посланике да у дану за гласање гласају за све предложене кандидате Државног већа тужилаца. Захваљујем.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Хвала, госпођо Кулезих.

Да ли известиоци надлежних одбора желе реч?

Реч има народни посланик Петар Петровић.

Изволите.

**ПЕТАР ПЕТРОВИЋ:** Господине потпредседнице, уважени представници Високог савета судства и Државног већа тужилаца, даме и господо народни посланици, ја ћу говорити о тачкама 23–30. пошто је то из надлежности Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу.

Прво ћу рећи да овде имамо две врсте доношења одлуке. Прва је, да тако кажем условно, техничка ствар – ми данас, односно у дану за гласање треба да прихватимо оставке председника Прекршајног апелационог суда, Основног суда у Новом Пазару, Основног суда у Новом Саду и Привредног суда у Лесковцу. Прва тројица поднели су оставке зато што су изабрани на нове функције и из тог разлога ова скупштина мора да их разреши постојећих функција, а мислим да је председник Привредног суда у Лесковцу поднео предлог за разрешење зато што иде у старосну пензију, ако добро памтим, али то, уосталом, није толико битно.

Друга врста одлуке јесте доношење одлуке о избору, што је по Уставу Републике Србије надлежност Народне скупштине Републике Србије, више председника судова у Републици Србији и доношење одлуке о избору заменика основних тужилаца у основним јавним тужилаштвима на тзв. први избор или, како ми то популарно кажемо, тзв. трогодишњаке, док важи овај услов који сада то одређује.

Када су у питању председници судова које данас односно у дану за гласање треба да изаберемо, ту се ради о председнику, на првом месту, Привредног апелационог суда; затим, имамо неколико председника виших судова у Републици Србији и неколико председника основних, односно прекршајних судова у Републици Србији.

Уводничар, господин Јовичић, детаљно вам је објаснио да је процедура предлагања поменутих, овде евидентираних кандидата за председнике ових судова испоштована у потпуности, у складу са Законом о судијама и судовима и у складу са Пословником о раду Високог савета судства. Пошто сам имао прилике да учествујем у раду Високог савета судства, могу да кажем да су предложени кандидати у овом тренутку најбољи кандидати за предложена места председника судова. На тај начин ћемо заокружити и попунити упражњена места председника ових судова која су доста дуго остала празна, имали су на тим местима вршиоце функција председника тих судова.

Када је у питању избор заменика основних јавних тужилаца, такође сам учествовао у раду Државног већа тужилаца и одговорно могу да кажем да су све одлуке када су у питању предложени кандидати за места заменика основног тужиоца у основним јавним тужилаштвима донете једногласно. Дакле, није било, како се то популарно... Односно, данас је стигао у Народну скупштину Републике Србије допис Алумни клуба Правосудне академије да је било тзв. фингирања гласања. Не разумем шта то значи – фингирање гласања; тамо је гласање било тајно, сви кандидати су добили максималан број гласова од стране присутних чланова Државног већа тужилаца. Сви кандидати, као што су уводничари и рекли, добили су

максималне оцене, имају дугогодишње радно искуство и став је Државног већа тужилаца да они треба да буду изабрани на ова места.

На Одбору за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу није оспорен ниједан кандидат. Све одлуке су донете једногласно и прослеђене Народној скупштини на усвајање.

Према томе, сада причати неке приче и наводити неке друге ствари зато што можда неко или нечији кандидат из Алумни клуба није прошао... Па, проћи ће други пут ако буде задовољио критеријуме који буду постављени пред избор. Мислим да нема разлога да се оспоравају предложени кандидати, који својим и стручним, и моралним, и људским и искуственим квалитетима заслужују да буду заменици основних јавних тужилаштава у Републици Србији.

Господине председниче, пошто ми истиче време, а имам право пет минута као председник Одбора, замолио бих вас...

(Председавајући: Наставите да користите време овлашћеног представника ваше групе. Нека се припреми др Војислав Шешељ, после вас.)

Само да кажем, као заменик председника Посланичке групе ЈС, да ћемо ми у дану за гласање подржати предлоге Високог савета судства и Државног већа тужилаца, као и предлог Одбора за финансије, јер сматрамо да кандидати који су предложени својим знањем, искуством, досадашњим радом у потпуности одговарају функцијама за које су предложени и да ћемо на тај начин унапредити српско правосуђе и српско тужилаштво, а у крајњем случају и ове органе који су предложени од стране Одбора за финансије.

Дакле, још једном могу да кажем, даме и господо, представници Високог савета судства и Државног већа тужилаца, имате пуну подршку посланичког клуба ЈС и у дану за гласање сви кандидати ће бити подржани. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има проф. др Војислав Шешељ.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Даме и господо народни посланици, ја, као највећи живи српски експерт за међународно хуманитарно право – уопште се не шалим, најозбиљније мислим, ако има бољи нека се појави на црту – уопште не бих могао да Светислава Рабреновића, кандидата за заменика тужиоца за ратне злочине оцинем позитивном оценом, а камоли да му доделим 20 бодова. Код мене би добио нула бодова, а у загради напомена – кад порасте, можда ће бити бољи.

Међутим, открио сам овде једну велику корупционашку аферу. Светислав Рабреновић је преко везе стављен на ову листу, на основу



интервенције Тање Мишчевић, која му је дала посебну препоруку као шеф Преговарачког тима Владе Републике Србије за вођење преговора о приступању Републике Србије ЕУ. У ком то закону стоји да она може да даје посебну препоруку за избор заменика јавних тужилаца за ратне злочине? Како она може да да ту препоруку, по ком основу? Овде треба у затвор и Тања Мишчевић и Загорка Доловац, која је овде корумпирана.

Шта је добила заузврат, не знам, можда још ништа, можда је ово на „дођем ти“, али исту важност има интервенција Тање Мишчевић као евентуална интервенција директора Пољопривредне задруге из Косјерића или председника Добровољног ватрогасног друштва из Бора, или било кога у државном систему који обавља било коју функцију. Ово је функционерска интервенција, ово је задирање државног функционера из једне области у њему потпуно страну област.

Ако овај случај корупције не будете процесуирали, јасно ће ми бити каква ће уопште бити ваша борба против корупције, јер досад ни ове најкорумпираније министре нисте сменили.

Даље, Тања Мишчевић за њега каже да је добар познавалац међународног хуманитарног права, који је био ангажован на предметима из ове области на међународном нивоу, што га, уз искуство стечено у међународном правном тиму који је заступао Републику Србију пред Међународним судом правде у Хагу, препоручује. Па, ми смо изгубили у том процесу пред Међународним судом правде у Хагу! Наша држава је проглашена кривом зато што није спречила геноцид у Сребреници, наводни геноцид, и што није казнила извршиоце када се, наводно, тај геноцид десио.

Зашто је наша држава проглашена кривом? Управо због таквих стручњака као што је Светислав Рабреновић, који немају појма о међународном кривичном праву, о међународном хуманитарном праву уопште, а бусају се у прса и прихватају да учествују у раду тимова, где би морали да буду врхунски експерти.

Оног тренутка када је Међународни суд правде, упркос чињеници да Југославија није била чланица УН 1993. године, прихватио да суди по тужби Босне и Херцеговине за наводни злочин геноцида, иако Савезна Република Југославија није припадала као потписник Конвенцији о геноциду, а у другом случају, кад је СРЈ тужила 11 држава НАТО пакта за сличну ствар, прогласио се ненадлежним јер Југославија није била чланица, тог тренутка цела наша делегација морала је демонстративно да напусти заседање Међународног суда правде и да каже: ви судите како хоћете, имате вашу инквизиторску школу, то нас не интересује. А они су се прећутно сложили с тим, прихватили и наставили да заступају.

Даље, шта су још урадили? Међународни суд правде уопште се није бавио истраживањем да ли се заиста десио геноцид. Он је констатовао да је донесена на Хашком трибуналу једна једина пресуда за геноцид – пуковнику Видоју Благојевићу, ратном команданту Братуначке лаке пешадијске бригаде. У првом степену он је осуђен за геноцид на основу учешћа у удруженом злочиначком подухвату. У Конвенцији о геноциду, која се мора стриктно примењивати, која је изнад сваког закона, изнад сваког другог међународног правног акта, нигде није предвиђено извршење геноцида на основу учешћа у удруженом злочиначком подухвату. То је пало у другом степену. У другом степену је осуђен за подржавање и помагање геноцида, без потребе да се истражује да је имао специјалну намеру да изврши геноцид, што је такође немогуће по међународној Конвенцији о геноциду. За сваки облик извршења геноцида, било директног починиоца, било саучесника, било оваквог, било онаквог, мора постојати *dolus specialis* – специфична или специјална намера. Као правници, требало би све то да знате.

Упркос томе што је пресуда Хашког трибунала била апсолутно противправна, Међународни суд правде се на њу позвао. А наша делегација никада није довела у питање на Међународном суду правде легалност Хашког трибунала. Прво су то морали да учине.

Први пут када се неко позвао на пресуду Хашког трибунала требало је тражити да суд да саветодавно мишљење да ли је међународни Хашки трибунал легалан, јер њега није формирао одређен орган, чија је надлежност одређена Повељом УН; он је формиран злоупотребом VII главе Повеље УН у којој стоји да Савет безбедности може да примени силу да би успоставио или очувао мир. Зато је Хашки трибунал облик примене силе од стране Савета безбедности ради очувања и одржања мира. То је, дакле, америчка коњица, америчка Шеста флота, то нема везе са судом. Судови се формирају да доносе правду, а не да чувају мир.

Зато ова његова карактеристика пада у воду.

Не може овај кандидат бити изабран, да је права и правде у овој држави и да уопште владајућу већину такве ствари интересују, ни због тога што је годинама био најближи сарадник Владимира Вукчевића, америчког шпијуна који је редовно по своје мишљење, док је био тужилац за ратне злочине, ишао у Америчку амбасаду и тиме се хвалио. Не може.

Затим, Светислав Рабреновић учествовао је 2010. године у покретању истраге против српских новинара због наводног организовања, односно подстицања геноцида и ратних злочина. Тај поступак је својевремено покренуло Независно удружење новинара Србије, такође страна агентура, које је и данас страна агентура. А био је и један од

уредника књиге „Речи и недела – позивање или подстицање на ратне злочине 1991–1992. године“.

Био је и промотер Хашког трибунала на разним случајевима у БиХ. Ви знате да је у БиХ такође формиран један незаконит, нелегалан суд, Суд Босне и Херцеговине, ван правног поретка БиХ по Дејтонском споразуму и ван уставног система који је прокламован Дејтонским споразумом.

То вам је тај ваш истакнути правник, стручњак, добар познавалац, који се нарочито истиче против свог народа и државе, и за кога интервенише Тања Мишчевић – типичан случај корупције у врху државног система.

Шта је све радило то Тужилаштво за ратне злочине – не браним ја ни судије, и судија је било изузетно покварених, корумпираних, који нису познавали основне елементе међународног кривичног права – показује случај бројних пресуда за злочин на Овчари. Тужилаштво за ратне злочине је, водећи истрагу, систематски заташкавало улогу Војне службе безбедности ЈНА у том злочину, а злочин је, то је утврђено на Хашком трибуналу, организовао шеф Службе безбедности генерал Александар Васиљевић заједно са својим помоћником, тадашњим пуковником, касније генералом, Тумановом.

Он је дошао дан уочи стрељања да с Весном Босанац, у штабу Моторизоване гардијске бригаде у Негославцима, прави списак лица из вуковарске болнице која треба стрељати по наредби Туђмановог режима. Одабрана је градска сиротиња, лумпенпролетаријат, градска фукара и, што је најзначајније, истакнути противници Хрватске демократске заједнице. Јер, шта би... Пазите, Вуковар је ослобођен 18. новембра, а наше снаге су у болницу ушле, ушао је пуковник Шљиванчанин, тек 21. новембра. Шта су до сада чекали? Чекали су да се све договоре. Пуковник Шљиванчанин је преузео заробљенике, одвео их на Овчару. Не могу да га оптужим да је знао да ће они бити стрељани, то не могу, али он је лично одвезао заробљенике уместо да их проследи у Сремску Митровицу.

Онда је генерал Васиљевић из пензије узео три пуковника: Славка Томића, Богољуба Кијановића и Богдана Вујића, и дао им налог да се заробљеници стрељају. Све време стрељања официри безбедности су били присутни на фарми Овчара и на јами где су лешеви закопани. Прво је списак проверен, па је установљено да се на списку уместо 200 људи налази 207; пошто је наша Војна служба безбедности толико педантна, они су седам издвојили. Свих тих седам појавило се код мене у Хагу и захваљујући њиховој помоћи успео сам да раскринкам случај Овчаре. Седам су издвојили, послали кући, а тачно 200 стрељали, јер 200 је било наређено.

Онда су преко јавности нама овде пласирали да су то урадили територијалци, да су заробљеници предати цивилној власти. Цивилне власти још месецима није било у Вуковару. Војни командант Вуковара, још скоро три месеца, био је командант 80. бригаде, ваљда, пуковник Војновић.

Све је то заташкано, невини људи осуђени, па у првом процесу скоро сви осуђени, неки пуштени. А нарочито су пикирали на моје добровољце, па их пола ослободили, пола осудили; у другом процесу још неке ослободили, па у трећем још неке, и сада оставили једног јединог, Предрага Милојевића званог Кинез, који тада није ни био наш добровољац, носио је петокраку, касније се прикључио странци, који уопште није био на јами Овчара.

Мени је Давор Стилиновић, хрватски експерт, помогао да то докажем јер сведоци, лажни сведоци, које и данас држава штити, попут овог, како му беше име, Петковића Штуке и Боже Латинковића званог Боро Крајишник, који су још под заштитом... Како се зове Петковић Штука? Био је полицајац, а учествовао у злочину као регуларни војник Гардијске бригаде на одслужењу војног рока.

На основу та два лажна исказа осуђен је Предраг Милојевић Кинез, јер су наводно утврдили да је сваког ко је показивао знаке живота након стрељања „оверавао“ из свог револвера магнум 357. А мени лепо каже хрватски вештак – ниједна чаура тог калибра није нађена. Кажу да је отишао аутом „аскона“ преко њива тамо. Мени хрватски вештак потврди крајем новембра – нико приватним цивилним колима, а камоли „асконом“, није могао да се одвезе преко њива на место извршења, ишли су тракторским приколицама. И, сада, тај човек, за кога ја гарантујем, за кога сам утврдио да није учествовао... Не улазим у то да ли су остали невини или нису, нисам имао могућности да за све разоткријем, али овај је невин и остала му је робија од 20 година затвора.

Даље, то исто тужилаштво преузело је некритички оптужницу из БиХ против групе полицајаца, за које се каже да су побили 1.300 цивила у Кравици код Сребренице, у складишту пољопривредне задруге. Према сведочењима муслимана који су то гледали, тамо је могло бити најмање сто а највише триста муслиманских заробљеника. Наша полиција, српска полиција – све је то наша полиција – водила их је невезане у складиште у Кравицу. Било их је десет-петнаест. Ишли су путем у добром расположењу, распитивали се за пријатеље које познају, за родбину... Сви су очекивали, и српски полицајци и заробљени муслимани, да ће врло брзо бити пуштени и размењени и да ће то кратко трајати. Довели су их до складишта земљорадничке задруге, а онда је један муслиман, сви су били невезани, шчепао пушку српском полицајцу, убио га, окренуо се да пуца на остале;

командир је ухватио за цев, окренуо је у ваздух, усијана цев му је спржила длан. Он је отишао по прву помоћ, овамо настала нервоза ко ће кога, двеста или триста муслимана наспрам петнаест полицајаца... У једном тренутку неко је изгубио живце и почео да пуца.

Тако је дошло до масакра. Нема 1.300, и нису били цивили.

Може се рећи, да су у нормалним околностима, да се ван рата то десило – прекорачење нужне самоодбране. Али у рату нема прекорачења нужне самоодбране – ја пуцам чим нешто шушне; чим осетим опасност, ја превентивно пуцам, па онда идем да проверим да ли сам заиста био у опасности.

Има ту још случајева. Ово сада више није ствар Суда за ратне злочине, него овог специјалног суда за организовани криминал. Суђење за убиство Ћинђића било је потпуно режирано. Била су три метка из два различита калибра, све је то заташкано. Није вршена реконструкција на лицу места. А на незаконит начин саслушан је Звездан Јовановић, под мукама у полицији, лично га је мучио генерал Папаја – Родољуб Миловић. Уз претњу да ће му ликвидирати целу породицу, он је признао неку небулозу. Није било адвоката, довели су накнадно адвокатицу Весну Радомировић да лажно потпише да је присуствовала саслушању. Имамо и ту ужасну ситуацију, процес се мора обновити.

Немојте нам више овакве нудити, ученике Владимира Вукчевића, за заменике јавног тужиоца.

Ја ћу сада интензивно пратити – почео сам с овим случајем Кравица – све процесе за ратне злочине. И за сваку, и најмању грешку, односно кршење закона, процедуре, фалсификовање доказа, извртање чињеница, ја ћу алармирати јавност. Неће ме народ на изборима, „пукао“ сам на изборима; хоће ме суднице београдске све, па ћу се бавити контролом рада судова и јавних тужилаца.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Шешељ.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Јесам ли имао још мало времена?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ово је преседан био. Хвала вам пуно. Завршили сте на време.

Реч има народна посланица Санда Рашковић Ивић.

Изволите.

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Наша посланичка група ће се сконцентрисати на правосуђе. Прво ћемо почети од избора председника основних судова.

Моје колеге са којима сам се консултовала о овом питању не познају добро судије у унутрашњости, али о именима о којима смо могли да добијемо одређене информације данас ћемо се изјашњавати.

Прво, о судији Снежани Стевовић, која је предложена за председницу Првог основног суда у Београду, колеге кажу све најбоље – да је искусна, да је врло пристојна особа, да је сасвим у реду била као судија, и није било неких примедба на њу.

Наравно, да не мислите да, говорећи о њој и хвалећи госпођу Стевановић, не водимо рачуна о томе да режиму није много стало ко ће бити председник Првог и Другог основног суда, јер су то судови који углавном имају надлежност за мале парнице, за ситнија кривична дела и ту онда може и нека непристрасност да буде.

Слична је ситуација са суткињом Татјаном Јеремић, која се предлаже за председника Другог основног суда у Београду. И за њу колеге кажу да је искусна, да је судија од каријере и да има подршку колега и сматрају да је то добар избор.

Међутим, колеге су се сасвим другачије изјасниле о председнику Привредног суда у Београду и председнику Привредног апелационог суда. То је потпуно јасно, зато што ту режим не сме да дозволи да им такве ствари исклизну из руку, јер ту се суди у споровима велике вредности, правних лица, и власт то максимално контролише – свака, а ова, рекла бих, поготово. Овим судијама, сви знамо добро, са највиших места издају се наређења и они то раде, тако да извршна власт стоји иза избора ових људи.

Предлог за председника Привредног суда у Београду је Јован Јовановић. За Јована Јовановића колеге баш немају похвалних речи, он не ужива неки велики углед код својих колега. Тако многи сматрају – да судије директно гласају за њега, он би можда два-три гласа добио, не више од тога.

Иначе, морам да кажем да су се скоро бирале нове судије за Привредни апелациони суд из редова судија Привредног суда у Београду. Судија која је добила већину гласова колега није изабрана, али је изабран један други судија, који је „успешно“ судио у случају „Асомакум“. Дакле, ове судије нису ништа друго него протеза извршне власти и ми као посланички клуб то не можемо подржати.

Не можемо подржати, нажалост, ни госпођу Јасминку Обућину за председника Привредног апелационог суда. За њу нема тако много лоших речи као за судију Јовановића, али је бије глас да је жена која је пре свега послушна.

Режим контролише судије преко председника судова и преко старешина у тужилаштвима, то сви знамо и ту нема грешке, и права власт у правосуђу је код председника Вишег суда у Београду Александра Степановића, који је као судија осредњи али је зато пријатељ и колега

нашег бившег премијера, а сада председника државе. Он је „бритка сабља“ за спровођење одређених одлука.

Свим тим судијама шефови су господин Селаковић, бивши министар правде; он је сад нешто код Вучића у Председништву, не знам тачно шта. Колеге кажу да је сива еминенција српског правосуђа и министар Лончар и да њих двојица, уз одређене структуре Полиције и БИА, чине један клан који дрма српским правосуђем.

Што се тиче избора заменика тужиоца за ратне злочине, избора заменика јавних тужилаца, ево, госпођи Кулезић да кажем – пошто су то предлози Државног већа тужилаца које бије глас да су непристрасни и честити, ми ћемо подржати те предлоге. За господина Рабреновића су доста добре, односно јако добро карактеристике, да је правнички добро образован и да добро познаје материју, баш као и остали тужиоци које сте ви, госпођо Кулезић, набројали.

Против неких од ових људи, против овог избора, видим, добили смо писмо Алумни клуба Правосудне академије, који се нешто буну против ових избора, али, наравно, на мала врата и на другачији начин.

Морам да кажем, уз дужно поштовање, да ми увек дајемо предност Државном већу тужилаца управо због његове независности и непристрасности. Не можемо то урадити Правосудној академији, не можемо да имамо у њу поверење из најједноставнијег разлога – наиме, шефа Правосудне академије бира Влада, поставља Влада, а он онда одабира своје полазнике. Тако да овде видимо да и правосуђе, који би требало да буде независна грана власти, губи своју независност и постаје ништа друго него протеза извршне власти. Ја бих толико, хвала.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Хвала.

Ја се извињавам господину Јовичићу, повреда Пословника, Ђорђе Комленски.

Изволите.

**ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ:** Захваљујем, председавајући.

Дозволили сте, односно повредили сте члан 107, достојанство Народне скупштине. Заиста не знам колико пута у овом дому треба рећи да су паушални, неосновани, неутемељени, морам рећи, чак потпуно неозбиљни коментари на терет правосуђа које шаљу наше колеге заиста недопустиви. То вређа достојанство овог дома. Могу да разумем ако постоји коментар за неку одређену личност о којој се може говорити и дискутовати, али како бранити комплетно правосуђе од оваквих паушалних оцена, које су апсолутно неутемељене и неосноване. Мислим да ово треба спречити.

А то што неко мисли да скупља јефтине поене тако што прича како неко контролише судове преко председника судова и прави неке своје аутопројекције, можда жеље и исказује оно што су радили у време када су, 2009. и 2010. године, неки с којима су они данас уништавали српско правосуђе, то је нешто што ви као председавајући не треба да дозволите.

Ако постоје проблеми у правосуђу, постоје имена и презимена и о њима се увек да говорити, али српско правосуђе је једно од најбољих и најчеститијих не сме бити вређано из овог дома. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Комленски.

Сматрам да је госпођа Санда Рашковић Ивић изнела само свој политички став.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?  
(Не.)

Реч има господин Јовичић.

Изволите, господине Јовичићу.

ИВАН ЈОВИЧИЋ: Хвала, председавајући.

Кратко ћу, имајући у виду да су два кандидата које је Високи савет судства предложио за избор за председнике, и то колегиница Јасминка Обућина за председника Привредног апелационог суда и колега Јован Јовановић за председника Привредног суда у Београду.

Напомињем да сам у свом уводном излагању навео да је Високи савет судства, поштујући не само Устав и закон него и правилник који је примењен у случају предлагања кандидата, а то је Правилник који сам навео, о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености, да не понављам сад, предложио заиста изузетне особе, у оба случаја, и када је у питању колегиница Јасминка Обућина и колега Јован Јовановић. Не само да се ради о кандидатима који су стручни, оспособљени, достојни, већ су у сваком смислу изузетни кандидати у погледу руковођења и организације послова у суду. То су кандидати који су своје способности руковођења и организације рада суда већ доказали чињеницом да су били вршиоци функције председника оба ова суда.

Између осталог, навео сам да је Високи савет судства на једној од својих седница донео одлуку о тзв. ванредном вредновању кандидата, у овом случају обоје колега, и у том ванредном вредновању и један и други колега, односно колегиница Обућина и колега Јовановић, оцењени су оценом „изузетно успешно обавља функција председника суда“.

Оно што је кључно, свака општа седница суда за који се врши избор кандидата, односно предлагање кандидата председника суда, гласа, то су све судије тог суда – и колегиница Јасминка Обућина у Привредном апелационом суду и колега Јован Јовановић у Привредном суду у Београду



од судија су добили убедљиво највеће поверење, односно колеге су се углавном изјасниле да желе и предлажу да ти кандидати буду њихови председници. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала најлепше.

Реч има народна посланица Гордана Чомић.

Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Ове тачке дневног реда седнице која је у току имају две особине, у генералном смислу. Прва је то што се ради о тачкама дневног реда које, ретко али дешава се, у суштини нису спор између владајуће већине и опозиције. Може да буде спор око имена па да се оспори избор, али немате спор о политичком ставу. А да не говорим о кадровским решењима за Народну банку, Комисију за хартије од вредности, надзор над јавним финансијама, о чему ће моје колеге у расправи говорити. То је прва особина ове седнице.

Друга особина ове седнице је то што је ово вероватно последњи пут (или међу последњим) да Народна скупштина бира ишта што се тиче правосуђа, да ли судијских или тужилачких функција. Добро је да у контексту у којем имамо консултације о радном тексту амандмана на Устав Републике Србије видимо на делу шта се мења и зашто.

У овом свом обраћању говорићу само о избору судија, заменика тужилаца и председника судова, не о другим тачкама дневног реда. Кажем, мање-више су неспорне. А што се мене тиче, и ово је неспорно.

Јавности ради, имамо струку пред собом, дакле, Високи савет судства, Државно веће тужилаца, који имају своје поступке и процедуре за избор на неке функције. Онда долазите у Скупштину и – шта имамо овде? Да на надлежном одбору нема оспоравања кандидата, на седници има оспоравања кандидата; да имате оспоравање кандидата на основу рекла-казала и да, наравно, имате оспоравање кандидата на основу упутстава да их се има оспорити. То је контекст уставног решења.

Једна сам од осам народних посланика који нису гласали за Устав 2006. године. Ако уставни амандмани о којима су консултације у току наставе да буду у расправи у уском кругу пријатеља, промена Устава, канда опет нећу гласати за тај устав. Не зато што су решења лоша, не зато што не могу бити мењана заиста кроз јавну расправу, него зато што не поштујемо право струке да каже шта има. Као што често овде не поштујемо права једни других да кажемо шта имамо и злоупотребљавамо процедуру.

Да ли ће контекст, који делим са вама, нешто променити у дану за гласање у избору заменика тужилаца, односно судија и председника судова,

не знам. То зависи од телефонирања и лобирања у следећих онолико сати колико нас дели од дана за гласање. То је оно што се овде дешава.

Свако ко изађе одавде и склопи величанствене реченице о независном тужилаштву и независном судству мора прво да објасни ово што се данас дешава на овој седници – струка казала, на Одбору ништа, два оспоравања. При чему ја немам апсолутно ништа против тога да било ко оспори било које друге кандидате, али то је живот. Не велике речи о томе да смо за независно судство, него ово што се дешава.

Додатни контекст око избора тужилаца јесу информације које долазе из једног сектора струке и другог сектора струке и доводе нас народне посланике у позицију да одлучујемо.

Ко код мене, као неког ко ће гласати, има кредибилитет, Алумни Правосудне академије или Државно веће тужилаца? Зашто бих ја веровала да је онако како каже Државно веће тужилаца, а не онако како каже Алумни Правосудне академије, или обрнуто? Неко ће нам казати ко је лагао, једни или други. То је контекст избора, који вероватно више неће бити спровођен на овакав начин у држави у којој живимо.

Шта је ту стање ствари свих оних који су се кандидовали? Прошли су један процес по Закону о Високом савету судства, по закону о избору у својој струци, сада пролазе други процес у Народној скупштини. Колико год ја разумевала шта је то кад си пред очима јавности и пред очима струке, ја бих гласала за предлог да Народна скупштина више уопште не учествује, никада и никако, у избору судија и тужилаца, баш зато да нико више не пролази оно што данас пролазе неки људи, заслужили да тако буде или не. Није добро по све нас.

У дану за гласање видећемо резултате гласања и за председнике судова и за оне који су се квалификовали, како смо чули, да буду заменици и да буду тужиоци, и питање је с каквим ставом ће свако од нас гласати. Немам никакав етички проблем да гласам за било кога за кога ми представници, изборни чланови Високог савета судства и Државног већа тужилаца, кажу да је прошао критеријуме. Мој глас тада није само за кандидата, јер ја њих не могу да познајем; мој глас је глас поверења институцијама које су створене законима за које сматрамо да ће установити потпуну независност правосуђа, дакле, и судства и тужилачке функције.

Шта би ме довело, као народну посланицу, до тога да кажем – за овог кандидата нећу да гласам? Посланичко је право да оспорим неког кандидата. Зашто нећу да гласам? То није само одрицање „за“ гласа кандидату кога је неко предложио; то је порука – не верујем у кредибилитет система избора председника судија и тужилаца.

Да ли је то некад потребно? Не знам да проценим. Да ли је могуће да систем у Државном већу тужилаца и Високом савету судства буде такав да Народној скупштини понуди неког потпуно недостојног функције? Вероватно јесте. Али онда имамо проблем не само са особом која је недостојна функције коју сте нам понудили да гласамо „за“, него и са системом у ком је могуће ћутке понудити правосудном систему Србије недостојног кандидата. Понављам, контекст ове седнице је да се то вероватно више неће догађати.

Протеклих шест месеци избор ових судија и тужилаца пратила је расправа у јавности, што о поступку, што о уставности, што о разлозима зашто сада хоћемо, пред уставне промене, да бирамо људе.

Не знам да ли ико међу људима који су прошли конкурсе и провере и добили препоруке заслужује да се данас о њима говори лично. Ја имам тај етички проблем, осим ако није потпуно јасна ствар да се ради о потпуно недостојној особи, да ичије име и презиме споменем са дисквалификацијом зато што ми је неко нешто испричао о њему или њој, или зато што сам добила упутство да тако нешто кажем о њему или њој.

Али то неће уклонити заједнички проблем који имамо када је избор судија и тужилаца у питању. Тај проблем се своди на то, заиста, колико ми испуњавамо своју уставну надлежност да правосуђу, односно судству и тужилаштву, гарантујемо независност и самосталност, а колико струка сматра да треба да буде позиционирана самостално и независно. Жао ми је што и о томе немамо дијалог, не само о људима које бирамо. Шта хоће тужилаштво? Да ли сматра да је положај који је сада овим Уставом дат, или предлозима који иду кроз консултације у кругу пријатеља у расправи, заиста оно што тужилаштву треба. Шта сматрају судије?

То су ствари о којима ми пропуштамо да разговарамо у Народној скупштини. То нема везе са струком и са људима који су свој живот посветили судском или тужилачком позиву, осим као неко ко би требало, на једном јавном слушању, да дође и нама посланицима ослика какав би требало да буде положај и судства и тужилаштва тако да струка каже – ово су гаранције.

Посебна тема, о којој ћу врло кратко, јесу разлози због којих не спроводимо до краја чак ни ова кадровска решења, која су опет везана за радни текст уставних амандмана.

Све то заједно мене доводи до тога да имам само један јасан став, а то је да искрено навијам за све људе који ће бити изабрани на ове функције у дану за гласање а решили су да свој професионални живот посвете судској или тужилачкој функцији. Искрено навијам да буду самостални и независни у обављању своје функције. То је оно што треба њима, али,

парадоксално, то је оно што много више треба нама који користимо ове седнице да бисмо имали упутства или описе зашто за неког не би требало гласати.

Не сумњам да ће се објаснити спор који је у јавности настао између Алумни клуба Правосудне академије и Државног већа тужилаца и не сматрам да је баш скроз Скупштина место где о томе може да се прича. Међутим, не би било згорег, јавности ради, цео поступак кандидовања, од августа прошле године до пред крај децембра, који је пратио и коментар Уставног суда и нас који смо заинтересовани, како се то каже, на нивоу малих информација, сплетки и трачева, зашто се то баш ради прошле јесени... Дакле, независно од свега тога, заиста желим да навијам да људи који буду изабрани имају простор и шансу да буду остављени на миру да раде свој тужилачки и судски посао онако како су професионално обучени да раде и како су на испитима заслужили добре оцене, да ће умети да их раде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, госпођо Чомић.

Реч има народни посланик Неђо Јовановић.

Изволите, колега Јовановићу.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени представници Високог савета судства и Државног већа тужилаца, поштоване колеге и колегинице народни посланици, данас када расправљамо о једној изузетно важној теми као што су кадровска питања везана за носиоце правосудних функција имамо ситуацију да се на један – ту ћу се потпуно сагласити са колегом Комленским – крајње неаргументован начин, могу рећи чак и бесраман, коментаришу људи који су од стране струке завредели пажњу у највећем могућем смислу речи, и то људи који управо са становишта струке оправдавају, и не само да оправдавају већ, далеко више од тога, завређују да буду изабрани на позиције за које су предложени како од стране Високог савета судства тако и од стране Државног већа тужилаца.

Овде је оспорено нешто, што се чини апсолутно несувислим – госпођа Санда Рашковић Ивић, која иначе није правник него неуропсихијатар, која апсолутно нема никакве прерогативе да коментарише било шта што се везује за струку, коментарише струку. А коментарише на начин који је апсолутно некорелативан, односно одудара од нечега што подразумева, под један, здраву логику и, с друге стране, ако ништа друго, онда барем етичко уважавање да се коментарише о некоме кога не познајеш, иза кога струка стоји у пуном капацитету.

Ако је тако, а јесте тако, и неумољиве су чињенице, онда треба поћи од нечега што подразумева елементарно познавање како струке тако и

онога што струка у друштвеном смислу речи подразумева или значи. Изнети паушалне оцене да је неко послушан, а да се не прочита његова биографија, која је импресивна – притом, не знамо шта значи та послушност и коме је послушан – да се не наводи ни један једини критеријум због чега се оспорава струка, а струка у конкретном случају не може да се оспори... Онда долазимо у ситуацију да се ради о мотивима који су, најблаже речено, неетичке природе, а ти мотиви могу бити разни: или је неко дао налог да се овако коментарише, или је можда неко од противкандидата ко је желео да буде данас предмет расправљања овде наметнуо некоме такву тему или тезу да се износе овакве неистине, или је нешто треће.

Посланичка група СПС неће се упуштати у такве мотиве, који су заиста апсолутно неутемељени, са лошим побудама, лошим намерама и не доприносе ни у ком случају квалитету правосуђа. Тај допринос сви морамо да дамо, да наше правосуђе буде кредибилно, ауторитативно и да тај ауторитет носе људи који тај ауторитет са становишта струке имају. Сигуран сам да су управо људи који се налазе на списковима, који су предложени као кандидати за носиоце правосудних односно јавнотужилачких функција, људи које треба изабрати. Мислим да је сваки други коментар, након онога што је господин Јовичић изнео, у овом правцу апсолутно сувишан.

Морам да скренем пажњу на нешто што је јако важно: данас расправљамо о кандидатима у време када сте и ви као доносиоци одлука о предлозима да се неко изабере на јавнотужилачке и судијске функције под, условно речено, теретом бројних околности које су данас присутне. Прва је да ми морамо сви да допринесемо да правосуђе оздрави, да се излече све болести које су правосуђе захватиле из неког ранијег периода, од 2009, 2010, 2011. године па до данас. Друга околност, која је такође бременита околност, са којом сте се ви, господо, суочили, јесте чињеница да сте се за све ово време, као што смо чули данас аргументоване, паушалне, рекла-казала наводе, суочили са бројним притисцима на правосуђе и тужилаштво, који долазе чак и од оних од којих се то не може очекивати.

Свако покушава да се меша у рад правосуђа, свако покушава да наметне неке своје концепте рада правосуђа. Чак и професура коментарише правосуђе, шта би правосуђе требало да ради. Чак се забрањује судијама да износе или пишу реферате, да се ти реферати објављују у судским билтенима, да се на саветовањима не може ни у ком случају изнети ни један једини реферат. Заиста, долазимо у ситуацију да се забринемо ко све и на који начин коментарише правосуђе, а да о правосуђу у практичном смислу речи не зна ништа.

Како ми као правници да нешто научимо уколико не научимо од судија? Како ми као правници да не поштујемо судску праксу коју ће Врховни касациони суд, што му је обавеза, устројити? Како ми правници да се едукујемо уколико немамо могућност да се са судском праксом упознамо кроз судске билтене, реферате и све остало? Немогуће. То је један вид оспособљавања, едукације и упознавања са свим оним с чим се мора упознати свако ко жели да се бави професијом на прави начин.

Треће, што такође представља бремениту ситуацију, јесте чињеница да нам предстоје уставне реформе, да долазимо у ситуацију, што је добро и што Посланичка група СПС безрезервно подржава, да се Скупштина искључи из онога што ни у ком случају не треба да буде ван струке, ван судијске, ван тужилачке струке, то јест, да струка сама води рачуна о себи, да се сама стара о себи, а то значи искључење Скупштине из начина или модела одлучивања какав је данас.

Наравно, нећу коментарисати оно што предстоји, а предстоји нам нешто што је код струке већ изнедрило одређени став, какав треба да буде састав Високог савета судства или Државног већа тужилаца, због тога што још увек нисмо добили коначну оцену Венецијанске комисије, због тога што још не знамо које ће примедбе од оних које су кроз округле столове изнете бити уважене и инволвиране или унете у коначан предлог амандмана којима ће се мењати Устав. Зато би било крајње неумесно сада коментарисати нешто што још увек не знамо како ће бити када као предлог дође код нас у Скупштину, након референдума, након свега онога што подразумева поштовање процедуре.

Међутим, оно што у сваком случају морамо имати у виду јесте чињеница да док траје овај начин избора, који неће још дуго трајати, морамо водити рачуна да они који од стране струке заслужују да буду носиоци правосудних, јавнотужилачких функција имају уважавање нас народних посланика. Зашто? Постоје два једноставна разлога.

Први је што апсолутно не постоји ни један једини разлог да се не верује Државном већу тужилаца или Високом савету судства у начину избора. Уставни суд, стручна јавност и многи други покушавали су оспоравати ваше одлуке, по мом дубоком убеђењу на неаргументован начин, па и Алумни клуб. Говори се о неким коментарима који су, благо речено, несувисли – да ли је усвојен записник или није усвојен записник. Па, записник ће се усвојити на наредној седници. И Народна скупштина Републике Србије записнике усваја на наредној седници. То уопште није разлог за ништавост или било какав разлог да се доведе у сумњу формална исправност или процедура, која је у сваком случају правилно примењена.

Постоји Правилник, који је био на оцени од стране Уставног суда. Након тога дошли смо до онога што је од стране Државног већа тужилаца, а ви ме исправите ако грешим, коначно устројено као – правила поступања, која више не могу бити у колизији с Уставом, с једне стране, која подразумевају транспарентност у оцењивању, с друге стране, и подразумевају доношење одлуке на законит начин.

Исто важи и за Високи савет судства, јер су оцене једина права, хајмо да кажемо, нешто што се – и код вас и код нас који ћемо донети коначну одлуку – може прихватити као права оцена о вредности, раду или квалитету носилаца или кандидата за носиоце правосудних функција.

За то имате подршку, међутим, замолио бих представнике Високог савета судства – председници судова су у специфичном положају, имају огромну одговорност, одговорност за рад судова и ако је суд неефикасан, одговоран је председник суда. Али, хајде да будемо искрени, то није у корелацији с оним што фактички председник суда има као овлашћење. Председник суда је, у формалном смислу речи, само руководилац судске управе. Он не може нити има право да нареди судији, да да налог или смерницу како треба одлучивати, што је логично и потпуно правилно. Али ако се дешава ситуација да из једног суда излазе две различите судске одлуке, а да имају готово идентични чињенични основ, чак можда и правни основ, и на тај начин се ствара неуједначена судска пракса, уводи правна несигурност, онда долазимо у ситуацију – ко ће за то да одговара. Углавном су очи јавности упрте у председника суда, који најмању одговорност у том смислу речи има.

Хајмо онда да направимо неко ново правило. То ново правило подразумева – хајмо да поставимо председника суда за руководиоца судске праксе. Зашто? Зато што за председника суда бирамо најбољег. А овде смо предложили најбоље и за председника Привредног апелационог суда и за председника Привредног суда. Ако је тако, а јесте, зашто онда и они у основном суду и сви остали са тим степеном одговорности не би носили одговорност за судску праксу, како би се избегла ситуација која може да буде опасна, а то је увођење правне несигурности кроз различиту или неуједначену судску праксу?

С друге стране, одговорност председника судова мора да постоји тамо где је судија неажуран, где има огроман број предмета које није урадио у законом прописаном року, а зна се који је то рок, није пресуда експедована или су му одлуке апсолутно некавалитетне (у смислу укидања великог броја одлука). У таквим ситуацијама не сме да постоји лажна солидарност, не сме да постоји толеранција. Ту је обавезно присуство нулте толеранције према судијама које испољавају овакво понашање. Против

таквих судија (пред Високим саветом судства) и против таквих тужилаца (пред Државним већем тужилаца) морају да се покрећу адекватни поступци, а то су дисциплински поступци.

Посланичка група Социјалистичке партије Србије стоји категорично на становишту да се једино на тај начин из правосуђа може уклонити оно што не доприноси ефикасности рада судова и допринети да рад судова буде на високом степену квалитета а да истовремено грађани имају доступност правди. То је начин како се остварује и један и други циљ.

На крају, мислим да је јако важно истаћи чињеницу да нам предстоји један процес који је доста комплексан, да не кажем болан, процес не само оздрављења правосуђа, него процес прилагођавања ономе што подразумева хармонизацију нашег законодавства са законодавством Европске уније. Предстоји нам процес доношења квалитетних закона, нарочито процесних, на основу којих ћемо ми као Скупштина, као народни посланици, допринети да судови буду ефикаснији, да тужилаштва буду ефикаснија, да из Законика о кривичном поступку, да из Закона о парничном поступку избацимо све норме које на неки начин доприносе повреди права на суђење у разумном року или опструкцији кривичног поступка. Значи, морамо устројити нормирање онако како то, у најбољем смислу речи, одговара ефикасном спровођењу поступка, како кривичног тако и парничног.

То је наша обавеза, на тај начин помажемо правосуђу. Ту постоји та обавезна спрега између тужилаштва, суда и законодавца. Ако законодавац погреша, то кошта судове, али то што кошта судове и тужилаштва и није толико страшно колико је страшно колико ће коштати грађане, јер судови због грађана и постоје.

Мислим да у том смислу немамо апсолутно ни једну једину дилему између судова и законодавца о томе шта је неопходно урадити у будућем периоду, где идентификовати проблеме, а проблеми постоје, како лоцирати норме које морају да буду уклоњене из процесних закона и онда процесне законе довести на онај ниво који подразумева најбољу могућу практичну примену процесних закона.

Што се тиче, и на тај начин завршавам своју дискусију, ових предлога, још једном морам да истакнем: за разлику од паушалних, крајње неаргументованих, врло неетичких осуда и оспоравања која смо данас чули, морам још једном да станем на становиште да ваши предлози за нас подразумевају једну врсту обавезе – обавезе поштовања вашег рада, обавезе поштовања онога што сте ви учинили да дођете до најбољих предлога, а учини сте много, јер сте имали једну процедуру која није нимало једноставна, где сте уложили огроман напор и енергију како бисте пред нас



изашли са предлозима који заиста вреде. Те предлоге ћемо ми, сигуран сам, прихватити и у дану за гласање подржати, како у односу на Привредни апелациони суд, Привредни суд у Београду, тако и све остале предлоге за које сте донели одлуку какву сте донели, а ми је у сваком случају имамо разлога подржати.

Ја вам се захваљујем. Надам се да ће барем нешто од овога што сам изнео као сугестије у будућем периоду бити прихваћено, у смислу доприноса да правосуђе заиста завреди пажњу Европске уније и да се поглавља 23 и 24 затворе на начин који држава Србија заслужује. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јовановићу.

Повреда Пословника, реч има колега Срђан Ного.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Члан 107, достојанство Народне скупштине.

Сматрам да је претходни говорник прекршио овај члан Пословника зато што је у свом обраћању добар део времена посветио народној посланици Санди Рашковић Ивић, која је говорила пре њега, износећи грубе дисквалификације на рачун њене компетентности да учествује у једној оваквој дискусији.

Позивам се и на речи председнице Парламента, која је врло често знала да истакне да смо сви ми овде изабрани од стране грађана и потпуно равноправни, без обзира на наше професије, без обзира на то чиме се ван Народне скупштине бавимо. И, као такви, морамо и дужни смо да учествујемо у расправи о свакој тачки дневног реда. Апсолутно износимо овде своје политичке ставове и Пословник Народне скупштине нам управо то дозвољава, као што нам дозвољава и Устав Републике Србије. Сваки народни посланик има право да изнесе свој политички став и да равноправно са свим другим колегама учествује у расправи, без обзира на то која је тачка дневног реда.

Претходна говорница Санда Рашковић Ивић унапред се оградилa да није дипломирани правник и да се не бави том тематиком, али да се консултовала са људима из свог окружења и своје политичке партије који су дипломирани правници и имају везе са правосуђем и да су јој и они дали своје материјале и сугестије, који треба да представљају њен политички став.

У реду је да се напада политички став, али сматрам да је врло некоректно од стране претходног говорника, народног посланика Јовановића, да на такав начин дискредитује могућност учешћа народног посланика Санде Рашковић Ивић у овој дебати. Заиста нема потребе да се на тај начин обраћамо једни другима поводом једне овакве теме.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ного. Сматрам да нисам повредио Пословник. Наравно, имамо данас, као и увек, парламентарну дебату. Госпођа Санда Рашковић Ивић имаће већ сада прилику да реплицира господину Неђу Јовановићу.

Ја нисам приметио, наравно да бих реаговао, да ју је увредио на било какав начин.

Право на реплику, Санда Рашковић Ивић.

Изволите.

Извињавам се, да ли желите, господине Ного, да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Срђан Ного: Не.)

Не. Хвала вам.

Изволите.

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Желела бих само да изразим своје чуђење због тога што је претходни говорник, господин Јовановић, рекао да сам се ја изјашњавала о стварима из правосуђа а да нисам правник.

Ја сам, напосто, згранута пошто знам да је он, кажу колеге са којима сам се управо консултовала о овим случајевима избора, врстан правник и да је био и државни секретар. Чуди ме да један државни секретар Министарства правосуђа каже како сам ја узурпирала и, малтене, немам право да износим неке морално лоше дисквалификације људи, да се и мој морални лик малтене доводи у питање. Но, добро, ово је политичка арена и свашта се прича.

Ми као народни посланици, поготово народни посланици опозиције, имамо право да дамо своју суд и квалификацију о људима који се такмиче за тако јавна и истакнута места, било која. Овај пут су то тужиоци, заменици тужилаца и председници судова. Дакле, о некима имамо добро мишљење, о некима немамо добро мишљење, и то можемо да кажемо. Наравно, свако ко пише биографију лепо ће да је накити и свака биографија дивно изгледа, али зато постоје струковна удружења, зато постоје људи које увек можемо да питамо.

Што се тиче притисака у самом судству, о томе најбоље говори чињеница да се 44% судија у анонимној анкети изјаснило да стоје под притиском.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Неђо Јовановић: Реплика.)

Јавио се колега Неђо Јовановић.

Немате право на реплику. Госпођа Рашковић Ивић је реплицирала. Мислим да вас није увредила нити погрешно протумачила, само је одговорила на вашу констатацију и оно што сте говорили.

(Неђо Јовановић: Нема потребе да ми забраните у оваквој ситуацији.)

Не браним уопште, него онда ово може да траје између вас и госпође Ивић цео дан.

(Неђо Јовановић: Неће да траје.)

Стварно немам аконто чега да вам дам реплику, верујте ми. Молим вас, имајте разумевања.

Следећи говорник је Мирослав Алексић.

(Неђо Јовановић: Пословник. Имам право по Пословнику.)

Па не можете сада да бирате.

Изволите, господине Алексићу.

(Неђо Јовановић: Немојте тако да радите, то није у реду, нема смисла. Пословник!)

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Да ли могу да говорим, председавајући?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ја се извињавам, господин Јовановић је тражио реплику. Није имао право на реплику. Не можемо сада да бирамо да би дошли до речи. Сачекајте, молим вас.

Ја водим седницу.

Господине Алексићу, наставите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Хоћете ли ми вратити време?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Вратићемо вам време.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Господине председавајући, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Републике Србије, ја ћу се, у овој обједињеној расправи у склопу друге тачке дневног реда на данашњој седници, осврнути на неколико ствари.

Најпре, што се тиче Предлога одлуке о избору председника судова и Предлога одлуке о избору заменика јавних тужилаца, нећу говорити много с обзиром на то да су и један и други предлог проистекли из организација које су за то надлежне – Високи савет судства предложио је председнике судова, а што се тиче заменика јавних тужилаца, предлог је поднело Државно веће тужилаца. Сматрам, надам се и верујем да су они то урадили професионално, без политичких притисака, интервенција и да ће људи који ће обављати ове послове у Србији, у циљу грађана који живе у овој земљи, то радити врло професионално.

Само ћу у једној општој ствари прокоментарисати, то је моје мишљење и мишљење Народне странке којој припадам, а то је – што се тиче ових појединачних предлога, рекао сам да нећу да коментаришем и

сигуран сам да се владајуће странке овог данашњег режима неће мешати у избор председника судова на нижим нивоима, као што су основни судови, зато што се они мешају тамо где су велике парнице, велика дела и велики новац. То је нешто што је сфера њиховог интересовања и апсолутно је то потпуно јасно данас у Србији, да ту и те како велики утицај имају Никола Селаковић и министар Лончар. Добро сте ме чули. Ради се о два човека који представљају сиву еминенцију у вишим нивоима правосудног система Републике Србије, иако то није њихов ресор.

Друга тачка коју желим да прокоментаришем јесте и то да коначно на једној седници Скупштине имамо на дневном реду и неки предлог опозиције, додуше, са више од пет или шест месеци закашњења, а то је Предлог одлуке о разрешењу и именовању чланова Републичке изборне комисије. Дакле, овде се ради о томе да је господин Гајић, који је био члан РИК-а, поднео оставку пре више месеци. Ми тек данас расправљамо о томе. Разумем ја то, ви сте били, цела држава је била заузета и у служби кампање СНС-а за београдске изборе, али је добро да се барем један такав предлог нашао на дневном реду јер долази од опозиције.

Цитираћу господина Гајића, који је био члан РИК-а, да је у бирачки списак за изборе у Београду уписано 150 лица старијих од 110 година. То говорим зато што људи који се буду бирали у РИК морају да буду свесни тога да ће морати да се супротставе самовољи и жељи да се утиче и да се креирају бирачки спискови по политичкој вољи.

Правни савет Народне странке поднео је кривичну пријаву против два министра управо због бирачких спискова – то су министар Ружић и министар Небојша Стефановић – због тога што су они као министри дозволили и омогућили лажну промену адреса за велики број грађана приликом одржавања локалних избора у Београду и, наравно, због свега што се дешавало у том процесу и мењања броја бирача, као што је био случај, рецимо, у Градској општини Звездара од октобра до новембра за 10.000 људи.

Моја дискусија ће углавном бити усмерена на избор чланова Савета Агенције за енергетику. Пошто видим да се о томе данас мало говорило, ја ћу посветити мало више пажње том проблему.

Најпре, што се тиче агенција које данас постоје и функционишу у Републици Србији, ми не знамо који је то број; знамо само обећања Српске напредне странке из 2012. године да ће се број агенција смањити на 50, са броја 136 или 170 јер то није утврђено. Али, то је још једно обећање у низу, као и многа друга која су давана у последњих шест година а нису испуњена, од тога да цена струје неће расти, да се неће дирати плате, пензије, да ће се повећавати плате, да неће бити РТС таксе, да ће се сменити сви директори,

обећавао нам је Вучић, да ће примати грађане итд. Нећу више да набрајам сва та обећања, требало би да потрошим сате на то.

Кад говоримо о Агенцији за енергетику и Савету Агенције за енергетику који данас бирамо, пре свега морам да упознам, вероватно, и већи део колега посланика али и грађана Републике Србије шта у ствари ради Агенција за енергетику и шта ће радити Савет Агенције за енергетику који данас или ових дана треба да изаберете.

Агенција за енергетику је, у мору других агенција, ако не најважнија онда међу најважнијим за сваког грађанина који данас живи у Републици Србији, било грађанина као физичко лице или неког ко се бави привредом као правни субјект у Републици Србији. Зашто? Зато што Агенција за енергетику данас одређује цену свих мрежних енергената у Србији, као што су електрична енергија или струја, гас; зато што Агенција за енергетику доноси тарифне системе за израчунавање цене грејања у целој Републици Србији у свим системима даљинског грејања, у свим градовима и свим општинама Републике Србије; зато што Агенција за енергетику преко лиценци уређује тржиште нафте и нафтних деривата, струје и гаса у целој Србији и тиче се, заправо, и грађана и привреде. То је јако важно тело, једна од најважнијих агенција у Републици Србији.

Шта се дешава? Овај предлог долази са закашњењем. Зашто? Зато што је била борба око поделе колача унутар коалиционих партнера током целе прошле године и прошлог лета, колико ће чланова Савета Агенције за енергетику припасти СНС-у, колико ће припасти СПС-у. Сви ови кандидати су се заклели да никада нису били чланови ових партија, али њихова прошлост говори о томе да су и те како били активни у политичким организацијама и имали политичка постављења.

Сад ћу кренути да мало прокоментаришем ове људе које сте ви као владајући режим предложили за чланове Савета Агенције за енергетику.

Што се тиче председника Савета за енергетику, добили смо предлог за господина који се именује на седам година, дакле седам година ће трајати његов мандат – господин Дејан Поповић, који је радио у области рударства током своје каријере, али се, као државни секретар у Министарству рударства и енергетике, углавном бавио синдикалним активностима и борбом запослених у овој области. Исто тако, можемо видети у његовој биографији, где се похвалио да је био консултант за енергетику у фирмама, да се те фирме заправо не баве енергетском делатношћу, већ се једна бави продајом боја и лакова, а ова друга обавља, додуше, неке послове из области рударства и енергетике. Дакле, ради се о човеку који се бави рударством, који нема додирних тачака са енергетиком.

Даље, следећи кандидат кога сте предложили јесте Аца Марковић, чувени социјалиста који је годинама харао по СПС-у, који је стекао услов за пензију. Сада не бих улазио у то да ли је он стручан или не, вероватно јесте; човек је годинама обављао те послове, искусан је у обављању тих послова, али да ли је нормално да некога ко данас има 66 година именујете на шест година да буде члан Савета Агенције за енергетику?

Пензионера именујете да на период од шест година обавља ту функцију и да се до 72. године бави тим послом. То не може да буде нормално у држави у којој имамо море незапослених људи, у држави у којој имамо сасвим сигурно квалификоване и способне особе које би тај посао могле да обављају. На пример, ако је и требало да он то ради, могао је да се именује на краћи период па да се неко поред њега обучава за те стручне послове. Ако нико други, могла је његова ћерка, која је такође запослена у овој агенцији. Да је његова ћерка предлог, уместо господина Аце Марковића, можда бисмо и могли да је прихватимо као неког ко је млад, перспективан и ко ће се посветити озбиљније овом послу.

Дакле, говорите стално о томе како имате море људи, више не знамо колико стотина хиљада чланова СНС има, а постављате човека који има 66 година да обавља функцију у трајању од шест година.

Што се тиче других кандидата, госпођа Негица Рајаков такође је неко ко се не може похвалити, барем смо то видели из њене биографије, искуством из области енергетике. Има нешто мало додирних тачака, али не испуњава баш законске услове, јер се углавном бавила заштитом на раду, базама података, вештачењима и другим областима које немају додирних тачака са струјом, гасом или нафтом.

Што се тиче Дејане Стефановић Костић, госпођа, госпођица, која је обављала функцију помоћника градоначелника Града Ниша, позната је по томе што је њен супруг оптужен за корупцију у предмету вредном 660.000 евра. Дакле, такође једно врло проблематично постављење.

Вратићу се још једном, да не испустим, заборавио сам, госпођи Негици Рајаков. Занимљиво ми је када видим колико она данас функција обавља у Републици Србији. Каже да је тренутно председник Надзорног одбора ЈКП „Грејање Панчево“ (што нема никакве везе с оним што треба да ради Савет Агенције за енергетику). Члан је Управног одбора Боксерског клуба „Професионалац“ Панчево (читам њену биографију за члана Савета Агенције за енергетику); члан Скупштине Привредне коморе Србије и, онда, члан различитих групација, стручних тимова, Парламента привредника Регионалне привредне коморе, Привредног савета Града Панчево, придружени члан Парламентарног форума за енергетику итд. Очито има времена и капацитета да обавља још један, овако важан, посао.

На крају, пети кандидат за члана Савета Агенције за енергетику је господин Горан Петковић, који има посебно занимљиву биографију за обављање овог посла. Човек вероватно нема услов, то ће се утврдити накнадно, за избор на ову функцију и пријавио се као неко ко већ обавља ту функцију у Агенцији за енергетику. Приликом првог избора било је спорно да ли он то може да обавља.

Дакле, господин Горан Петковић је неко ко је завршио Правни факултет, ко је био директор хотела, ко је радио у Секретаријату за пољопривреду, имао звање саветника и помоћника министра, радио је на аграрном буџету. Такође, у његовој биографији је написао да посебно наглашава учешће у „мукотрпном и сложенем раду за време санкција од 1992. до 1996. године на припреми и изради енергетских биланса Републике Србије за област пољопривреде и прехрамбене индустрије, јер енергената једноставно није било ни приближно потребама. Ове билансе сам са успехом бранио на владином надлежном одбору, а касније са колегама пратио и учествовао у њиховој реализацији. Ову активност иначе сматрам веома битном, јер то у својој суштини јесте био енергетски посао.“ Дакле, човек је делио нафту током санкција и сматра да је то довољно да буде члан Агенције за енергетику, члан Савета Агенције за енергетику.

Био је члан Управног одбора ПКБ-а. Па да ли то значи да сам ја, ако сам власник бензинске пумпе, довољно способан, стручан да обављам овај посао? Такође, био је члан Управног одбора „Агробанке“. И, каже да је био ангажован на реализацији великих пројеката из програма остваривања Стратегије развоја енергетике за потребе иностране компаније, али пројекат није реализован због неисплативости, како је показала студија коју је урадио инострани партнер. Дакле, то је биографија коју је човек доставио и сматра да може да обавља овај посао.

Шта је суштина? Долазимо до суштине. Прво, рекао сам чиме се бави Агенција за енергетику, да је то и те како важно и велики је интерес у подели колача између СНС-а и СПС-а. С друге стране, људи који раде у овим агенцијама данас примају абнормално високе плате. Плата председника, кога именујете на седам година, износи три хиљаде евра. Плата чланова Савета Агенције за енергетику ће бити две и по хиљаде евра. Да ли знате шта то значи? То значи да ће председник обављањем ове функције током седам година зарадити 250.000 евра, да ће чланови зарадити од 150.000 до 180.000 евра, у зависности од трајања мандата, неким пет, неким шест година, што је далеко више и од председника Републике и од свих других именованих и постављених лица у Републици Србији. То показује комплетан бесмисао свега овога што данас радите.

Агенција за енергетику утолико има већи значај јер се тиче уређивања тржишта нафте, гаса и електричне енергије у Србији, и те како важних области за све оно што се дешавало у последњих пет-шест година ваше владавине и у области електричне енергије, и у области тржишта гаса и у делу тржишта нафте, са разноразним аферама, лиценцама које су давале, одузимане. Ово је сада снажан утицај политике на једно тело које треба да буде независно од политике и да контролише ове области.

На крају морам да кажем да лично познајем најмање пет особа, веома цењених, из области енергетике које припадају СПС-у или подржавају ту политику, можда нису њихови чланови; познајем и људе из СНС-а за које се у области енергетике говори позитивно и који су могли далеко боље да обављају овај посао, који су стручнији, професионалнији. Али они нису одговарали јер су способни и стручни и неће дозвољавати да политика утиче на доношење одлука и креирање стања у једној овако важној агенцији, која се тиче живота свих грађана јер уређује колико ће платити гас и струју, шта ће се дешавати на тржишту нафтних деривата и колика ће бити и како ће се обрачунавати цена грејања у Србији.

Предлажем предлагачу да се не брука и да повуче овај предлог из процедуре. Предложите стручније, способније, квалификованије људе, које знам да имате, неке од њих лично познајем, из једних и других групација, да не бисте даље урушавали институције Републике Србије.

На крају, да сумирам све ово о чему сам говорио. Ви настављате да се играте државом, а то сте почели 2012. године. Нећете и не знате да кажете колико данас агенција има у Србији, не знате колике су тамо плате, ко су људи који тамо раде. На крилима те приче о увођењу реда у државу, реформи и борби против корупције дошли сте на власт. Такође, данас нижи судови још увек могу да делују као независна тела и независни органи, али на вишим нивоима је то потпуно под контролом власти. О причи о дигитализацији, о којој је премијерка говорила када је излагала свој експозе, говори и то да имамо људе који су у бирачком списку а неки од њих имају чак и 130 година. А ви кажете да је све у реду, да нема никаквог проблема и да држава одлично функционише. Није, господо, ништа у реду. Ви имате, Српска напредна странка међу 600.000 својих чланова сигурно има људе који знају да раде свој посао, али, нажалост, они који нису послушни, који мисле својом главом не могу, чак и ако су чланови СНС-а, да дођу на одговарајућа места и дају допринос развоју државе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

По ком основу, извините?

(Неђо Јовановић: По Пословнику.)

Изволите.



НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Председавајући, имам два основа, први је Пословник, други је реплика. Јављам се сада по Пословнику. Имајући у виду да сте ми ускратили две пословничке могућности – прва је да ми обавезно дате реч по повреди Пословника, што је ваша обавеза, члан 27, то је руковођење Скупштином, а други пут зато што сте већ дозволили другом посланику да дискутује а да мени нисте дали могућност да се одредим према ономе на шта имам право – убудуће вас молим да водите рачуна само о примени Пословника, јер сте председавајући на седници.

Када већ говорим о Пословнику, морам да вам скренем пажњу на нешто што ви и те како добро треба да знате – сви ми, а нарочито носиоци јавних функција, одговарамо за изговорену реч. Одговорност за изговорену реч је, по мом дубоком убеђењу, највећи степен одговорности зато што се изговорена реч овде чује од стране милионског аудиторијума. Уколико та изговорена реч о некоме буде таква да се девалвира његова стручност, његов углед, то изазива одијум у јавности.

Ви сте дужни да имате осећај за тако нешто и да спречите да се било ко од нас, ма како се звао и ма којој политичкој странци припадао, односи према било коме, нарочито оном кога не зна, са дисквалификацијама, па чак и да коментарише да су биографије симуловане, што је тешка увреда јер су те биографије утемељене на чињеницама, и то изузетно јаким чињеницама. Молим вас да убудуће водите рачуна о томе и да када народни посланик скрене пажњу на нешто на шта сте ви дужни да реагујете, реагујете одмах, а не да ускраћујете народном посланику право.

Јавићу се и за реплику с обзиром на то да као заменик шефа посланичке групе имам право на реплику на излагање господина Алексића.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Имате овог пута право на реплику.

Дужан сам вам образложење: и даље сматрам да нисте имали претходно право на реплику. Далеко од тога да сам желео да вам ускратим било какво право из Пословника.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Наравно да да.

Само вас упозоравам да не учините нову повреду Пословника, јер се господин Раденковић јавио за нову повреду Пословника, има предност у односу на реплику.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да ли се још неко јавља за повреду Пословника?

Реч има народни посланик др Јокић.

Изволите.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Хвала.

Члан 107, повреда достојанства.

Слушао сам господина Алексића, у једном моменту он рече да је за проблеме у правосуђу крив министар Лончар. Просто не могу да верујем да човек не зна да је Лончар министар здравља. Ви сте прешли то и дозволили му да такву реченицу заврши и иде даље. Као председавајући, били сте дужни да му одмах изрекнете опомену.

С друге стране, искористио бих ову прилику, ако дозволите, да предложим да оним партијама које су на изборима изгубиле два-три месеца уопште не дате право да овде дискутују, јер они уопште нису способни да рационално размишљају. Мало- мало па о бирачком списку, мало-мало па о неким људима који нису имали право да разговарају. Молим вас да о томе водите рачуна.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, колега Јокићу, сматрам да нисам повредио Пословник. Народни посланик има право и да зна и да не зна, не бих као спикер да улазим у то.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Не.)

Имамо пуну листу. Обрисаћу листу.

Даћу два минута паузу.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Настављамо са радом.

Реч има народни посланик Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Прво два минута реплика, а онда као овлашћени представник.

Прво у реплици, пошто је поменута Српска напредна странка, да је правосуђе радило у интересу СНС-а на претходним изборима, желим да кажем да је то најгора увреда за комплетно правосуђе и за државу Србију. Ако неко мисли да тако придобија поверење грађана, онда се грдно вара да ће на следећим изборима уопште прећи цензус.

Што се тиче бирачких спискова о којима причамо, па, у њихово време бирачки спискови, који су нама остали, показивали су да људи могу да живе 129 година. Код нас барем данас имају неке нормалне године, и мислим да засад имамо нормалне бирачке спискове. Наравно да увек постоје неки проблеми које треба дорађивати, поправљати и на томе ћемо сигурно радити.

Оно на шта бих сада прешла као на тему која је отворена, то је питање кадровске политике, уопште предлога Агенције, Савета агенције за енергетику и председника Савета. Желим да кажем да је гомила лажи, спакована у једну презентацију од двадесет минута, и гомила увреда људима који су кандидати за овакве престижне функције понижавање.

Најбоља три еминентна стручњака из ове области били су чланови комисије, а то су: проф. др Никола Рајаковић са Електротехничког факултета, проф. др Радивоје Митровић, декан Машинског факултета и проф. др Александар Орловић, професор Технолошко-металуршког факултета у Београду. Према томе, ако ми нисмо довољно компетентне као народне посланице, чланови одређених одбора одавде, онда је све ово на адресу ових људи са којима смо заједно радили на одлукама које треба да донесемо за избор кандидата.

С друге стране, оно што највише боли претходног говорника јесте то што Вук Јеремић и Ђилас више неће одлучивати о енергетским дозволама за нафту, гас и електричну енергију. Е, то је суштина напада на ове људе, зато су што њихови кандидати који су досад седели, од 2007. године, као чланови Савета Агенције за енергетику, једноставно, одлучивали и више радили у интересу неких других држава, а најмање у интересу своје државе, по питању енергетске политике.

И оно што желим да вам кажем, свако од ових кандидата који су предложени, а видели сте њихове биографије... Ноторна је лаж да председник није радио у области енергетике. Његово искуство, вишегодишње... Више од десет година је услов, пре свега, да се кандидујете за овакву функцију. Значи, председник потиче од најобичнијег инжењера у коповима и рудницима који припадају енергетском систему Електропривреде Србије, па до тога да је био државни секретар у Министарству енергетике, до тога да је свих шест јавних расправа о Стратегији развоја енергетике до 2030. године водио управо он – наравно, са свим факторима у држави који се баве енергетиком. Био је члан Надзорног одбора ЕПС-а до сада, док није поднео оставку кандидујући се за нову функцију. Практично, познаје и има енергетику у малом прсту. То је оно што смета, у ствари, претходном говорнику, када причамо о кандидатима. А кад причамо о кривичним пријавама мужа, жене, било кога, наравно да је она одбијена.

Оно што желим да кажем јесте да њиховом Ђиласу није никаква кривична пријава сметала да се кандидује за престижне функције и врати у политику, да добије онолико гласова колико је добио и направи тотални хаос на политичкој сцени управо опозиције, и тиме што је заташкао многе своје афере у Граду Београду, управо тиме што је повраћај у политику

спровео на један неконзистентан начин, са странкама које идеолошки уопште немају никакве везе.

Према томе, то показује суштину напада уопште и на људе који су кандидати за овако важну институцију.

Када говоримо о цени електричне енергије, не желим да остане у јавности једна лаж, која је стално овај говор прожимала – да о цени електричне енергије искључиво Агенција доноси одлуку и говори каква ће бити, да плашимо грађане Србије да ће променом доћи до повећања цене електричне енергије. Влада одређује цену електричне енергије, на предлог Агенције коју данас бирамо. Влада је та која доноси стратешке одлуке и крајњу одговорност сноси пред грађанима Србије и за енергетску политику као и за сваку политику унутар Србије и према самим грађанима.

Према томе, све ово што сте имали прилике да чујете јесте једна гомила лажи, којима желе да лично увреде људе који су се кандидовали за оваква места.

Они су испоштовали све услове конкурса, који су јако рестриктивни; значи, кажу да треба да докажу свој рад преко десет година у енергетици, да својом биографијом треба да докажу све то. Својим потврдама од надлежних институција доказали су све то. На основу разговора које смо спровели као комисија са свим кандидатима... И, верујте ми да им није било лако да пред пет чланова комисије на директна питања стручне природе одговоре на начин на који су одговарали и добију наше поверење, с обзиром на то да је конкуренција била јако велика када говоримо о стручности.

Мислим да све ово што је изречено једноставно треба да покаже да Србија нема стручњаке и да владајућа коалиција нема кога да кандидује, што наравно није истина. Биографије које стоје иза ових кандидата показују да Србија има чиме да се похвали.

На крају крајева, у протеклих пет година имали сте прилике да видите како се води енергетска политика Србије и како Србија води крајње одговорну социјалну политику према грађанима Србије када је у питању цена електричне енергије. Хвала.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Хвала, др Томић.

Реч има народни посланик Милорад Мирчић, повреда Пословника.

**МИЛОРАД МИРЧИЋ:** Рекламирам повреду чл. 107. и 104. Господине председавајући, суштина парламентарног живота садржи се и у процедури. Поштовање и чување те процедуре и те како значајно доприноси да овај парламент ради у нормалним условима.

Ви сте малопре повредом Пословника повредили и процедуру. Ми смо овде слушали увреде на рачун појединих колега посланика,

омаловажавање да нису стручни за поједине области; чак може да се закључи да када одемо кући нећемо моћи да укључимо светло ако нисмо Никола Тесла, да не наводим још неке примере који би могли да буду адекватни.

Оно што је потпуно нарушило процедуру, то је да сте, намерно или случајно, одредили паузу од два минута када је колега посланик рекао једну суштинску истину, како размишља већина – то је право лице ових који држе власт – да онима који изгубе изборе на нивоу локалне самоуправе треба забранити, најмање два месеца, да говоре у овој скупштини. Мислим да је то права слика демократије у Србији, не само појединаца него и већине која на тај начин размишља.

Вама који сте победили на изборима тако тријумфално честитам почетак пада са власти. Нека вам је пример Демократска странка, и они су се тако поносили победом. Али човек треба, када побеђује, када се уздиже, да води рачуна и о својој околини. Не треба се толико издизати. Мора се водити рачуна да ће, када сте толико високо, ваш пад бити много болнији.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Реч има народна посланица Вјерица Радета, повреда Пословника.

**ВЈЕРИЦА РАДЕТА:** Као потпредседник Народне скупштине у обавези сам да интервенишем због повреде Пословника и да искористим и ову прилику да кажем да ова Народна скупштина ради по привременом Пословнику јер овај сазив никада није изгласао Пословник. Али и овакав какав је, најлошији на свету, јесте Пословник. Онај ко председава седници мора да га поштује.

Од самог почетка покушала сам да са места интервенишем код председавајућег када је јутрос обмануо Скупштину и јавност да ће у име предлагача, у име Високог савета судства, овде бити господин Драгомир Милојевић. Ја кажем – добили смо обавештење да неће. Он нема појма, баш га брига, има да исприча шта је планирао. Ако неко каже нешто што му се не допада или ако неко хоће да интервенише по Пословнику, направи паузу од два минута.

Неће вам то пролазити. Што се тиче нас из Српске радикалне странке, ми вам то сигурно нећемо дозволити. Могу ови тамо да вичу, да арлаучу колико год хоће, да се хвале победама. Победили сте, видели сте и ви знате како, ви сте ту мрвица у целом том ланцу. Знају како су победили, али сигурно нису победили зато што су грађанима обећали да ће радити овако како раде, већ и пакетима, и бирачким списковима, и парам, и обманама, лажима итд.

Али то није тема. Ми смо овде народни посланици, ми смо представници највеће опозиционе политичке партије у Народној

скупштини и будите сигурни да ћемо се тако понашати и да ниједном председавајућем нећемо дозволити да гази Пословник. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Да ли господин Мирчић и ви желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Милорад Мирчић: Да.)

(Вјерица Радета: Да.)

Хвала.

Реч има Ана Караџић.

Изволите, колегинице.

АНА КАРАЏИЋ: Даме и господо народни посланици, поштовани председавајући, представници Високог савета судства и Државног већа тужилаца, Посланичка група Покрета социјалиста, Народне сељачке странке и Уједињене сељачке странке подржаће овај сет закона у дану за гласање.

Тема избора на овако високе функције веома је важна и јесте стуб функционисања наше државе. Избор кандидата који се налази испред нас добили смо од Високог савета судства и Државног већа тужилаца. Изразила бих задовољство због тога што су предложени кандидати млади; сматрам да ће на тај начин моћи да се уведу неке новине у правосуђе и сигурна сам да ће значајно допринети повећању ефикасности а тако и независности судства. Такође нисам из струке, али с обзиром на то да су Високи савет судства и Државно веће тужилаца и досад радили независно, сматрам да је њихов предлог који је данас пред нама валидан и квалитетан и не видим разлог зашто не бисмо гласали. Такође бих још једном истакла да су сви кандидати добили највише оцене и да су једногласно предложени.

Овом приликом нећу коментарисати саме биографије, али хоћу начин на који се кандидати бирају. Начин који је коришћен јесте да их искуство које имају, а то је преко десет или петнаест година стажа од положеног правосудног испита, дефинитивно квалификује. Сматрамо да је предлог који је пред нама праведан, исправан и да ће заиста дати резултате.

Ову тему не треба политизовати, као што се увек ради, и што је нормално и што очекујемо од опозиције. Можемо се само присетити како су они то раније радили, на пример, 2009. године, када је дошло до „сече“ судија, како је то названо тада – 730 неподобних за владајући режим остало је без својих функција. То је политизација независних органа, која, нажалост, није санкционисана.

Данас се прича о томе како не треба да прихватимо предлоге који су пред нама, не зато што су кандидати лоши, јер смо чули да су кандидати добри, да их хвале колеге, да их је струка изабрала, већ зато што су они

вероватно нека продужена рука власти. Али враћамо се на то „вероватно“, да су то само претпоставке и неистине које покушавају да се изнесу пред грађане Србије.

Ми се реформама не водимо на тај начин. Ниједна власт не би требало да има уплив у независне институције, поготово судство. Из тог разлога можемо видети резултате на претходним изборима, где смо добили 45% подршке грађана, што је резултат који ниједна опозициона странка није до сада остварила, да не причам о Севојну, Аранђеловцу, Бору итд.

Нећу да скрећем с теме и да испада да ми овде ликујемо, већ само хоћу да подсетим све посланике кога је народ изабрао, да има поверење у нас и да је то прави пут, односно да је народ рекао шта је за њега прави пут, тако да је избор ових кандидата који се налазе пред нама нешто што треба да подржимо.

Реформа судства је веома важна. То је један корак напред у општим реформама државе. Власт улаже велики напор да правосудни систем што боље функционише, да функционише у што бољим условима. Подсетићу само да смо на неком од претходних заседања имали законе које смо усвојили, где пише: улаже се двадесет милиона евра у реконструкцију Палате правде, која није реконструисана у последњих четрдесет година; затим, у изградњу објекта Тужилаштва за организовани криминал једанаест милиона евра, реконструкцију Војнотехничког института у Београду десет милиона евра.

Ово показује да је нама правосуђе, развој правосуђа и независно правосуђе веома важно, од виталног значаја за развој нашег друштва. Потребно је да створимо услове управо овим младим људима који су изабрани да на најбољи начин врше свој посао.

Они који су иначе овде најгласнији, који се највише буне, који ништа не желе да подрже заборавили су како су некада владали, како је некада изгледало правосуђе. Заборавили су како су пљачкашким приватизацијама оробили ову државу, како су отпуштали раднике, али сигурно нису заборавили своју реформу правосуђа па се зато сада плаше да ми радимо исту ствар. Ми не радимо исто. Због тога смо остварили тај резултат, због тога нас народ бира и због тога смо сигурни да ће изабрани кандидати радити независно и савесно свој посао. Ми реформишемо судство управо да би се они који су раније радили то што су радили нашли пред судом и пред правдом, али оним независним, и да видимо шта ће бити исход тога.

Још једном наглашавам да ће Покрет социјалиста, Уједињена сељачка странка и Народна сељачка странка гласати за предлог који се налази пред нама, да смо сигурни да је квалитет неспоран и да су

институције које су предложили ове кандидате независне. Хвала вам пуно, пријатно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, госпођо Карацић.

Да ли још неко од председника или представника посланичких група жели реч?

Изволите, Бранка Стаменковић.

Само, молим вас, следећи пут на време.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала. Извините што немам рефлекс пантера.

Што се тиче данашњег дневног реда, сви ми посланици добили смо јутрос допис од Алумни клуба Правосудне академије. Хтела бих да попричам нешто о томе овом приликом. Унапред молим да имате на уму да оно што критикујем нису људи који су овде предложени да буду изабрани; оно на шта имам примедбу и што ћу да критикујем јесте процедура.

По мени, на основу ових информација које су доступне не само из тог дописа Алумни клуба Правосудне академије већ и из медија, направљена је грешка у тој процедури. Такође молим да се не узима здраво за готово да ја тврдим да је та грешка намерна. Не знам каква је та грешка, али стојим на становишту да је одређена грешка направљена. Грешке се дешавају, људски је грешити. Ко ради, тај и грешити. Не грешити само онај који никад ништа не ради. Стога ћу након овог излагања замолити да покушамо, даћу предлог да ту грешку исправимо тако да грађанима Србије, који су нам свима овде први на уму, буде боље.

Наиме, у чему је проблем? Дана 14. децембра прошле године Државно веће тужилаца одржало је седницу на којој је донело одлуку да се изабери 52 заменика јавног тужиоца која ми данас у Скупштини треба да потврдимо. Оно што је проблем јесте што је списак људи који ће бити изабрани процурио у јавност путем медија пре него што је та седница уопште одржана.

Ја бих председавајућег само замолила, ако може, да искористи оно звонце у сврху за коју је и намењено а то је да мало смири колеге у сали. Подсећам да током ове расправе није неопходан кворум, тако да они који би да мало ћаскају једни с другима, углавном из владајуће већине, могу мало да оду до ресторана.

(Председавајући: Добро, опоменућу, колегинице, само наставите да говорите, не брините.)

Можете ли да их смирите, да се не надвикујем са њима? Хвала.

Значи, процурио је у јавност списак људи који ће бити изабрани пре него што су они изабрани. То је било 14. децембра. Осамнаестог децембра Алумни клуб Правосудне академије одмах шаље захтев Државном већу



тужилаца да им се достави записник са седнице на којој је овај избор извршен с обзиром на то да је јавност била искључена са заседања те седнице. А с обзиром на то да се новинарима који су питали како је могуће да је тај списак процурио у јавност из Државног већа тужилаца одговарало да је на некој припремној седници направљен списак па да је процурео тај списак, Алумни клуб Правосудне академије тражио је и записник са те друге седнице.

Оно што не могу да схватим јесте да упркос чињеници да је ово тражено 18. децембра Државно веће тужилаца није доставило тај записник. Децембар, јануар, фебруар... Петог марта, пазите, три месеца касније, након читаве процедуре и натезања са Повереником, стиже одговор да записник не може да се достави зато што није изгласан, није потврђен, јер од тог 14. децембра Веће није ни заседало.

Два питања ту имам. Прво је: зашто Веће није заседало? Пазите, у 2017. години Веће је заседало – јануар, фебруар, март, април, мај, јун, јул, август, септембар, октобар, новембар – једном до три пута месечно. А сад – децембар, јануар, фебруар – не заседа ниједном, а притом зна да је велико интересовање јавности, зна да се јавност узнемирила.

Значи, не улазим у то да ли је јавност узнемирена с правом или не. Неке колеге посланици већ су причали да тај Алумни клуб Правосудне академије има неку своју агенду због које то ради. Могуће је, ја то не знам. То не морам ни да знам и то за ову причу није ни важно. Да је процедура испоштована, они не би имали простора да уопште гурају неку своју агенду уколико је уопште имају. Можда је имају, можда је немају.

Зашто Веће тужилаца два месеца није усвојило овај записник а зна да је велико интересовање јавности за то? Могу основано да сумњам да Веће намерно није заседало и намерно није донело тај записник да би имало оправдање зашто да га не пошаље.

Друга ствар која ми није јасна: како уопште можете у Народну скупштину да шаљете било какав предлог одлуке који је изгласан на седници чији записник није потврђен? Замислите сада, ми овде изгласамо ова 52 кандидата, поставимо их на њихове функције по судовима, сутра се одржи нова седница Државног већа тужилаца и буде оборен записник. Шта онда да радимо? Зашто то радимо? Два и по месеца је било сасвим довољно времена да се тај записник усвоји, а не да се његово неусвајање користи као изговор да се он не достави.

Понављам још једном, не знам ко су те 52 особе на том списку, и не желим да знам и није мој посао да знам. Ви постојите да ја то не бих морала да знам. Али ви не можете тражити од нас бланко поверење на „мајке ми, треба да нам верујете“. Ви морате поверење да градите кроз поштовање

процедуре. Уколико се процедура испоштује од почетка до краја, не може вам нико реч рећи. Зашто уопште кршењем процедуре дајете муницију било коме да било шта сумња? Значи, апсолутно ми није јасно због чега неколико шанси досад нису искоришћене да се грешка која је у процедури направљена исправи.

Друга ствар која ми није јасна јесте зашто је тај процес избора тако нетранспарентан. Ви сте рекли у уводној речи, у обраћању, да је ранг-листа која је направљена након извршеног конкурса објављена на сајту Државног већа тужилаца. Некаква листа јесте објављена, али ја је никако не бих назвала ранг-листом. То је листа која садржи списак кандидата и њихову оцену на испиту стручности. То је све што та листа садржи. А из уводног излагања сви смо чули и сазнали да то није једини критеријум, ту има још неких оцена и још неких критеријума. Где су те оцене, где су ти критеријуми? Зашто то није објављено на веб-сајту? Тиме градите поверење, тако се гради поверење.

Верујте ми, неопходно нам је то поверење. Гладни смо тог поверења јер наш правосудни систем има изузетно лош имиџ међу грађанима, и то није од јуче. Сви се сећамо 2009. године, сећамо се огромног скандала и како су прављени спискови по кафанама ко ће бити изабран за судију, или не. Ако имамо такву референтну тачку и сви се тога још сећамо, не смемо да радимо сад ништа, ни малецко, да изазовемо неку сумњу. Морамо сто пута више да будемо транспарентни и опрезни да до овога не би дошло, да би се вратило поверење у правосуђе.

Ово овако, како је ова процедура спроведена... При чему, понављам, уопште ме не занима да ли Алумни клуб има неку своју агенду или нема. Уопште ме не занима ко је тих педесет двоје људи на списку. Немам намеру да идем од једног до другог да гледам каква им је биографија, то је ваш посао. Мене само занима процедура. И занима ме јавност рада. Зашто је јавност била искључена са рада те седнице? Зашто је гласање било тајно? При чему и није тајно, јер ви сте у уводном обраћању рекли – од свих присутних девет чланова, једногласно је донета одлука. Значи, више није тајно гласање јер знамо, практично, да су сви гласали за.

Зашто ранг-листа не садржи све критеријуме? Зашто записник није усвојен? Зашто записник, чак и неусвојен, није достављен на захтев Правосудне академије?

Молим вас, морате да схватите да ја као представник грађана овде ова питања морам да поставим. Молим вас да дате неки одговор, да смирите ситуацију, да смирите сумње.

Једини одговор који ће да смири моју сумњу гласиће – жао нам је што је направљена процедурална грешка, повући ћемо ово из скупштинске

процедуре, у рекордном року поновићемо све из почетка, јер ми сами први не желимо да постоји трунка сумње. Трунка сумње је медвеђа услуга тим људима који су изабрани. Зашто они да почну своју каријеру са трупком сумње? А сумња је посејана. Једини начин да ту сумњу сада склонимо јесте да све урадимо из почетка, по процедури и потпуно транспарентно. Тако ћемо изградити и поверење, мало-помало, у наш правосудни систем.

Сложићете се са мном, то и врапци на грани знају, да политички утицај на правосудје постоји. У том смислу, ја знам да вама није лако, ни вама ни осталим људима који раде унутар нашег правосудног система, међутим, ви као институција, ваш посао није да сада чекате да тај политички утицај сам по себи некако нестане. Ја вас молим, борите се против тог политичког утицаја, покажите зубе. Он неће нестати сам по себи, него се против њега морате борити.

Апелујем, да бисмо сваку сумњу отклонили, да бисмо то педесет двоје људи који су на листи поштедели мрље да су каријеру почели сумњивим избором, да све ово повучемо, да потпуно транспарентно у јавности из почетка све у рекордном року направимо, да нема припремне седнице... А касније је речено да припремне седнице није ни било. Значи, прво се новинама даје изјава да је све то договорено на припремној седници, а онда се у одговору на захтев Поверенику одговара да припремне седнице није ни било.

Како да вам кажем, стварно је створена једна папазјанија у јавности када је реч о овоме. И о овоме медији пишу од децембра наовамо. Дајте да смиримо јавност. Дајте да ово повучемо. Нека седница Већа траје и два дана, али идите једног по једног кандидата, у потпуно отвореној атмосфери према јавности, објавите све критеријуме, све оцене на сајту, па ко жели, нека гледа. Ко не сумња, неће ни да гледа, али нека то буде један процедурално потпуно чист процес. Хвала.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Хвала, госпођо Стаменковић.

Реч има госпођа Сандра Кулезић.

**САНДРА КУЛЕЗИЋ:** Будући да смо од претходног говорника могли чути масу контрадикторних ствари и питања везаних за процедуру у Државном већу тужилаца, ја ћу најпре да отклоним једну сумњу, а то је – свакако нећемо одустати од овог предлога, нити ћемо га повући, пре свега због тога што је процедура и те како била у складу са законом, у складу са Пословником, у складу са Правилником и, у крајњем, у складу са мишљењем тих истих кандидата који су у тој процедури учествовали, будући да у ситуацији када су у по два нивоа имали могућност да поднесу приговор и на те, сада оспорене, ранг-листе и на коначне ранг-листе, то ниједан од кандидата који су учествовали на конкурсима није учинио.

Покушаћу да редом испратим малопређашњу дискусију. Драго ми је што чујем да не прихватате здраво за готово чињеницу да је Државно веће евентуално намерно погрешило у овој процедури, али је очигледно да се у овом случају здраво за готово прихвата све што наводи Алумни клуб, односно један део представника Алумни клуба, у својим дописима. Тим њиховим дописима и њиховим ставовима очигледно се верује тако – здраво за готово.

Када је реч о процедури, везано за избор и предлагање ових кандидата, ја сам у уводном излагању навела детаљно како је то рађено и нећу се сада бавити тиме.

Главна прича, везано за претходну расправу, била је везана за записник са седнице од 14. децембра на којој је донета одлука о предлагању кандидата о којима се данас расправља. Седница је одржана у просторијама Државног већа тужилаца, односно у просторијама Републичког тужилаштва, где се иначе држе те седнице, због тога што ми немамо простор за тако нешто.

Седница је одржана уз присуство јавности. Тој седници присуствовали су представник Алумни клуба Правосудне академије и представник Удружења тужилачких помоћника Србије. Оба представника присуствовала су радном делу седнице, у делу расправе. На самом почетку седнице донета је одлука да ће одлучивање бити тајно. Државно веће тужилаца има право на то, по Пословнику о раду Државног већа тужилаца, и нема никаквог разлога да се било коме правда или објашњава зашто је таква одлука донета. Та одлука је такође донета једногласно, уз сагласност свих чланова Већа.

Дакле, није тачно да је са седнице искључена јавност. Јавност је присуствовала комплетном делу седнице, осим дела о одлучивању, и била у прилици да чује и предлог известиоца, везано за избор заменика јавних тужилаца, односно за предлог одлуке, и критеријуме којима ће се том приликом руководити Државно веће тужилаца.

Један једини критеријум је критеријум који признају и закон, и Пословник о раду и Правилник о оцењивању а то је критеријум стручности и оспособљености. Тај критеријум мери се оценом са испита. Оно што је проблем код одлучивања у том случају јесте то да велики број кандидата има највећу оцену. Како смо диференцирали кандидате који су имали највеће оцене, а немамо могућност да их на други начин оцењујемо, нити смо то чинили, ја сам објаснила шта је то што нас је руководило да се између два, три или пет кандидата, у неким случајевима и 70 кандидата са петицом за одређено јавно тужилаштво одредимо зашто ове петице а не

оне петице. Критеријум искуства, критеријум врсте посла који су обављали је за нас био значајан, мимо оцене стручности и оспособљености.

Зашто? Зато што је ситуација у јавним тужилаштвима у овом тренутку изузетно тешка. Таква ситуација је од 2013. године, од повећања обима посла, од чињенице да се до последњих годину или две дана број упражњених места није попуњавао или се попуњавао у врло малом броју. Ми смо као Државно веће, које је дужно да води рачуна о ефикасности у раду јавних тужилаштава, дужни да се пре свега руководимо тим императивом, а то је да побољшамо рад јавних тужилаштава. Због тога смо бирали кандидате који су у највећем броју, то сте могли да чујете, тужилачки помоћници, људи који раде преко десет година, један кандидат деветнаест година као тужилачки помоћник, све време у тужилаштву. То су људи који у овом тренутку самостално раде у предметима већ годинама, у предметима у којима могу да раде, у складу са одредбама ЗКП-а. То су готови тужиоци. То су људи који ће сутра задржати те своје предмете, добити нове предмете у рад и моћи да наставе да раде свој посао како су га и до сада радили.

Сви ти кандидати су од стране јавних тужилаца, који су дужни да оцењују њихов рад, од стране колега са којима раде, оцењени највишим оценама. Када кажем највишим оценама, мислим на мишљења која су нам достављена у складу с одредбом закона која каже да је Државно веће тужилаца дужно да прикупља мишљење о кандидатима. Ми смо то, наравно, урадили и та мишљења имали у виду, али, опет кажем, у делу где смо диференцирали кандидате са највишим оценама.

Да се вратим на конкретан записник који је био предмет претходне дискусије. Дакле, да, тачно је да Државно веће тужилаца до данас није усвојило тај записник, али није тачно да Државно веће није имало седнице у међувремену. Имали смо седницу у међувремену, међутим, није било услова да се тај записник усвоји. Зашто? Зато што записник Државног већа тужилаца није само пуки записник о броју гласова које је неко добио, него захтева одређени ниво ауторизације и потврђивања онога што је свако од чланова рекао на седници Већа приликом усвајања записника, што даље подразумева да на следећој седници, на којој се усваја записник, сваки члан Већа који је присуствовао седници са које се записник усваја мора ауторизовати свој део излагања.

Ово није једини записник који није усвојен. Дешавало се досад да се, просто, не понови исти састав Већа на следећој или некој од наредних седница да би се ти записници потврдили.

Није тачно да се Државно веће, како сте навели, надвлачило са Повереником. Државно веће је одмах поступило по решењу Повереника.

Ми смо навели и тражиоцу информација због чега не можемо да доставимо записник са седнице. Очигледно је да то нисмо добро образложили. Поверенику смо то образложили у нашој новој одлуци, када смо поново тражиоца обавестили због чега му нисмо доставили. До сада немамо нових примедба од стране Повереника по том питању.

Када говоримо о некаквој тајности поступка и некаквој прелиминарној седници, или већ како је та група кандидата називала то дешавање, које су заправо они сами произвели, ја не знам шта да вам кажем везано за то јер не знам ко је и како саставио оно што су они показивали у медијима. Могу само да претпоставим како је дошло до тога да неко каже – ево, ово је списак Државног већа тужилаца. Не, то није био списак Државног већа тужилаца, то одговорно тврдим. Државно веће тужилаца је одлучивало на седници Већа на основу ранг-листа које је имало пред собом, свако од чланова Већа, заједно са биографијама, мишљењима и свим осталим подацима који су битни за кандидате.

Дакле, ко је и како направио тај списак, зашто је желео да прикаже рад Већа као некакав рад подложен утицајима, као некакав тајни рад, као некакве претходне седнице и све остало, ја не знам. То је питање за оне који су то показивали.

О узнемирењу кандидата о ком сте говорили, с једне стране, кандидата који су доставили овакав допис, морам да кажем да је то јако узак круг кандидата, чак не ни свих представника Алумни клуба Правосудне академије, већ једне мале групе незадовољних кандидата. С друге стране, колико је мени познато, у Народну скупштину данас је стигао и допис Удружења судијских и тужилачких помоћника, који је потпуно супротан овом допису Алумни клуба Правосудне академије, где сви судијски и тужилачки сарадници у потпуности подржавају рад Државног већа тужилаца, укључујући одлуку везану за овај конкурс. Тврде да, по њиховом мишљењу, процедура ничим није нарушена, да је избор био потпуно транспарентан и у складу са законом.

Зато бих вас молила да још једном размислите да ли заиста треба износити овакве квалификације о озбиљном раду једног озбиљног државног органа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Срђан Ного.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Правосуђе је једна од три гране власти у свакој држави, па тако и у Србији. Свакако да је врло важна тема пред нама, поготово зато што постоје тенденције да се Народна скупштина убудуће, као највиши представник народа и законодавна и контролна власт, искључи

потпуно из одлучивања о питањима правосуђа. Због тога је ова седница данас посебно важна.

Слажем се са изјавама неких претходних цењених колега које су рекле да, када је оваква тема, ми морамо да говоримо објективно, на основу чињеница, на основу доказа и поткрепљено аргументима. Као и увек, ја ћу се у свом обраћању искључиво држати тога, јер за све што кажем поседујем како писане тако и аудио и видео доказе или изјаве очевидаца – изјаве људи из правосуђа или носилаца највише државне власти.

Најпре, стање у правосуђу је изузетно лоше и, колико год се ми овде трудили да га улешамо, просто морамо прихватити ту чињеницу. Није нам, наравно, боље стање ни у другим сегментима државе, али правосуђе је, мислим, кључ проблема у Србији. Када бисмо решили правосуђе, сигуран сам да би се решило 70% проблема ове земље. Наравно да тај проблем није настао јуче и да је дуга генеза тог проблема који из године у годину све више метастазира, али најбољу слику о правосуђу, ја мислим, даје само правосуђе.

Ја сам противник Правосудне академије и стално сам је овде критиковао, али у овом случају рекао бих нешто што нема везе са њиховим ставовима већ искључиво са анкетом коју су они спровели међу представницима правосуђа. Наиме, у анкети Алумни клуба Правосудне академије, где су анкетирани искључиво судије и тужиоци, 84% судија рекло је да се избор и напредовање судија не врши искључиво по објективним критеријумима, већ да уз политички утицај, који се стално потенцира, постоје такође и личне везе и непотизам. Мислим да ми стално заборављамо да постоје и личне везе и непотизам у правосуђу, и то треба потенцирати, уз свакако присутан политички утицај. Код тужилаца је ситуација чак и гора: 85% тужилаца сматра да су за избор и напредовање потребне личне везе, непотизам и политичке везе.

Када томе додамо да постоји и анкета која је спроведена у Алумни клубу уз подршку делегације ЕУ у Србији, по којој се 69% грађана не слаже да је правосуђе професионално, значи, сматра да правосуђе није професионално, а 79% сматра да правосуђе није непристрасно, долазимо до података да 80% грађана нема поверење у правосуђе, а да чак 85% људи из самог правосуђа сматра да је стање лоше.

Када се на то додају подаци Друштва судија Србије, где се у анонимној анкети 44% судија изјаснило да је трпело политички притисак, пре свега преко председника судова, и да су доносили одлуке под тим притиском супротне закону, онда имамо најбољу слику стања у правосуђу. Мислим да нико други не треба ништа више да каже о томе.

Као што знате, ја често удем, када чујем од других политичких колега, макар били и представници власти, нешто што такође заступам и што ми се свиђа, да то подржим и похвалим. То сам урадио децембра 2017. године – јавно сам се сложио, и написао сам један ауторски текст, са изјавама председника Србије Александра Вучића и градоначелника Новог Сада и потпредседника Српске напредне странке Милоша Вучевића.

Наиме, 12. децембра 2017. године Александар Вучић је изјавио да се слаже са примедбама из Брисела да је правосуђе у Србији неефикасно и изложено политичким утицајима.

Господин Милош Вучевић, који је био разапет на стуб срама због тих својих изјава, а ја сам, мислим, једини човек из опозиције који је подржао такав став, уз једно велико „али“, изјавио је: господо судије, питам вас оно што се народ Србије пита свакога дана – када ћете почети да судите по законима Републике Србије, праву и правди? Кома се заклињете, господо судије, држави, Уставу и правном поретку Србије или онима који вам пуне џепове док у ваше име себи по ко зна који пут пишу ослобађајуће пресуде? Господо судије, одакле вам право да са оних који су Србију завели у црно, опљачкали је до последњег динара спирате кривицу зарад вашег материјалног благостања?

Ја сам рекао да је то апсолутно тачно и да подржавам, са зарезом – шта су радили шест година, да најбоља изјава Српске напредне странке о правосуђу долази после шест година. И зашто само када је нека одлука и неки судија који није под њиховом контролом? Зашто се ћути у случају, рецимо, Богољуба Карића или Цанета Суботића, који су се десили у време власти Српске напредне странке, где постоји аналогија са „случајем Бубало“? Не могу се судије делити на наше и оне који су под контролом других центара моћи. То је овде проблем. За мене овај став важи за све судије, а не само делимично, да ли је један клан у правосуђу, да ли је други клан у правосуђу. То је овде кључни проблем.

Сад бих волео да поставим питање и добијем одговор од представника Високог савета судства и Државног већа тужилаца: да ли је иједан судија, јавни тужилац или заменик јавног тужиоца кривично одговарао због кривичног дела кршења закона од стране судије, јавног тужиоца и његовог заменика из члана 360. Кривичног законика? Уколико није, а није, потпуно је нејасно зашто онда ми причамо да морамо поправљати стање у правосуђу, зашто и представници власти критикују правосуђе, зашто стално измене закона, измене Устава када у овој држави само тужиоци и судије не крше закон. Једини они, значи, раде поштено и једино код њих нема кршења закона. Да ли је то могуће? Ја не знам ниједну



другу државу у свету где је то могуће, али, ето, у овоме смо изгледа преседан и најбољи у светским размерама.

Идемо даље. Да ли је од стране дисциплинског тужиоца Високог савета судства икада иједна дисциплинска пријава поднета од стране грађана оцењена основаном и покренут поступак против пријављеног судије по таквој пријави? Који је проценат усвојених захтева за изузеће судије и јавних тужилаца поднетих од стране странака у судским поступцима и да ли се на тај начин обесмишљава институт изузећа? Наравно, овде је битно и ко је странка. Ту не могу да рачунам, на пример, Андреја Вучића, коме се није свидело када је судија који је водио његову парницу са „Асомакумом“ одложио рочиште. Дакле, причамо о обичним грађанима. Да ли постоји такав случај? Очигледно да не постоји.

Питам вас сад, замислите ситуацију да нека странка поднесе захтев за изузеће, поднесе примедбу против судије Високом савету судства, на пример, поднесе кривичну пријаву против судије или тужиоца, а таквих случајева има, и све то буде одбачено, да ли тај судија и даље може да буде објективан и да објективно поступа према тој странци? Све и да је потпуно у праву, логично да код њега мора да се произведе одређени револт према таквој странци.

Да се вратим на другу ситуацију: уколико странка поднесе кривичну пријаву против тужиоца или против судије и та пријава буде одбачена, у коликом броју случајева је поднета кривична пријава за кривично дело лажног пријављивања, што вас закон обавезује? Шта ви урадите – одбаците кривичне пријаве и ником ништа. Не подносите кривичну пријаву за кривично дело лажног пријављивања, јер би онда и та пријава била одбачена јер у најчешћем броју случајева има елемената кривичног дела.

Замислите странку која дође пред суд и буде самлевена од правосуђа, судова, судија, тужилаца – знам икс ипсилон таквих примера – та странка не може никако да се заштити. Знате ли ви колика је моћ судија и тужилаца? Политичари, они се мењају, па нека су и петнаест година на власти, и одговарају на изборима, какви год били ти избори и колико год били намештени. А кад изаберемо судију, кад поставимо тужиоца, он и по четрдесет година може да остане на тој функцији и да господари животима и смрћу. Изузетно велика моћ даје се тим људима, а не постоје институти који штите странке од таквог поступања.

Ево, сад ћу вам рећи конкретне примере кршења закона од стране судија, који су управо у вези с избором председника Првог суда или председника Привредног суда. У парничном поступку Првог суда у Београду, П 5892/17, овај суд, односно судија Марина Бркић је пресудом

усвојила тужбени захтев тужиоца, додуше, Николе Петровића, кума Александра Вучића, иако је суд морао да одбаци тужбу коју је у име тужиоца поднео адвокат Борис Богдановић из канцеларије Богдановић – Васиљевић, где је некад трећи партнер био бивши директор БИА Александар Ђорђевић. Иако је графолошким вештачењем реномираног српског судског вештака, графолога, утврђено да адвокат Богдановић није потписао поднету тужбу, и то адвокат признаје – значи, иако постоје одредбе Закона о парничном поступку да тужба и сваки поднесак упућен суду мора да садржи потпис подносиоца (чл. 98. и 192), као и да ће суд одбацивати сваки поднесак који је у име странке поднео пуномоћник који је адвокат ако је непотпун (чл. 101. и 294), при чему је поднесак непотпун ако не садржи све законом прописане елементе у које се убраја и потпис подносиоца – суд се позива на Кодекс професионалне етике адвоката.

Како кодекс може да буде јачи од закона? Ево, реците ми, господо из Високог савета судства, како може кодекс, који доноси једно удружење, Адвокатска комора, да буде јачи од Закона о парничном поступку или Закона о адвокатури? Јер и Закон о адвокатури, члан 29, каже да је адвокат дужан да потпише сваки поднесак.

Исти случајеви, имамо их, а ово је врло важно, где компромитујемо кандидата за председника Привредног суда у Београду, где исти адвокат, Борис Богдановић, заступа „Пиреус банку“; донео је такође незаконите одлуке. Судија Маја Живковић, поступак, предмет 16707/10, идентична ситуација: адвокат није потписао одговор на тужбу нити је потписао жалбу на пресуду. Молим вас, па где то има? Да ли је то кршење закона од стране судија, молим вас, реците ми.

(Председавајући: Колега Ного, молим вас, вратите се на тему.)

Зашто је битан овај случај? Сада ћемо доћи до тога.

(Председавајући: Нема смисла да читате те појединачне...)

Изузетно је битан случај. Помињемо кандидата за председника Привредног суда, господина Јовановића. Господин Јовановић није достојан те функције, управо из овог случаја се види.

Као што знате, биле су велике турбуленције у Адвокатској комори Београда и био је сукоб око контроле рачуна између групе коју предводи Влада Гајић и групе коју предводи Југослав Тинтор, односно у једном тренутку постојале су две адвокатске коморе.

Предмет где су Југослав Тинтор и Адвокатска комора Београда захтевале деблокаду рачуна код Поштанске штедионице: упутили су захтев за привремену меру Трговинском суду; чим је предмет дошао у Трговински суд, судија Маја Живковић, б. б. у 9.38, интересовала се за тај предмет и ургирала да се додели њој, због чега је поднет предлог за изузеће поменутог

судије зато што је њен супруг, адвокат Ђуро Живковић, пословни партнер поменутог Владе Гајића. Она заказује рочиште раније, поступа се по том захтеву, међутим, када су видели да је велики проблем, јер није мала ствар Адвокатска комора Београда, да би направили већу штету него корист у том предмету, јер у још педесет таквих случајева идентична је ситуација са судијом Живковић и адвокатском групом окупљеном око господина Гајића и Сеада Спаховића, судија, председник суда, антидатура захтев за изузеће, на сопствени захтев, судије Маје Живковић.

Молим вас, он је учествовао у једној преварној радњи и ми сада треба да изаберемо таквог човека за председника суда. Да ли је то разлог да му се ускрати поверење? Апсолутно. Адвокатска комора Београда би морала да реагује на једну такву ствар.

Видите, ја бих желео да се вратим на стање у правосуђу и избор. Ми апсолутно не знамо ништа о кандидатима које ви нама доставите. Можемо да прочитамо биографије, а да ли су оне истините, е, то је велико питање. Заиста велико питање.

Бирамо заменике, рецимо, људи у Првом основном јавном тужилаштву у Београду, а ја бих поставио питање Државном већу тужилаца – иако сам се писмено обраћао и вама и Првом основном тужилаштву, ви ми никад нисте доставили одговор, иако постоји решење Повереника за информације од јавног значаја, никад нисте доставили одговор – где је диплома јавног тужиоца Првог основног тужилаштва, господина Љубивоја Ђорђевића? Да ли он поседује диплому неког правног факултета или не поседује? Молим вас, објавите је, јер ја оспоравам његову диплому. Зашто то нећете да урадите?

Значи, господин Љубивоје Ђорђевић, бирамо његове заменике... Да ли је тачно да он брани заменицима да поступају по кривичним пријавама против функционера у државним органима, односно да са пријављеним лицима комуницирају, достављајући им позиве и друга писмена преко државних органа у којима раде? Да ли је то нарушавање једнакости грађана пред законом? Значи, ми смо грађани другог реда, према судији Љубивоју Ђорђевићу.

Молим вас, то су врло озбиљне ствари, где сви стављате главу у песак, и то нема везе са политиком. Љубивоје Ђорђевић је био тужилац и пре вас и Српске напредне странке. То што је он сада добар са кланом Николе Петровића, какве то везе има.

Вратио бих се на поменуте случајеве. Ево, ту седе тужиоци. Господо тужиоци, овде код мене је документ „државна тајна“. Ја две године критикујем правосуђе и износим државне тајне и никад ме ниједан тужилац није позвао да види каква сазнања имам о извршењу кривичних дела; никад

ме није позвао да против мене покрене поступак јер одавање државне тајне је, колико знам, озбиљно кривично дело, где је забрањена казна до десет година затвора. Разговор између Родољуба Радуловића и Дарка Шарића 27.12.2008. године, где имају сазнања да ће Мики Ракић и Борис Тадић до Нове године, до 1. јануара 2009. године, укинути потерницу за Станком Суботићем Цанетом. Како су Мишковић и Беко били моћнији, то није могло да се реализује све до 2015. године, када Александар Вучић успева да то учини и тиме враћа дуг Цанету Суботићу иако је он...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега, молим вас, ја сам вас пустио, стварно нема смисла ово што радите. Био сам јако коректан према вама. Наставите у духу ових предлога и онако како би требало да буде – да се држите дневног реда. Пријавите се поново.

СРЂАН НОГО: Да ли можемо, бар већина нас у овој сали, да се сложимо да је 2009. године, иако су и СПС, и СДПС Расима Љајића и многе друге стране, мислим и ЈС, и тада биле у власти, извршена накарадна реформа правосуђа, да је то извршила Снежана Маловић и да је она морала да одговара за то? Да ли се слажемо сви овде? Бројне судије су тада биле жртве. Зашто? Зато што је рађена селективно, да се очисте они који њима нису подобни. Не улазећи у то да ли је било и оних који нису заслужили да буду у правосуђу и с правом су одстрањени и да ли је међу онима који су остали било оних који је требало да буду одстрањени, та реформа је била катастрофална.

Да ли имам подршку већине за ове тврдње? Имам. Захваљујем.

Ја исто то сматрам и сматрам да нам треба реформа правосуђа, рећи ћу каква, али постављам питање – ево, ту су људи из тужилаштва, ово је у вашем интересу – ја имам материјалне доказе који могу на казну затвора да пошаљу Снежану Маловић, зашто ме не позовете? Како је Снежана Маловић још као шеф кабинета Владана Батића, по налогу Владана Батића, 2001. године, када је све ово почело са правосуђем, намештала судске одлуке. Милион марака од Смиљка Костића, да се пресуда, правоснажна, пред Врховним судом поништи и да се човек ослободи. Пет милиона од Лалета Секулића, од малог Бице милион евра, син Драгана Томића. Значи, имам материјалне доказе. Снежана Лукић, касније удата Маловић, ту се препоручила Микију Ракићу и Борису Тадићу да је доведу за министра правде.

Шта је проблем? То што од 2012. године ви све то исто настављате. И, тачно је да овај клан: Златибор Лончар, Никола Селаковић, Никола Петровић, Александар Степановић, кадрира и највише чини зла правосуђу. Не они једини, и америчка амбасада. И америчка амбасада има велики број

судија под својом контролом. Ево, неко је напао зашто колегиница прозива Златибора Лончара, какве везе има са правосуђем. Ево, Војислав Шешел, позивам га као сведока, може да потврди какве везе има.

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ного, стварно, какве везе има министар Лончар са правосуђем? Ово стварно нема смисла. Ви се обрачунавате са људима на личном плану. Ово не води никуда. Молим вас, завршите. Наравно, таблоиде читајте, имате право у својој кући, али немојте то ...

СРЂАН НОГО: С обзиром на то, наравно, да ми крадете време – ја знам да смета када се износе докази – да поентирам причу.

Нама треба реформа правосуђа, и то озбиљна реформа правосуђа, да бисмо изашли из ситуације у којој се налазимо. А када Двери буду спроводиле ту реформу, она ће изгледати овако: све судије, молим вас, све судије и сви тужиоци неће више бити судије и тужиоци. Идемо из почетка, ресетовање целог система.

Само да вам кажем, господо судије и тужиоци, ви знате да ја имам бројне материјалне доказе, имам чланске карте разних странака које имате, имам аудио и видео снимке, само да знате. Водите рачуна какву правду делите, зато што када се ми будемо питали, сви грађани ће бити једнаки пред законом и судиће им се по закону и правди. Једино ће се судијама, тужиоцима, извршитељима и државним функционерима судити онако како су они делили правду, по тим правилима. То је битно да знате.

Пустите ме приче о слободном судијском уверењу. Ви морате да судите по Уставу и закону. И владајућа већина вас је критиковала да не судите по Уставу и закону, и то вам ја кажем исто.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Прелазимо на редослед народних посланика према пријавама за реч у заједничком јединственом претресу.

Реч има народни посланик Муамер Зукорлић.

Није присутан.

(Јахја Фехратовић: Може ли замена?)

Не могу, нисте ви Муамер Зукорлић, господине Фехратовићу.

Марко Ђуришић – није присутан; Санда Рашковић Ивић – није присутна; Александра Јерков – не; Милорад Мирчић – није присутан; Дијана Вукомановић – није присутна; Маја Виденовић – није присутна; Јелена Вујић Обрадовић – не; Балша Божовић – није присутан; Горан Ђирић – није присутан.

Реч има Јахја Фехратовић.

Изволите.

ЈАХЈА ФЕХРАТОВИЋ: Захваљујем.

Не знам зашто нисте дозволили замену, то је јуче могло да се ради. У сваком случају, поштовани председавајући, уважени предлагачи ових одлука, даме и господо народни посланици, пред нама је важан дан у којем расправљамо о одлукама о именовању великог броја судија и великог броја помоћника тужилаца и то захтева једну заиста важну расправу.

Желим да похвалим државно јавно тужилаштво због новог правилника који третира заиста квалитетно присутност припадника националних заједница у тужилаштвима у срединама где они чине значајну већину. То је овог пута нешто што је заиста квалитетно. У духу тога су и ови предлози, колико сам разумео, два заиста квалитетна и важна кандидата из Новог Пазара за помоћнике јавних тужилаца. Наравно, волели бисмо да то буде пракса и убудуће.

Оно што би требало радити на том плану јесте да исту праксу заузме и Високи савет судства, јер би било врло важно да у срединама које су мултиетничке такође, по узору на државно јавно тужилаштво, имамо пропорционалну заступљеност судија према националном кључу, као што ћемо имати у тужилаштву, нарочито због тога што смо претходне године за Основни и Виши суд у Новом Пазару изабрали троје судија који нису из Новог Пазара. То је, верујте, изазвало велико неповерење грађана, и то не само Бошњака већ и Срба из Новог Пазара, јер су довођени људи са стране а у том граду има подједнак број квалитетних људи са референцама, и припадника бошњачког народа и припадника српског народа, који би могли квалитетно обављати те функције.

Ово нарочито подвлачим јер је у току конкурс за избор триста нових судија, од којих ће бити изабрано четворо судија за судове у Новом Пазару, Тутину и Сјеници. У духу тога да се то неповерење које постоји ублажи, исправи, молио бих да Високи савет судства води рачуна о овоме и да при избору нових судија третира оне кандидате који су са простора тих општина, без обзира на то да ли су Бошњаци или Срби, а знамо да има довољан број квалитетних кандидата који могу обављати те функције.

Такође, ми смо се у претходном периоду врло често сусретали са једним снажним проблемом када је у питању рад судских и тужилачких органа – то је једна дубока спрега са политиком и криминалом. Нажалост, судови су, поготово у срединама из којих долазимо, врло често таоци политичара и криминалаца, који имају великог уплива на њихов рад.

Лично сам имао прилику, с обзиром на свој ангажман, да бар тридесет пута будем оптуживан и кривично гоњен од људи који су из политичког и криминалног миљеа, који за то нису имали основа. Све тужбе које нису биле повезане са политичарима и криминалцима пале су, а оне

које су имале спрегу са људима из политике и криминалног миљеа су пролазиле. Чак се догодило, и то желим да илустрирам овде, да је председник политичке партије која је била владајућа у том периоду, признао на сведочењу на суду да је са позиције градске власти више пута тражио интервенцију код председника суда и јавног тужиоца да подиже кривичне пријаве и гони своје неистомишљенике. Нажалост, то је била ситуација која је заиста била неиздржљива и која је доводила до страшног неповерења грађана у рад тужилаштва и судства.

Такође, суочени смо са ситуацијама да полиција врло често одради свој посао када су у питању криминалци, криминал, као, рецимо конкретно, у последњим случајевима око нелегалног рада кладионица и коцкарница, затворе, поднесу кривичне пријаве, али криминалци нађу везу у тужилаштву и судству и опет се не процесуирају, отварају, нажалост, и даље настављају континуирано да раде. Волели бисмо да судство буде независно, апсолутно, од било које политике и било којих политичара и криминалаца. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Даме и господо народни посланици, данас опет расправљамо о великом броју тачака дневног реда и опет нису сложене у складу са Пословником. Требало је да ово буду три целине и онда би имало смисла спајати расправу на тај начин. Све је ово лоше урађено, лоши су предлози, лоши су термини. Наравно, о томе ћу говорити у наставку расправе.

Овде имамо у првом делу разне агенције, директоре итд. Ту ћу врло кратко да подсетим да су представници владајуће коалиције у кампањама још од 2012. године обећавали да ће укинути све агенције, односно да ће их свести на минимум. А данас имамо Предлог одлуке о избору председника и чланова Савета Агенције за енергетику Републике Србије. Наравно, то је једна од више од сто агенција. Ради јавности, треба рећи да су плате тих функционера у агенцијама између девет стотина и шест хиљада евра, што је апсолутно незамисливо за било ког обичног човека, грађанина Републике Србије, ма колико био образован и ма којим послом се бавио.

Овде предлагете реизбор Дејана Поповића, који је већ био на овој функцији. Наравно, није вам на памет пало да питате зашто није усвојен финансијски план ове агенције за 2018. годину, а рок за усвајање тог финансијског плана је 31. октобар прошле године. Дакле, како је могуће да предлагете и да ћете после изабрати човека који није урадио ни најосновније да би се представио народним посланицима који га бирају?

Био је у обавези да до 31. маја поднесе извештај за претходну годину. Нити га је поднео, нити је ко тај извештај усвајао. Дакле, то је нешто што је апсолутно неприхватљиво што се тиче нас из Српске радикалне странке.

Тај Дејан Поповић, ви сте овде у његовој биографији свашта написали, нема шта није радио. Изоставили сте, новине су својевремено писале под насловом – то је човек који узима све што му странка пружа... Нисте написали да је он био потпредседник Српске напредне странке у Деспотовцу. А ово је, иначе, нестраначка функција, тако је декларисана, је ли? Нисте написали да је члан Надзорног одбора ЕПС-а, да је члан општинског већа Деспотовца, да је председник Надзорног одбора предузећа „Застава метал“ Ресавица и, наравно, да је председник Савета Агенције за енергетику Републике Србије. Ово је ваљда најбољи пример како функционишете ви из власти, како предлагете људе, шта су им квалификације. Зато постоје проблеми у Ресавици и дан-данас. Он је озбиљно био умешан у те послове, али вама ти критеријуми не значе ништа. Као што вам не значе критеријуми ни када су у питању судије, тужиоци, када је у питању правосуђе уопште.

Знате, цела Србија зна да се већ петнаест година покушавају некакве реформе правосуђа. Имали смо чувене реформе Снежане Маловић, тако су се звале; то су за тадашњу власт, за тадашњу владајућу коалицију Демократске странке биле најбоље реформе на свету, добиле су све похвале Венецијанске комисије, Европске комисије. После Снежане Маловић за министра је дошао Никола Селаковић, променила се власт и напредњаци су почели реформу реформе; онда су они нешто, као, ту променили, али, у суштини, све је остало исто.

Треба да подсетимо на велике проблеме малих општина које данас немају ни судове, ни одељења судова, ни нотаре. Дакле, потпуно су изопштени у том делу из правног система државе Србије. Обећавали сте ви из садашње власти да ћете то да решите. Нисте решили.

Сада на делу имамо министра Нелу Кубуровић и сада следе реформе реформиних реформи. Сада нам Нела Кубуровић држи нека јавна слушања и каже да није важно шта о тим реформама и будућим изменама Устава, о којима се све више говори зато што им то траже у оквиру отварања неког поглавља у ЕУ... Каже у једној изјави да није важно шта о тим предлозима кажу правници, већ је важно да се води јавна расправа. Без намере да увредим било кога, да ли ће у тој расправи бити водоинсталатери, возачи, професори уметности, неко ко нема везе с правом? Нела Кубуровић каже да то није важно. Важно је да прође јавна расправа. Ми из Српске радикалне странке кажемо да је то и те како важно и да ће то што



покушавате да удовољите Европској унији бити погубно за ионако лошу правосудну власт у Србији.

Знате, цела Србија зна колико проблема постоји у функционисању правосуђа, колико проблема постоји везано за корупцију, мито. Мало-мало па неки судија буде ухапшен, неки тужилац; онај због мита, онај зато што је вршио породично насиље, па се све то онда заташка, није било баш тако, новине после два дана обавесте да је било нешто другачије па се ту онда, као, завршава ствар.

Да не буде забуне, ми у Српској радикалној странци уверени смо да у судовима и тужилаштвима има пуно часних и стручних судија и тужилаца. Нажалост, систем функционише тако да се они сакрију тамо негде у ћошак, моле Бога да не добију неки предмет у којем је неко познато име, отаљавају посао и чекају нека боља времена, чекају неку власт која ће да каже – ви сте посебна, трећа грана власти, ви можете и морате да радите искључиво у складу са законом и Уставом и не интересује вас шта ће вам рећи неко из власти.

Можемо да набрајамо примера колико год хоћете, од лоших, намерно лоших оптужница, које падају пред судовима, од лоших судских пресуда, пропуштених рокова. Не знам да ли знате, а требало би да знате, поготово ви из Високог савета судства, да у Србији спорови хитног карактера, попут нпр. мобинга, трају од шест до осам година? Да ли је то прихватљиво? Није.

Да ли ви из тужилаштва знате да неко од тужилаца добије налог, да му се каже – напиши кривичну пријаву против, рецимо, Мирослава Мишковића, али нека буде таква да после подизања буре то може све да се слегне и да остане неокаљан и без озбиљне пресуде. Можда ви не знате, грађани Србије знају.

Грађани Србије се много плаше стања у правосуђу. И много се плаше, и ми кажемо да то није добро, тога што намерава да урадите, да овај први избор судија изместите из Народне скупштине. Можда то није идеално решење, али у Народној скупштини седе народни посланици, представници странака које народном вољом добију мандате да седе у Парламенту. Оно што се дешава овде је бар јавно, бар сваки народни посланик каже, онај који има шта да каже, оно што има о сваком предлогу. Па бар је на тај начин колико-толико обезбеђен добар или правичан избор.

Замислите када то буде радило десет или петнаест људи, негде затворених, нико неће знати у јавности ни ко су ни шта су – онда ће бити много више примедба него што су добили народни посланици од Алумни клуба, који ми нећемо коментарисати; ми имамо своје изграђене ставове и не требају нам. Ми смо, иначе, били против Правосудне академије, и данас

смо. Када смо о томе говорили, ови што сада критикују критиковали су нас како нама смета све што долази из Европске уније. Ево им доказа колико је то било лоше.

Зато ми не пропуштамо прилику бар да упозоримо, да чује јавност, да кажемо и вама који предлагете и вама који одлучујете – немојте да дођете у ситуацију да, када вас на овако нешто подсетимо, морате да спустите главу. Морате да водите рачуна, без обзира на то колика вам је скупштинска већина, пре свега о интересу државе и интересу народа.

Ми смо такође видели да су овде неке ствари урађене потпуно далеко од очију јавности. Овде се помиње нека комисија Високог савета, комисија Већа тужилаца... Нити ми знамо ко је та комисија, ни на основу чега је та комисија одлучивала, како су се добијале те високе оцене, који су то критеријуми, ништа у овим предлозима немате. Имамо, о сваком кандидату сте написали одређену биографију. Убих се читајући, свашта су радили само нису радили у правосуђу, односно некад на почетку су радили и онда су некако изашли из правосуђа. Из ових предлога не видимо, када су судије у питању, колико имају потврђених пресуда, колико су ажурни, колико имају поништених пресуда. То вас није занимало или ту комисију која је вама сервирала; ми то овде уопште немамо.

Сада, колико време дозволи, да кажемо понешто и конкретно о овоме што сте нам предложили. Најпре морам, опет ради јавности, један бисер да покажем, а ово је на образ скупштинске већине – не ваше, ви сте на време обавестили – магистар Зоран Пашалић, председник Прекршајног апелационог суда, престаје му функција председника суда, на лични захтев, са даном 19. јул. Знате ко је то? То је онај што је изабран за Заштитника грађана, онај чувени Заштитник са просеком 6,01 на Правном факултету. Он је од 19. јула и председник Прекршајног апелационог суда и Заштитник грађана. А ми смо се састајали, биле су седнице Парламента. Да ли је то неко заборавио, да ли је то неко намерно урадио? Ово је заиста невероватно! Има ли овде сукоба интереса, да ли може човек истовремено бити на две функције? Немојте само да објашњавате – не ради он то, ради ово. Ми смо правници и морамо бити формалисти. Он је истовремено, већ скоро годину дана, на две важне функције. Ово никако није смело да се деси.

Кажете, и ово сада расправљамо по хитном поступку, имамо разлоге за предлагање хитног поступка, па је Одбор закључио итд. Ово је, драге колеге народни посланици скупштинске већине, у скупштинску процедуру дошло 24. јула 2017. године. За ово вам такође грађани нису гласали, нису имали појма да овакве небулозе радите.

Даље, овде су упражњена места јавних тужилаца. Наравно, о овом предлогу за Светислава Рабреновића после предавања које је одржао проф. Шешељ сувишно је било шта рећи; једино не могу да верујем да ће иједан народни посланик, после чињеница које је Шешељ изнео, моћи да гласа за овог човека.

Када су у питању одлуке за избор председника судова, имамо разних предлога. Оно што сам у овом општем делу рекла, ево, на једном примеру ћу да вам покажем: имамо, рецимо, предлог за избор судије Прекршајног суда у Лозници, да се за председника тог суда изабере судија Милица Перишић. Људи из Лознице који знају какво је стање у судовима кажу да је у питању коректна жена, али конкурисала је и Невена Антић, која је такође врло коректна, а ми, рецимо, немамо могућност да бирамо између њих две и немамо ваше објашњење. Овде, прво, не кажете да је конкурисала и Невена Антић и не кажете које су њене карактеристике; кажете да је било више предлога, а који су то предлози, осим овог што ви нудите, то је нека ваша мала тајна. То свакако није добро.

Имамо Предлог одлуке о избору председника судова. У овом образложењу предложили сте шест кандидата, да не читам имена, губим време, чак лично кандидати нису толико важни колико је важан принцип како ви заправо радите. Кажете колико је за место председника којег суда људи конкурисало. Наравно, ми немамо појма ко су ти људи. То просто не може тако да буде, не можете да дођете пред Народну скупштину и кажете – ви формално само гласате. Јер, ви то кажете на овај начин – ви формално гласате а ми смо све завршили. Не, не може тако. Ми расправљамо да бисмо гласали и учествујемо озбиљно у раду. Сада, како и где ми да копамо ко су ти људи који су се кандидовали, пријавили?

Кажете, у складу с одредбама вашег правилника, да не читам одредбу, Високог савета судства, комисија је, на седници одржаној 30. марта... Не, Високи савет донео је одлуку о ванредном вредновању кандидата који су поднели пријаву за избор за председника судова. Шта је то ванредно вредновање? Из вашег образложења, из биографија ових људи то не видимо, нисте то написали. Шта сте ви, сели, онако мало проћаскали, хајде, нека то буде то? Дакле, резултати постигнути на судијским функцијама не постоје.

Читам конкретно сада предлог број један. Ту кажете да сте, у складу са Правилником, обавили разговор са кандидатима за председнике суда и оценили, замислите, одговоре кандидата на постављена питања. И, на основу разговора с вама, они су добили оцену пет. Да ли је то могуће? Ви нисте психолози, ви сте њихове колеге, али они су морали да дођу, односно

ви да имате припремљено све о њиховом претходном раду, да бисте могли да одлучујете, а не да дајете оцену пет на основу разговора са њима.

Речено је у току расправе, мислим да је тужилаштво у питању, да су само два кандидата добила оцену четири зато што су они који су добили оцену пет отишли у виша тужилаштва. Шта то говори? Значи, договорили смо се, сви који иду пред Скупштину имају оцену пет, кад оно, десило се да ово двоје треба у више тужилаштво, е, сада, наћи ћемо неко двоје са оценом четири. Нисмо ми мала деца, ми смо врло озбиљни и годинама се бавимо озбиљно овим послом.

Видите шта ви нама нпр. предлагете: Татјану Јеремић за председника Другог основног суда у Београду; онда хвалите шта је она све радила... Свашта је радила, само не судила. Учествовала је у неким играоницама – ја мислила на играонице где деца славе рођендане; не, негде се судије играју – играоницама које су организовали Наташа Кандић и Фонд за хуманитарно право. Да ли је могуће да неко ко је на неком скупу Наташе Кандић држао неко предавање може бити предложен за председника суда?! Или ово нисте знали, или вас баш брига.

Учествовала је, такође, у неким играоницама, неког удружења, Београдског центра за људска права, о алтернативном решавању спорова. То удружење је својевремено основала Демократска странка. У Управном одбору и оснивачи тог удружења су Ђелић, Наташа Вучковић, њен тата Слободан Вучковић, Драгољуб Мићуновић, да не читам остале.

Дакле, ова госпођа, Татјана Јеремић, не може бити судија зато што је радник невладиног сектора. Све ово што сте на страни и по о њој написали – само сте је хвалили где је у оквиру невладиног сектора деловала и где је држала предавање.

Имате ви неке врло ретке, нормалне примере. Немам појма ко је жена коју сте предложили за председника суда у Сурдулици, Сања Стојковић, али њу сте описали као судију. За њу једино знамо шта је радила као судија. За друге не знамо. Дакле, она очигледно није ни у невладином сектору, ни код Тање Мишчевић, ни код Наташа Кандић, она је била судија.

О таквима може да се расправља и о таквима може да се гласа, а не о овима што су све само не судије. Европска комисија их зове – одоше они по белом свету. Организују они овде неке скупове... Па, да су то бар они чувени скупови судија на Златибору, у Врњачкој Бањи, примена неког новог закона... И то је потпуно бесмислено, сваки судија ће научити да примењује нови закон, али да је бар то, то је бар у организацији судова – не, него се они шврћкају по тим играоницама. Како може држати предавање Фонду хуманитарног права неко кога ви желите за председника суда? Ја се заиста надам да већина неће гласати ни за овај предлог.

Углавном су вам, мање-више, овакви предлози, ови што сте их предложили, и углавном све то иде на предлог Британског удружења за централну и источну Европу. И ту учествују свуда, само не да седну да ураде нешто; сви су добили да нешто пресуде, да се мало смањи рок суђења. Колико ови кандидати, у просеку, донесу одлука годишње? Ниједну. Немате доказа. Не показујете нам то.

Само за два кандидата сте написали просек са којим су завршили правни факултет: један са 9,06, један са око 7 и нешто. Сада се ми питамо, ови други, чије податке из биографије кријете, да ли су сви они као овај Пашалић са 6,01? Доводите у сумњу можда неке добре резултате.

Дакле, ово сте урадили преко колена, а имали сте времена. Као што је скупштинска већина, скупштински одбор имао времена. Одавно су сви ови предлози код нас, то је истина, најкасније негде од краја октобра. Дакле, било је времена да се ово уради, да ми народни посланици добијемо озбиљне предлоге да бисмо могли квалификовано да расправљамо о тим предлозима.

Јутрос смо чули председника Одбора, који говори онако паушално да имамо овде предлоге за заменике јавних тужилаца, имамо предлоге неких председника судова, имамо и нека разрешења, па не знам да ли је неко отишао на неку другу функцију, неко ваљда иде у пензију, не знам који су разлози... Каже, није то, на крају, ни важно. Замислите, није важно због чега ћемо овде гласати да ли ће неки судија и даље бити судија или неће! Да ли је то по његовој жељи? Па, ако је и по његовој жељи, шта га је натерало на то? Можда га је натерало управо то што више није могао да трпи притиске, ако је негде из унутрашњости, локалних ђилкоша који не избијају из судова, од којих судије не смеју да мрдну него морају да суде како им они кажу. Није боље стање ни у Београду, само мало елегантније се то ради.

Дакле, не радите, нису вам добри предлози. Тешко би било уопште опредељивати се, и кад бисмо хтели за неког да гласамо, кад немамо потпуну биографију, немамо документацију.

Неко је судија некад био па није био, па је опет био, и ми треба да га бирамо за председника суда а немамо појма да ли је у последњих шест-седам година – отприлике је то тај период кад су почели ови, британске агентуре, Наташа Кандић и остали, да се баве судијама – ико од ових људи имао иједан судећи дан, да ли је у том судећем дану саслушао иједног сведока, да ли је донео иједну одлуку, како су прошле те одлуке на вишим судским инстанцама.

Дакле, на тај начин, са тим подацима се расправља о предлозима за избор судија и за избор председника судова, а не зато што сте ви сели и

разговарали. Каже, на основу разговора (то ми је заиста хит био), сви су добили оцену пет. Шта сте ви разговарали, о чему сте ћаскали, овде то не пише, али то је нешто што није добро.

Предлог Српске радикалне странке је... Ионако вам се очигледно не жури, јер да вам се жури, ви бисте ово завршили давно. Завршили бисте, господо из скупштинске већине, пре седам месеци, шест, четири, три, толико стоје ови предлози у Скупштини. А пошто вам се не жури, онда лепо ово да се врати па да се људски ураде предлози, да добијемо праве податке, да добијемо аргументе „за“, да бисмо могли да изађемо, евентуално, са аргументима „против“ или да прихватимо ваше аргументе „за“. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народна посланица Гордана Чомић.

Изволите.

Повреда Пословника, Муамер Зукорлић.

Пријавите се.

МУАМЕР ЗУКОРЛИЋ: Господине Маринковићу, члан 107, достојанство Народне скупштине.

Молим вас, очекивао сам да поштујете неписано правило колегијалности – када један народни посланик тренутно није у сали а на реду је да говори, да се замени народним послаником из његове странке. Данас у мом случају нисте то поштовали, иако ћу вам казати да сам био у прилици да обавим главну муслиманску молитву петком, џума-намаз, и због саобраћаја нисам стигао да искористим своје право народног посланика. Зато бих вас молио да убудуће, председавајући овом дому, поштујете принцип једнаког опхођења према свим народним посланицима.

С друге стране, ово је заправо показатељ да наш захтев који смо упутили председници и председништву Народне скупштине, да се што пре омогући молитвени простор у згради Народне скупштине, у складу са Уставом и надлежним законима, и да, заправо, оно што смо добили 1936. године и имали све до Другог светског рада бар једним делом добијемо поново...

Од вас очекујем да, док председавате овом дому, оставите по страни евентуалне фрустрације ваше странке и однос према нама у Странци правде и помирења, како бисмо могли у позитивном духу користити наше право и заступати грађане који су нас бирали. Данас нисам био у прилици да својих пет минута самосталног народног посланика искористим захваљујући вашем односу, односно недостатку афинитета да поступате једнако према свим народним посланицима.

Тражим да се Народна скупштина изјасни о повреди Пословника.  
Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Пошто вам дугујем образложење, прво, ви и колега Јахја Фехратовић треба да знате да ми овде имамо неки списак и да се понашамо у складу са процедуром. Наравно, у духу толеранције, парламентаризма, првенствено председнице Народне скупштине а и свих који председавају, када имају прилику за то, труде се да буду толерантни и изађу у сусрет свим народним посланицима колико је то могуће.

Само да се ваш колега Јахја Фехратовић обратио претходно, да је дошао, да је питао, не би био никакав проблем. Ја не знам где сте ви. Ви сте, иначе, дужни да будете у Народној скупштини, да будете присутни. Да сам знао да имате било какву другу обавезу, да сам обавештен о томе, поготово да клањате цуму, никакав проблем не би био, ми бисмо то заменили и имали бисте прилику да говорите. Али не може се то рекламирати онако. Искрено, ја нисам ни чуо шта ми је човек рекао. Могао је да приђе и да ми каже да то урадимо.

Дакле, нисам повредио Пословник.

Колико сам чуо, желите да се Народна скупштина изјасни?

Хвала.

(Јахја Фехратовић: По Пословнику.)

Нема повреде Пословника на повреду Пословника.

Изволите, колега Бачевац.

МУАМЕР БАЧЕВАЦ: Уважени председавајући, молим вас, не постоје неписана правила у овој скупштини. Постоје правила којих се придржавамо, или не. Ако неко не познаје пословничку процедуру, то је ствар његове неинформисаности и незнања. Не може се овде рукометно мењати редослед људи који говоре.

Указао сам на повреду Пословника, члан 106, дизао сам Пословник али ви то нисте видели, јер се посланик који је хтео рукометно да се промени иначе није ни држао, уопште, дневног реда. Нисте, можда, слушали шта је причао. Наиме, он је злоупотребио ову скупштину и ове људе овде. Он је своје личне проблеме са законом износио овде, у дану када расправљамо о избору тужилаца, и на тај начин директно вршио притисак и радио све оно против чега се ми овде залажемо. То је утицај политике на правосуђе, против којег смо сви ми овде заједно.

Немојте, молим вас, слушајте мало шта људи причају. Ако је он позван на суд због тога, а још се брани својим имунитетом, е, онда имамо озбиљан проблем. Молим вас да се строго придржавате Пословника, који је овде неколико пута повређен.

Какав је то начин? Шта то значи? И ја сам клањао џуму и био на џума-намазу, па сам стигао да дођем овде и слушавам. И ја се залажем, сви муслимани овде се залажу за то да постоји неки простор, али немају га ни православни. Значи, или ћемо решавати проблеме свима заједно, а нећемо то промовисати у политичке сврхе и да на томе добијемо политичке поене. Ово што ради господин Зукорлић је политичка промоција и злоупотреба ислама у политичке сврхе. Молим вас, немојте то да дозволите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Бачевац.

Сматрам да нисам повредио Пословник. Очигледно да никад доста толеранције. Не можете свима угодити.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Не.)

Хвала.

Изволите.

Реч има Јахја Фехратовић.

ЈАХЈА ФЕХРАТОВИЋ: Рекламирам члан 103, уважени председавајући.

Наиме, ја сам вам указивао неколико пута и није истина да нисам покушавао да вам кажем да замените мене и господина Зукорлића. Господин Арсић је то такође покушао да вам укаже, али ви сте то игнорисали. Зато сматрам да сте помало намерно то урадили, тако да бих волео да се и по овом члану такође изјасните.

Што се тиче овога што је рекао мој претходник, није истина. Он није добро слушао. Ја сам причао о феномену повезаности политике и криминала са судством и тужилаштвом и навео конкретан пример. Дакле, очигледно је, и то доказује ако неко ко је председник једне политичке партије и ако неко ко је тренутно власт у једном граду...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Фехратовићу, ви сада реплицирате.

Указали сте да сам ја повредио Пословник. Дужан сам да вам кажем да стварно то нисам намерно урадио. Трудим се да сви увек имају потпуно једнак третман, као што и заслужују овде у Народној скупштини.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

Изволите.

ЈАХЈА ФЕХРАТОВИЋ: Желим.

Само сам објашњавао оно што нисте добро чули, а што је колега погрешно чуо, да бисте знали о чему се ради. Дакле, говорио сам о феномену а не о личним нити било каквим другим стварима, јер је реч о политичкој и криминалној спрези са судством и тужилаштвом на том терену.



ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Муамер Зукорлић.

МУАМЕР ЗУКОРЛИЋ: Члан 107. Господине Маринковићу, поново се понашате селективно. Дакле, дозвољавате вашем саборцу из ваше политичке партије, који се јавио за повреду Пословника пре него што сам ја ушао у салу, да коментарише мој наступ. Не заустављајте га да му кажете да злоупотребљава повреду Пословника, а др Фехратовића прекидате на пола дискусије скрећући му пажњу на сличну појаву.

Зато вас молим, кад седнете с друге стране, немојте да будете чланови СДПС-а, будите председавајући. Онда ћете имати нашу пуну подршку. То је наш став. Остало нека буде све у складу с прописима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Стварно се трудим да имам једнак третман према свима.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Не.)

Реч има Гордана Чомић.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Мада, није незанимљиво гледати како унутар владајуће већине има варница. Но, то је све у Скупштини.

Још је занимљивије слушати реакције народних посланика.

Дакле, процедура је култура. Поступци и процедура. Ако погледамо уназад ову расправу, видећемо да смо углавном говорили о процедури и поступцима и ономе што је иначе фолклор у скупштинама и што је можда главни аргумент да ни првих избора ни било којих избора, ни у судству ни у тужилаштву, не буде у Скупштини. Да буде надзора, наравно, над квалитетом рада, као што мора да буде надзора, али да уредимо процедуре и поступке тако да буду ван сваке сумње једнозначни, да буде владавине закона а не владања помоћу закона, онако како нам одговара понекад да мењамо поступке и процедуре.

Зашто сматрам важним да ово поделим с вама? Колегиница Вјерица Радета је споменула један скоро фолклорни детаљ, који заиста нема везе са изборним члановима ни Већа државних тужилаца ни Високог савета судства, о оставци Зорана Пашалића. Хипотетички, могуће је да већина не потврди оставку. И шта ћемо да имамо у „Службеном гласнику“ објављено?

Пажљивост при избору поступака и поштовање процедуре зато што је она добра за све јесте посао који је превасходно наш, али без нашег учешћа у том послу, у стварању културе правне сигурности тако да су унапред познате све процедуре како се та култура изградила, сви ћемо бити

на штети – ми овде у Скупштини, са својим мањком добрих процедура и поступака и ви у сваком сектору, у овом случају судства и тужилаштва.

Зашто мислим да су поступци и процедуре најважнија ствар коју треба да запамтимо из ове расправе? Не имена, не чак ни ова хипотетичка ствар да је могуће да се не потврди оставка Зорана Пашалића. Зато што ми немамо јасне поступке за измене Устава које нас очекују. Нема их, просто их нема, па ће бити или тумачења или ће бити самовоље, зато што ћемо прво ставити људе а онда ћемо ставити поступке и процедуре. Штета од тога је што како вам се измакну људи, тако вам нестану и процедуре и поступци.

Навела сам пример оставке господина Зорана Пашалића више као фолклорни пример него зато што заиста мислим да му се неће изгласати оставка, али је важно да запамтимо да могу такве ствари да нам се дешавају, потпуно непотребно, и да нам компликују надлежности, изборне, које Народна скупштина има.

Кад сам код процедура, једна најављена злоупотреба Пословника Народне скупштине председавајућем – већина је одлучила да се уврсти тачка дневног реда; недостаје процедура да се обавести писарница да ћу бити овлашћена и за ту тачку дневног реда кад је уврстите у дневни ред. Знам да то не може усмено, али, ево, у неком будућем раду, да претпоставимо и такве случајеве.

Хвала представницима Високог савета судства и Државног већа тужилаца на стрпљењу са нама народним посланицима. Не могу да претпоставим са каквим ћете утисцима изаћи из ове сале, али какве год утиске да понесете, ми немамо никога другог осим што имамо једни друге, шта год мислили једни о другима. Како год смешно звучало ово што ја изговарам, али нема других људи да утврде поступке и процедуре, да врше контролу и надзор над поступцима и процедурама и да заједно граде и темеље владавину права. Не због нас, сада, овде у Скупштини и вас у правосуђу и у тужилаштву, него због оних који ће доћи после нас. Томе служи ова генерација. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, госпођо Чомић.

Реч има Срђан Ного.

Изволите, колега Ного.

СРЂАН НОГО: Доста се говори о независности правосуђа, о потреби за правном државом, међутим, врло је једноставно то успоставити; имамо добре законе, потребно је евентуално извршити пар модификација, донети можда један-два нова закона и, наравно, извршити ресетовање система.

Сад замислите једну ситуацију: суседна држава, Албанија, у Албанији у овом тренутку 80% тужилаца не може да докаже порекло имовине и хоће да их хапсе. Ја бих волео да поставим питање колико би судија и тужилаца могло да докаже порекло имовине, своје или повезаних лица са којима су у блиским сродничким односима, у Србији. То је врло занимљиво питање, на које би требало да се да одговор.

Мени је жао што нисам добио одговор од представника Високог савета судства и Државног већа тужилаштва.

Ево, ми данас треба да изаберемо нове људе на правосудне функције, било да се први пут бирају, било да се бирају за председнике одређених судова – какву им поруку шаљемо, кад већ имамо озбиљно проблематично стање у правосуђу? Што је најгоре, овде постоје озбиљне тенденције да се Народна скупштина потпуно искључи из могућности да утиче на избор правосуђа, што је катастрофална ствар. Јер, како ће овакве судије и тужиоци да бирају сами себе када смо видели да неће да покрећу кривичне поступке против својих колега, видели смо да сами кажу да владају непотизам и лични интереси и видимо да постоје бројне злоупотребе?

Замислите једну ситуацију – овде имамо једног судију и једног тужиоца – да вам се деси овај случај: да сте ви тужилац а ви судија, и да тужилац уклони материјалне доказе из предмета списка, да исцепа, да то судија задржи пар година код себе, да се униште материјални докази, да се цепају и стављају на друго место предмети списка, и ником ништа. Е, то се данас дешава у судовима Србије.

И, када се поднесе кривична пријава против судије Марије Јанковић Дебељак и Софије Радак, више тужилаштво не поступа, а постоји такав случај у Србији.

Причамо о трибунализацији правосуђа код нас. Да ли ви знате да овде постоји случај као у Хашком суду? У Хашком суду су људима наметали адвокате иако они нису желели наметнуте адвокате. Ми имамо исти случај са судијом Маријом Јанковић Дебељак, где поред изабраног браниоца она човеку намеће адвоката. То вам је слика српског правосуђа.

Ја покушавам, и сада апелујем на грађане али и на колеге народне посланике владајуће већине, јер знам да овде има колега које врло добро разумеју шта говорим и деле моје мишљење и ставове – не смемо то дозволити. Морамо се изборити, јер, понављам, ми као политичари имамо одређену каријеру и трајемо колико трајемо. Да ли трајемо један, два, три, пет мандата, да ли смо власт, опозиција, то се заврши. Али правосуђе је, као грана власти, превише битно да би грађани били онемогућени да на неки начин имају контролу и врше надзор над тим радом. Подсетићу вас, то што

судија треба да буде независан, или тужилац, не значи да треба да буде неодговоран, а овде се управо боре за неодговорност јер смо видели да одговорности нема.

Мени је жао што нема никога из Народне банке, никога ко би одбранио те тачке дневног реда, јер смо спремили бројну документацију, као и за правосуђе, која се тиче банака и пословања банака, тако да ћу за ово кратко време моћи само да се осврнем на одређене чињенице и укажем на најургентније проблеме.

Имамо случај да је око 36.000 људи (мислио сам да је 22.000, али изгледа да је 36.000) задужено у швајцарским францима. Ту имамо везу правосуђа и банке. Волео бих да су дошли људи из НБС да нам образложе шта ће учинити поводом судбине тих људи. Као да не постоје. Шта треба, да умру ти људи? Дајте да им помогнемо, као што су помогле све друге државе. Правосуђе ту треба да реши ситуацију, јер не може код нас тај уговор да није ништав, а у свим земљама Европе и окружења је ништав.

Ми овде толеришемо банкама. Зашто толеришемо? Зато што имамо доказе да судије имају статус ВИП клијената код банака. Сад ми реците како могу људи из правосуђа да буду ВИП клијенти када су сви судови у блокади, Министарство правде је у блокади. Како је то могуће?

Колико пута се, рецимо, с обзиром на то да ми десет милиона евра исплатимо најчешће због неоснованог и незаконитог притвора, извршило регресирање од стране судије за тај незаконит притвор иако Закон о облигационим односима то омогућава? Никада држава није покренула поступак за надокнаду.

То су озбиљни проблеми. Нико о томе неће да говори. Банке овде раде шта хоће и држе многе људе у шапи, укључујући правосуђе.

Никада ниједна банка није узела кредит у швајцарским францима! Имам поверљив извештај КПМГ, ревизорске куће, који доказује да се никада нису задужили у швајцарским францима. Жао ми је што нема никога из Народне банке да ми одговори, јер овде имам податке које они означавају као службену тајну, али и као тајну коју не достављају никоме по подацима о доступности информација од јавног интереса. Колико је банака кажњено? Врло мало, а још мање је извршено тих казни јер се у поступцима пред судовима ослобађају. То је кључни проблем. Значи, правосуђе је кључни проблем. А и банкарски систем, који је овде окупиран. Први је разрушен банкарски систем оног тренутка када је после 5. октобра 2000. године окупирана ова земља. И до дан-данас је исто стање и са правосуђем и са банкарским системом.

Кривим Српску напредну странку зато што није учинила ништа да то стање мења. Познајем многе од вас из времена пре него што сте дошли

на власт и знам какво је ваше мишљење, знам да знате да је тачно ово што причам. То је највећа трагедија наше политичке сцене и ситуације у којој се налазимо.

Колико је правосуђе независно? Надовезао бих се на још једну чињеницу, депеше Викиликса које показују да је под утицајем Америчке амбасаде Багзију додељен статус сведока сарадника у једном од најзначајнијих поступака, а то је суђење за убиство премијера Зорана Ђинђића. Америчка амбасада, сви то заборављају, има такође огроман уплив у правосуђе. Значи, у овом тренутку нема само СНС и немају само политичке странке, као у претходним властима, већ од 2000. године до данас изузетно јак утицај има и Америчка амбасада. То је још један проблем са којим се морамо суочити. Знам да је овде борба за превласт над правосуђем, да ли ће га контролисати Вучић или ће му то онемогућити и преузети све Америчка амбасада.

Хајмо, људи, да направимо систем да грађани Србије то могу да контролишу, јер, верујте, ви сте сада на власти, међутим, сутра када не будете на власти, имаћете озбиљан проблем са истим таквим правосуђем које није по закону. Мирослав Мишковић је могао да хапси у Србији кога је хтео док је био моћан, а сада, када се он нашао с друге стране, постало му је јасно колико је битно независно правосуђе. Мислите о томе, јер свакоме мора да буде интерес да има функционално, ефикасно и независно правосуђе, које ради по Уставу и закону. То је кључна ствар у Србији у овом тренутку.

Да се вратим на конкретне случајеве. Имамо конкретно питање, али, нажалост, као и код Државног већа тужилаца и Високог савета судства, где су се људи појавили (макар су се појавили али ћуте, не одговарају), нема никога ко би бранио мере за предложена лица за Савет гувернера НБС, где смо поред Српске напредне странке само ми имали кандидата. Оно што је спорно... Слажем се да СНС треба да да кандидата, имате власт, имате већину и то је нормално, али оно што је спорно јесте што је то човек континуитета са претходним периодом.

Шта ћемо са чињеницом да је у ЕУ десет милијарди евра изречена казна за намештање еурибора, а у Србији нико није одговарао? А еурибор качи свакога, не само *СНФ* кориснике него и оне који узимају кредите у еврима. Шта ћемо са том чињеницом? Зашто се не поступа по томе? Овде се то толерише банкама, толерише Народна банка Србије. Одговорност је Јоргованке Табаковић, а председник Републике има право да предлаже кандидата за гувернера Народне банке. Шта ће он учинити тим поводом и да ли ће Јоргованка Табаковић, као најодговорнија, сносити било какву

санкцију зато што банке раде шта хоће? Колики је интерес Јоргованке Табаковић и колико добија сваког месеца од банака?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ного.

Душан Павловић? Није ту.

Татјана Мацура? Није присутна.

Саша Радуловић? Није присутан.

Ана Стевановић? Присутна, не жели реч.

Александар Стевановић?

Изволите.

АЛЕКСАНДАР СТЕВАНОВИЋ: Даме и господо, могао бих поновити излагање од пре неких петнаест месеци, када смо исто говорили о избору судија.

Неспорно је колико је значајно да нема ни трунке сумње када је реч о избору судија, тужилаца, заменика, целокупне судске власти. Сигурност грађана да су изабрани баш најбољи од најбољих јесте нешто што значајно подиже нашу земљу и у светлу људи који желе да инвестирају у Србији, који желе да се баве бизнисом, који желе да се баве било чим у Србији. Једна од ствари које најбоље може понудити наша земља јесте правна сигурност, то не кошта ништа. Стога је битно да нема трунке сумње око избора кандидата. Да је цела ствар и цела табела урађена мало транспарентније, не би тога било, и то је штета. Није да мислимо да ви нисте дали ваш максимум, али штета остаје. То заиста није добра ствар.

Такође, причало се о избору критеријума. Није битно да ли је критеријум такав да је једноставан или је изузетно компликован, битно је да су сви оцењени по истом критеријуму. Међутим, ако вам критеријум каже да су сви добили петице или је јако велики број добио петице, онда је, у ствари, тај критеријум постављен превише ниско и није могуће уочити неке fine разлике које постоје између кандидата, за које претпостављам да јесу добри, односно остаје тај ризик да смо између више добрих кандидата можда изабрали некога ко није суперхерој судства, а да смо пропустили да изаберемо неке које би могли боље одговорити потребама тренутка. То је једна начелна примедба.

Кажем, то исто излагање је било пре четрнаест месеци. Било би добро о томе размислити јер нам следује реформа судства у неком скоријем периоду, и то је један од захтева наших европских интеграција и нешто што ћемо морати урадити. Неке ствари о којима се говори, када је реч о промени Устава, нећемо морати урадити да бисмо постали чланица ЕУ, али начин избора судија хоћемо и морамо променити.

Зато је јако битно да, пре него што почнемо са тим променама, добро размислимо како бирамо судије и да избегнемо замке, јер имали смо

једну катастрофалну реформу судства, која нас и дан-данас много кошта; да избегнемо замке и да у наредним реформама, које ће бити оличене у променама Устава, не урадимо погрешне ствари, и да не урадимо то само због тога што ће пре или касније ЕУ да тражи те промене од нас, него због тога што радимо да бисмо имали један битан ресурс у нашем друштву, независно и ефикасно судство. Мало шта је добар позив да неко дође да се бави послом у некој земљи као што је независно и ефикасно судство.

Постоји још једна тачка, реч је о избору председника Савета гувернера Народне банке Србије. Ако бих можда за начин како се руководи неким сегментима НБС могао да имам одређене критике, превасходно зато што се НБС у неким областима појављује заиста као кочничар реформи – нпр. као када је у питању *crowdfunding*, где наше иновативне фирме не могу да прикупљају без великих трошкова средства широм света, када је реч о системима платног промета и конкуренцији у тим системима – када је реч о избору Савета гувернера не могу да дам лошу оцену, штавише.

Једна од добрих ствари које је ова власт урадила када је изабрала садашњу гувернерку – ја се надам, није се мешала у њен посао, јер гувернер независан од извршне власти и независност централне банке је постулат у свим земљама Европе, мислим да јесте тако у Србији – јесте то што је распршена једна, највећа илузија која је нама у Србији дванаест година сервирана, а то је да је гувернер чудотворац и да само чудотворни и магични гувернери могу да направе земљу без инфлације. Без приче о чудотворцима, ми сада имамо земљу у којој нема инфлације, земљу у којој је стопа инфлације таква да је Србија по инфлацији близу критеријума конвергенције, односно мастрихтских критеријума. То је једна јако добра ствар.

Када говоримо о садашњем кандидату за председника Савета гувернера, треба рећи да је то прва ствар у опису његовог посла, а то је предлагање режима курса и саветовање у вези с битним стварима које се тичу монетарне политике и предлагање стратегије НБС. С те стране, можемо рећи да је предлагање кандидата који је досад водио ту функцију добар потез.

И, још једна примедба начелног карактера, пошто смо сви као озбиљни посланици, а ја верујем да је таква велика већина овде, ако не и сви посланици, прочитали биографије људи који су канديدовани за нека друга тела. За озбиљну државу, када има озбиљне конкурсе и озбиљно процењује кандидате, пожељно је да има нешто што би се назвало једним упоредивим обрасцем. Једна од добрих ствари које би српски систем избора људи на јавне функције требало да има јесте нешто што би се звало јединствени формулар си-вија или биографије у Србији, где можете, када

посматрате више кандидата који се паралелно пријављују, да имате структуру која је лако упоредива.

Тренутно имамо кандидате који пишу литерарне форме (могу бити јако добри кандидати), имате кандидате који користе неке форме које су у свету доминантне, неке кандидате који то раде на начин који је њима логичан. Када бисмо имали нешто што би се звало српска форма биографије за јавне функције, било би свима нама лакше да поредимо кандидате па видимо, рецимо, на тачки 4. је школска спрема, на тачки 5. је неформално образовање, на тачки 6. је искуство, шта се ставља у оквиру искуства, то је позиција, ко је контакт особа и шта су били задаци.

На тај начин било би лакше поредити кандидате и бити заиста сигуран да у анализама ништа није пропуштено. То није неки нарочит посао и то нас исто чека у европским интеграцијама, где већ годинама имамо нешто што се зове европски формулар си-вија.

Кандидатима који су предложени на ове функције могу само да унапред честитам избор који ће се десити током данашњег дана и пожелим им много успешног рада на позицијама на које ће бити изабрани у врло скором року, а колегама хвала на пажњи током мог излагања.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Хвала, господине Стевановићу.

Пошто на листама посланичких група више нема пријава за реч, пре закључивања заједничког јединственог претреса питам да ли желе реч председници, односно представници посланичких група или још неко ко није искористио своје право из члана 96. Пословника? (Да.)

Реч има народни посланик Бранка Стаменковић.

Изволите.

**БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ:** Хвала.

Да се надовежем на расправу коју смо имали, пре свега да се захвалим за то што сам добила детаљна појашњења и одговоре. Јаснија ми је много ситуација сада у процедуралном смислу него што је била пре ваших одговора, с тим што морам да реагујем на део око критеријума и ранг-листе.

Као што рекох, та ранг-листа има објављене само оцене са стручног испита, а ви сте рекли да постоје многи други критеријуми да би се направила разлика. Они нису објављени. Иако закон прописује само критеријум стручности, апелујем да се на ранг-листама објављују сви, и они који су у правилнику. Нигде не пише да то не можете да објавите. То је јако битно. Повећајте, молим вас, транспарентност у раду; окачите све биографије, све оцене, све критеријуме. Овако, некеме ко оде на сајт и погледа ту ранг-листу није јасно.



Друга ствар, рекли сте да су представници Алумни клуба Правосудне академије имали свог представника на тој седници 14. децембра и да је он био присутан током расправе, само је био замољен да изађе по процедури, како и треба, у тренутку када је дошло на ред тајно гласање. Морам да вам кажем да су они реаговали врло транспарентно; нису мени лично, него на „Твитеру“, одговорили су – наш представник је дошао на седницу, али је убрзо по отварању искључен пре било какве расправе о било ком кандидату, није чуо ниједно име на седници. Ако је расправе и било, онда је то било тајно.

Пазите, мене стварно не занима ко говори истину, ко не говори истину; једино што ја овде видим јесте да неко лажно сведочи. Ту је било једанаест присутних особа, девет чланова и две из заинтересоване јавности. Свих једанаест особа уско је везано за наше правосуђе, а неко лажно сведочи јер имамо супротне исказе о томе шта је било на тој седници.

Молим вас да процедурално нађете начина да се установи ко лажно сведочи, због грађана, због нашег правосуђа. Ако процедурално то није могуће установити, позивам медије да изврше притисак, да се разврца ко овде говори истину, а ко лажно сведочи. Недопустиво је да људи који су овако уско везани за правосуђе имају опречне исказе о томе шта се десило 14. децембра на тој седници. Понављам још једном, не држим страну ни вама ни њима, само се секирам што уопште имамо опречне изјаве тим поводом. Апелујем да се истраје до краја.

Што се тиче транспарентности, могу да вам кажем да је ваше излагање у смислу поверења било врло убедљиво, али опет на нивоу „мајке ми“. Молим вас, дајте да све критеријуме видимо, да не морамо бланко интуитивно никоме да верујемо, него на основу чињеница. Хвала.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Хвала, колегинице Стаменковић.

Реч има народни посланик Срђан Ного.

Изволите.

**СРЂАН НОГО:** Поштоване колеге народни посланици, велики број грађана Србије, када се нађе пред судовима и пред тужиоцима, правно неук, без неке економске или политичке моћи, бива самлевен и морате да замислите себе у једној таквој ситуацији.

Велики број судија и тужилаца који савесно и тачно обављају свој посао, нажалост, јесу саучесници и ћуте јер не желе да се замерају колегама, центрима моћи, интересима или политичким странкама. Тиме, такође, чине кривично дело јер их закон обавезује да као службена лица, када сазнају за постојање кривичног дела, морају да реагују.

То вам је данашња слика правосуђа, кључни проблем Србије. Огроман број грађана трпи од судова, од извршитеља и ми морамо тиме да

се позабавимо. Задатак нас као народних посланика је да то решимо. Уколико неће ова владајућа већина, Српски покрет Двери има храбрости и може да се ухвати укоштац са тим проблемом. Ја сам вам рекао, реформа која очекује цео систем ...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ного.

Реч има проф. др Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Данас, на крају расправе о овим тачкама дневног реда, пре свега желим да честитам представницима Високог савета судства јер су обавили један врло одговоран задатак и тај задатак који су обавили, у смислу предлога кандидата, и поднели Народној скупштини на изгласавање, образложили.

Оно што је остало као централна тема данашње расправе јесте управо избор судија, председника судова. То је оно што треба и свима онима који ће преузети ову функцију да буде будућност, начин на који ће организовати судове тако да судије доносе одлуке које ће грађанима Србије вратити поверење да постоји право и правда за сваког појединца у Србији. Мислим да свако од народних посланика има такво становиште и да је свако од нас имао неко искуство које нас је негде дубоко повредило када је у питању правосуђе.

Мислимо да је ово пут, у ствари, за налажење најбољих решења да наше правосуђе буде ефикасно и у складу са европским стандардима. Честитам вам данас на том послу и мислим да сви они који ће данас бити изабрани, односно изгласани треба да на одређен начин схвате да је превелика одговорност пред њима и мислим да ће тај свој посао обављати крајње часно и поштено.

Хтела сам да одговорим одређеним колегама, а сматрам да је потребно због јавности – прво, да кажем да ми је жао што моја колегиница која је изашла није знала да кандидат за председника Савета Агенције за енергетику Дејан Поповић није био председник Савета. Досад је, претходних десет година, функцију вршио Љубомир Маћић, који заиста није поднео финансијски план, односно надлежни одбор није усвојио последњи план, из простог разлога што се није ускладио са исплатом плата које су биле одлука Владе Републике Србије, због тога што има друге правилнике и друга документа по којима исплаћује своје плате. Самим тим, дошао је у одређен вид прекршаја, не својом грешком, али грешком поштовања закона а не поштовањем одлука које је донела Влада Републике Србије, због тога што је у надлежности рада Скупштине, а не Владе

Републике Србије. Због тога су то неке ствари које треба да мењамо када је у питању рад саме Агенције. Треба рећи још да је Агенција једини регулатор и због тога она мора да постоји.

Када говоримо о правосуђу и НБС, мислим да је сигурно један од многих начина да се реши питање кредита у „швајцарцима“ управо онај који НБС ради, а то је корак по корак рад са банкама, јер свако друго решење захтева плаћање из буџета Републике Србије. То значи да би се 50.000 корисника који имају овакве уговоре као физичка лица прелило на терет свих грађана Србије, а то не би било коректно према буџету Републике Србије и према грађанима који су порески обвезници, а сви смо ми порески обвезници. Тако да једино решење Народне банке и судова јесте да сарађују по овим питањима и да Народна банка својим мерама сваку банку на одређен начин уводи у правилан режим рада када су у питању ови кредити.

На крају, захваљујем се одређеним посланицима опозиционих странака који су схватили да одређене предлоге треба подржати, као што су председник Савета гувернера НБС, директор Управе, као што је и сама Агенција за енергетику, избор судија, и надам се да ће у дану за гласање својим гласом подржати оваква решења која су предлог данашње седнице.

Хвала вам што сте данас били присутни као гости на овој седници и хвала свим колегама које су подржале данашње предлоге.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Томић.

Закључујем заједнички јединствени претрес о предлозима одлука из тачака 19–32. дневног реда.

Захваљујем се гостима на њиховом доприносу данашњем раду.

Одређујем паузу од пет минута. Хвала.

(После паузе – 14.50)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Молим народне посланике да утврдимо кворум.

Извучите ваше картице и поново их убаците у систем.

Саопштавам да је у сали присутно 135 народних посланика, у ствари 137 тренутно.

Поштовани народни посланици, према члану 168. ст. 3. и 4. Пословника Народне скупштине, у току седнице Скупштине изузетно се могу по хитном поступку на дневни ред седнице ставити предлози за избор, именовање и разрешење и престанак функције, под условом да седници присуствују већина од укупног броја народних посланика.

О сваком предлогу за стављање на дневни ред аката по хитном поступку Народна скупштина претходно одлучује, без претреса, приликом утврђивања дневног реда, односно у току седнице, одмах по пријему предлога, под условом да седници присуствују већина од укупног броја народних посланика.

С обзиром на то да су у процедуру пристигли предлози одлука о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, које је поднела Посланичка група СНС и Предлог за разрешење генералног секретара Народне скупштине Светиславе Булајић, који је поднела председник Народне скупштине Маја Гојковић 9. марта 2018. године, са предлогом да се донесу по хитном поступку у току седнице, а имајући у виду да данашњој седници присуствује већина од укупног броја народних посланика, испуњени су услови да се Народна скупштина изјасни о свим овим предлозима.

У складу с тим, прелазимо на одлучивање.

Посланичка група СНС, на основу члана 168. став 3. Пословника Народне скупштине, предложила је да се по хитном поступку уврсти у дневни ред текуће седнице тачка – Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Народној скупштини 7. марта 2018. године (02-552/18).

Стављам на гласање овај предлог.

За – 136, против – два, није гласало – седам, од укупно 145 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила овај предлог.

Посланичка група СНС, на основу члана 168. став 3. Пословника Народне скупштине, предложила је да се по хитном поступку уврсти у дневни ред текуће седнице тачка – Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова Одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Народној скупштини 7. марта 2018. године (02-553/18).

Стављам на гласање овај предлог.

За – 136, против – четири, није гласало – шест, од укупно 146 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила овај предлог.

Председник Народне скупштине Маја Гојковић, на основу члана 168. став 3. Пословника Народне скупштине, предложила је да се по хитном поступку уврсти у дневни ред текуће седнице тачка – Предлог за разрешење генералног секретара Народне скупштине Светиславе Булајић, који је поднела Народној скупштини 9. марта 2018. године.

Стављам на гласање овај предлог.

За – 134, против – шест, није гласало – седам, од укупно 147 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила овај предлог.

Прелазимо на тачку 33. дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЧЛАНОВА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНОВА ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, који је поднела Посланичка група Српска напредна странка (02-552/18) (јединствени претрес).

Пре отварања јединственог претреса подсећам вас да, сходно члану 97. Пословника Народне скупштине, укупно време расправе у начелу за посланичке групе износи пет часова, као и да се време распоређује на посланичке групе сразмерно броју народних посланика чланова посланичке групе.

Молим посланичке групе, уколико то већ нису учиниле, да одмах поднесу пријаве за реч са редоследом народних посланика.

Сагласно члану 192. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам јединствени претрес о Предлогу одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група СНС.

Да ли представник предлагача, народни посланик др Александар Мартиновић, председник Посланичке групе СНС, жели реч? (Не.)

Хвала.

Пошто на листама посланичких група нема пријављених за реч, пре закључивања јединственог претреса питам да ли желе реч председници, односно представници посланичких група? (Не.)

Закључујем јединствени претрес о Предлогу одлуке.

Прелазимо на тачку 34. дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЧЛАНОВА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНОВА ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, који је поднела Посланичка група Српска напредна странка (02-553/18) (јединствени претрес).

Пре отварања јединственог претреса подсећам вас да, сходно члану 97. Пословника Народне скупштине, укупно време расправе у начелу за посланичке групе износи пет часова, као и да се ово време распоређује на посланичке групе сразмерно броју народних посланика чланова посланичке групе.

Нико се није пријавио.

Сагласно члану 92. Пословника Народне скупштине, отварам јединствени претрес о Предлогу одлуке о изменама Одлуке о избору

чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група СНС.

Да ли представник предлагача, народни посланик др Александар Мартиновић, жели реч? (Не.)

Да ли председници, односно представници посланичких група желе реч? (Не.)

Закључујем јединствени претрес о Предлогу одлуке.

Прелазимо на тачку 35. дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗА РАЗРЕШЕЊЕ ГЕНЕРАЛНОГ СЕКРЕТАРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ.

Пре отварања претреса подсећам вас да, према члану 97. Пословника Народне скупштине, укупно време расправе за посланичке групе износи пет часова, као и да се ово време распоређује на посланичке групе сразмерно броју народних посланика чланова посланичке групе.

Молим посланичке групе, уколико то већ нису учиниле, да одмах поднесу пријаве за реч са редоследом народних посланика.

Отварам претрес о Предлогу за разрешење генералног секретара Народне скупштине Светиславе Булајић.

Да ли предлагач Маја Гојковић, председник Народне скупштине, жели реч?

Није присутна.

Да ли председници, односно представници посланичких група желе реч?

Реч има народни посланик Срђан Ного.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Ево, имамо једну хитну ситуацију. Наравно да Пословник предвиђа овакву могућност, али ја бих волео да поставим питање баш везано за ову тачку дневног реда – чему оволика журба и чему оваква ванредност и хитна околност да мењамо секретара Народне скупштине? Мислим да је то заиста чудна ситуација, јер, понављам, када смо направили овај сазив, ви сте били ти, односно Маја Гојковић је била та која је предложила садашњег генералног секретара и ова владајућа већина ју је изгласала.

Наравно да је ваше право да постављате генералног секретара, односно право је ове владајуће већине да поставља генералног секретара у складу са својом политичком вољом, али је такође право свих нас народних посланика, свих 250 колико нас има, и из власти и опозиције, јер генерални секретар није небитна функција и у оперативном раду посланичких група врло често смо усмерени на Генерални секретаријат, да просто не будемо изненађени једном таквом ванредном околношћу.

Сматрам да је и некоректно то што чините и како поступате, јер, понављам, ви сте бирали ову жену. Није спорно да можете да је разрешите, али мислим да то чините на крајње некоректан начин.

Желео бих да искористим ову прилику и да укажем на то да је заиста лоша атмосфера у Скупштини, коју највише генерише управо председница Парламента Маја Гојковић, која је, очигледно, иницијатор ове смене; посредни је, вероватно, неки лични сукоб. Наравно, ја као посланик нисам обавештен и информисан, не могу да доносим суд о томе, али ...

(Блажа Кнежевић: Али си се распричао.)

Имам право да причам, ја се извињавам, јер генерални секретар није небитна функција. Све је то у реду, али док год сам народни посланик не можете ми ускратити право да говорим, јер грађани су ме изабрали. Оног тренутка....

(Председавајући: Колега Ного, нико вам не ускраћује право; само изволите, наставите. Госпођа Гојковић није ту.)

Члан 106. Пословника би налагао да ви стиснете то звонце и замолите колеге да будемо мирни и до краја пристојни и да ову тачку што пре завршимо. Мени није циљ да овде дуго говорим, нити ми је циљ да ову ситуацију учиним непријатнијом по садашњег генералног секретара, али, просто, као народни посланик и овлашћени представник Посланичке групе Двери не могу ћутке да посматрам такву ситуацију. Не могу да не укажем на заиста лоше стање у Народној скупштини. Ја бих рекао да су ми бројни посланици Српске напредне странке рекли да је главна одговорност за лоше стање у Скупштини управо на председници Парламента Маји Гојковић. Многи са којима ја разговарам приватно у Скупштини то су ми потврдили.

Што се тиче генералног секретара Народне скупштине Светиславе Булајић, нисмо били често у контакту, али морам да јој се захвалим за заједнички рад у претходне две године, поготово зато што сам као студент друге године Правног факултета био у прилици да код ње вежба Уставно право. Ни по чему се нисмо слагали, имали смо супротна политичка мишљења о сваком питању и често смо износили то на тим вежбама, али ја никада нисам трпео било какве последице, јер је била објективна и професионална.

Хвала јој као генералном секретару зато што је објективно и професионално радила свој посао и желим јој сву срећу у будућој каријери.

И будућем генералном секретару Народне скупштине, кога такође лично познајем, желим сву срећу и надам се да ће професионално и одговорно радити тај посао.

А вама из владајуће већине не служи на част што тако поступате са својим кадровима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ного, на вашој дискусији.

Реч има народни посланик Милорад Мирчић, повреда Пословника.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: На основу члана 104. Пословника, Посланичка група СРС неће учествовати ни у расправи ни у гласању везано за ову тачку око генералног секретара. Ми ћемо се вратити у скупштинске клупе када буду расправе о појединостима ових закона, односно предлога о којима смо већ завршили расправу, тако да вас остављамо насамом да на миру расправљате о својим кадровским проблемима. Пријатно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мирчићу.

Реч има народни посланик Татјана Мацура.

Изволите, колегинице Мацура.

ТАТЈАНА МАЦУРА: Захваљујем, председавајући.

Заиста је необичан начин на који сте додали ову тачку за расправу на данашњем заседању. Жао ми је што Маја Гојковић данас није дошла и није се удостојила макар толико да председава овој скупштини, није имала храбрости да се суочи с оним што чини.

Желим да се у име Посланичке групе ДЈБ захвалим госпођи Булајић на коректној досадашњој сарадњи. Знамо да је трпела велике притиске и можемо само да замислимо, пошто смо прошли кроз искуство сарадње са људима који представљају ову владајућу већину, како изгледа када човек дође на место на којем жели да уреди нешто што је досада било неуређено.

Подсетићу јавност данас на скандалозну седницу, којој је присуствовала и госпођа Булајић а коју је водила председавајућа Гојковић, када су посланицима опозиције украдена четири сата времена за расправу и када је она више него достојанствено истрпела све увреде које су, нажалост, могли да чују и виде сви грађани Србије. Заиста је велика ствар остати достојанствен у том тренутку.

Оно што се госпођи Булајић у овом тренутку, да кажем уназад, писањем медија, ставља на терет далеко је мање од свих осталих ствари које могу да се ставе већини која представља владајућу већину данас у Србији, почевши од тога да је та иста Агенција за борбу против корупције заборавила на 24 стана некадашњег градоначелника, можда и будућег градоначелника, Синише Малог; почевши од тога да је иста ова владајућа већина именовала на чело Агенције за борбу против корупције човека који је био директни донатор председничке кампање Александра Вучића; почевши од тога да се на многим другим местима налазе људи који су били донатори оног новца за који и дан-данас не знамо каквим је токовима уопште ушао у те легалне токове финансирања председничке кампање.

У том смислу, дакле, мизерна ствар која се ставља на терет госпођи Булајић свакако није за осуду и није нешто што није исправљиво, ако је и



постојала нека евентуална околност у којој је она погрешила. Дакле, свако ко ради данас може да погреша; само онај ко не ради апсолутно ништа не може да погреша.

Посланичка група Доста је било... Наш шеф посланичке групе био је у једном тренутку министар у Влади исте ове владајуће већине, са мањим или већим изменама, и прошао је голготу када је желео да уреди систем.

Госпођи Булајић данас се на терет ставља само једно. Она је хтела овај хаос који је у међувремену направљен, а који није последица само последњег мандата ове владајуће већине већ и мандата многих других владајућих већина, тај систем, да уреди.

Захваљујем се још једном у име посланичке групе. Жао ми је што ћете данас бити разрешени дужности, али сте макар достојанствено дошли да одседите испред посланичке групе која вас је поставила, пре свега због ваших квалификација, на место на ком се данас налазите. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Гордана Чомић.

Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Део образложења за разрешење генералне секретарке гласи: „Како генерални секретар својим чињењем у претходном периоду није вршио послове утврђене законом и Пословником, својим поступцима угрозио је функционисање и рад Народне скупштине, стекли су се услови за подношење предлога за разрешење. Неопходно је да се ова одлука донесе по хитном поступку како би се што пре створили услови да Народна скупштина настави несметано да обавља послове из своје надлежности.“

Моја примедба се односи, не доводећи у питање Закон о Народној скупштини и право председнице Народне скупштине да подноси овакав предлог за разрешење, једнако као право за избор, на хитност, која је непотребна због свих нас. Али то је опет избор каква култура се жели за процедуре у овој скупштини.

Хоћу да уз ту опаску додам своју молбу да пробамо да се уздржимо од злоупотребе или употребе медија када је наш рад у питању. Никада да се не уздржимо од критике, ко год да је предмет критике, али од употребе медија да покушамо, јер је штета заједничка. Људи који би требало да имају поверење да се ми овде на озбиљан начин бавимо њиховим животима, јер то нам пише у Уставу и закону, радије читају таблоидне, мање или више, текстове о Народној скупштини.

Ако ишта добро може да изађе из хитности ове процедуре за разрешење, ја бих волела да буде наша заједничка одлука да своје политичке страсти и фолклор користимо како год нам падне на памет и где

год, али да покушамо да институцију у којој смо се заклели овде да ћемо обављати неке послове изоставимо из сваке врсте таблоидног извештавања, свих нас ради. Хвала вам.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Прелазимо на листу говорника.

Реч има народни посланик Срђан Ного.

Није присутан.

Реч има народни посланик Гордана Чомић.

Не желите.

Реч има народни посланик Бранка Стаменковић.

Изволите.

**БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ:** Хвала.

Велику примедбу имам на начин на који је „умувана“ ова тачка дневног реда, наврат-нанос, без икакве потребе, да не бисмо имали довољно времена да се припремимо за ову седницу, а много тога желимо...

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Ја вас молим да ме саслушате. Нема потребе да користите такве речи, ви сте увек јако пристојни у дебатама. Ништа ми нисмо „умували“.

Изволите, наставите. Немојте да сте нервозни.

**БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ:** Нисте ни трепнули када је посланик Ристичевић прекјуче овде нахранио све фекалијама, с тим што сам ја сад то превела на латински, а мени спочитавате за реч „умували“. Него шта сте урадили него „умували“.

Знам да Пословник даје право да се ово уради, али нема потребе, нисте морали ово да урадите. Рачунали сте на то да опозиција неће бити на време обавештена, да неће стићи да се пријави за реч, а ја желим да кажем много тога још од септембра прошле године о овој тачки дневног реда и о свему оном неправедном што је ова владајућа већина учинила генералној секретарки.

У септембру смо имали седницу на којој је председница ове скупштине у директном преносу РТС-а извређала Светиславу Булајић. Рекла је: „Излази напоље! Излази напоље и донеси ми податке које треба да ми донесеш!“ Другим речима, она није била задовољна начином на који је генерална секретарка мерила време које је потрошено на расправу о амандманима. Генерална секретарка је то радила онако како Пословник налаже, како сваки државни службеник и треба да ради, а не онако како владајућој већини одговара, и због тога је страдала.

Даљи развој ситуације је: уместо да се та иста председница, Маја Гојковић, извини генералној секретарки, коју је пред грађанима у директном преносу извређала само зато што је радила свој посао како треба, она осветољубиво пријављује генералну секретарку Агенцији за

борбу против корупције, коју је СНС у међувремену у потпуности упропастио и потпуно довео под свој политички утицај. Двадесет и седмод септембра смо имали вређање у Скупштини; по хитном поступку је Агенција већ 19. октобра донела коначну одлуку да је Светислава Булајић у сукобу интереса и да је нешто, као бајаги, згрешила.

У септембру 2015. године тој истој агенцији поднела сам пријаву за сукоб интереса против Александра Шапића; још увек је поступак у току, а ово се решава за мање од месец дана.

Молим вас, одговорно тврдим, секретарки Булајић је намештено и смештено. Њој се на терет узимају дневнице за путовање у иностранство од 15 евра дневно, и то за четири пута по три дана. Није она ишла на годишњи одмор, она је ишла у скупштинским делегацијама, неким послом тамо. А страдала је – зашто? Чаршија скупштинска прича да она сама себи, по процедури, не може да потпише налог за службено путовање, него то морају да ураде њени заменици, а они су одбили да то ураде.

Ставља јој се на терет да је исплаћивала себи прековремени рад. Она је, људи, прековремено радила.

Она је у сукоб са заменицима дошла зато што они не долазе на посао, а не долазе на посао јер имају дуплу функцију па раде и у РИК-у, па кад их зову да раде у Скупштини, они кажу – јао, па радим у РИК-у. Чаршија скупштинска прича, а оно што чаршија скупштинска прича врло често се испостави као тачно.

На крају, желим да се захвалим Светислави Булајић што је била коректна. Ја сам у Скупштину ушла с предрасудом да када генералног секретара доведе владајућа коалиција, то значи да је он њихов човек. За ове две године било је ситуација у којима сам видела да је Светислава Булајић покушавала да уведе ред у Народној скупштини.

Што се тиче прековременог рада ове скупштине, ту је донекле и успела, јер ми смо 2016. године радили и до иза поноћи. Хајде ми посланици, него што запослени у Скупштини морају да дежурају све време док ради ова скупштина. Ове године радимо како Пословник прописује – углавном, у већини наврата до 18 часова, што значи да су и запослени у Скупштини поштеђени ненормално велике количине прековременог рада и да им остаје времена и за њихове породице.

Још једна ствар где је Светислава Булајић покушавала да уведе ред, а имала је опструкцију на сваком кораку и то није успела да уради – покушавала је да, као овлашћено лице за спровођење Закона о заштити грађана од дуванског дима, учини нешто поводом масовног пушења по канцеларијама. Није могла да има пуно успеха у томе због тога што запослени у Скупштини имају савршен аргумент, контрааргумент – па,

молим вас, посланици пуше по клубовима. Како Светислава Булајић да забрани посланицима да пуше по клубовима, па и у скупштинском ресторану? Она то не може да учини. А са којим ауторитетом онда то да захтева од запослених у Скупштини?

Светислава, хвала што сте покушали. Хвала вам што нисте поднели оставку под притиском него сте чекали да вас смене и тако нам купили прилику да нешто кажемо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Стаменковић.

Повреда Пословника, Маријан Ристичевић.

Или желите реплику?

Реплика.

Изволите.

(Бранка Стаменковић негодује.)

Да, да, поменули сте. И мени сте спочитали иако, морам да кажем, ја високо ценим рад колеге Ристичевића.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, можда, у тузи и болу за изгубљеним изборима, госпођа не зна да ми је рекла да сам посланике назвао фекалијама. То је рекла и то сте сви могли да чујете.

Било је обрнуто: Зоран Живковић – а ја нимало не личим на њега, ни физички ни карактерно, срећом – свима нама упутио је два пута реч „копрофагија“, што значи да једемо измет. Ја сам на то реаговао и рекао да то није лепо од њега.

Ја не штипам људе, не пљујем људе, не псујем непокретне мајке. Све се то мени десило управо од групе чији је представник овде говорио. Имам ја разумевања због тешког пораза ових што ће вероватно отићи да се више никада не врате.

Ако се госпођи привидело нешто у наталним картама и стакленој кугли, ја јој опраштам, али да се Гриша појави. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

Реч има народна посланица Марија Јањушевић.

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Дала бих само кратак коментар на то што председница Скупштине данас није овде. Кад већ причамо о карактеру, мислим да то на најбољи начин одражава њен карактер.

Не чудим се ни вама, председавајући, што се дивите претходном говорнику. Слажем се да сте сви сличног карактера.

Само ћу да се вратим на ово што ви овде данас радите – испољавате силу, која ће се, у крајњој линији, окомити и на вас. Доћи ће време и за то.

Мени је драго само што могу да вам честитам тај изборни резултат, којим сте се хвалили овде користећи време за расправу за неке друге важније ствари, и да вам кажем да је то само знак да грађани Србије сада знају ко је једини одговоран за квалитет њиховог живота у будућности.

Што се тиче саме госпође Булајић, ја јој се захваљујем на досадашњој сарадњи. Нисам се бавила тиме колико је она заиста крива или не, јер су подметања и начин рада и насиље Српске насилне..., напредне странке, није чудно што сам погрешила, веома познати и мени а и грађанима Србије.

Све најбоље и хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има др Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, Посланичка група Српске напредне странке подржаће предлог госпође Маје Гојковић да се госпођа Светислава Булајић разреши функције генералног секретара Народне скупштине.

Пре свега желим да кажем овима који се распитују зашто Маја Гојковић није у сали, да не би остало недоречено и да би грађани Србије знали – Маја Гојковић данас путује у Чиле, као представник председника Републике Србије Александра Вучића, на свечану инаугурацију новоизабраног председника Републике Чилеа. То се вама у животу никад неће десити, зато што грађани Србије не желе да их ви водите. А да не желе да их ви водите, показали су и резултати недавно завршених избора у граду Београду.

Ови хвалоспеви госпођи Булајић који долазе из Посланичке групе Доста је било и Посланичке групе Двери мени лично више изгледају као нека медвеђа услуга, јер кад вас хвале људи који су у Народној скупштини свирали гитару, држали руке у џеповима док се интонирала државна химна, чупали микрофон председници Народне скупштине, уносили камен у салу Народне скупштине, псовали, пљували, вређали, мислим да вам то много не користи, али ја у то не желим да улазим.

Чињеница је да постоје бројни проблеми у функционисању скупштинске администрације. Генерални секретар је старешина скупштинске администрације. Постоје бројни примери кршења законских и подзаконских прописа, за које је, по нашем мишљењу, одговорна госпођа Светислава Булајић. Не тврдим да је то чинила с неком посебном намером, не мислим да је имала жељу да се лично обогати, али чињеница је да је управна инспекција констатовала бројне незаконитости у начину на који је функционисала администрација Народне скупштине Републике Србије. За

то је, по Закону о Народној скупштини и Пословнику Народне скупштине, једино одговоран генерални секретар.

За разлику од вас безгрешних, непогрешивих, који никада ништа у животу погрешно нисте урадили, који једино што знате јесте да држите лекције другима, да посматрате са стране и добацујете али да ништа добро нисте урадили за грађане Србије, ми из Српске напредне странке смо показали досада више пута да имамо храбрости и смелости да сменимо и министре који, по нашем мишљењу, не раде добро или не раде довољно добро свој посао, а то чинимо и данас.

Желим да се захвалим госпођи Булајић на свему ономе што је добро урадила за Народну скупштину, али, исто тако, да кажем и да Српска напредна странка, као најјача посланичка група у Народној скупштини, која ју је фактички и предложила, није задовољна њеним радом. Ми очекујемо да ће на место госпође Светиславе Булајић доћи неко ко ће много боље, квалитетније, много савесније, пожртвованије, професионалније радити свој посао.

Не оспоравам да госпођа Булајић располаже немалим теоријским знањем, али да бисте били добар руководилац, поред теоријског знања морате да имате и сензибилитет за људе. Показало се, нажалост, да у многим ситуацијама тог сензибилитета није било. У многим скупштинским одељењима, одсецима, групама и другим организационим јединицама постоје бројни проблеми. Нарушени су међуљудски односи. Једном броју људи престао је радни однос, а није продужен, из мени потпуно непознатих разлога. Некима је и продужаван. Дакле, има много проблема. Једини начин да се ти проблеми реше јесте да ставимо тачку на ову причу, да подржимо предлог госпође Маје Гојковић и да у наредном периоду изаберемо неког ко ће послове скупштинске администрације радити боље него што је то радила госпођа Булајић.

Госпођи Булајић желим пуно среће и успеха у неком новом послу, односно на неком новом радном месту.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Мартиновићу.

Реч има народни посланик Александра Јерков.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, потпредседниче.

Што се тиче саме смене, како да вам кажем, ви сте Светиславу Булајић предлагали за генералну секретарку Скупштине, ми за то нисмо гласали, ви ћете је сменили. Верујем да сте се сви одреда уверили да је она одговорна за то што скупштинска администрација, која ваљда једина у нашој скупштини не функционише, не функционише добро. То је заиста

међу вама. Како је неко од колега рекао, треба да решавате своја кадровска питања сами.

Међутим, нешто друго је овде важно. Гледам, док су колеге из опозиције овде говориле и како су се подсмевале колегама из опозиције колеге из СНС-а и док су неке од ваших колега говориле како се наслађујете, како се слатко смејете, треба да се припремите, да видите шта ће се вама једног дана десити. Тако ће вас једном провући кроз таблоиде, тако ће вам једном намонтирати афере, тако ће једном злоупотребити институције против вас и онда ће вас на једној подметнутој седници, у оквиру подметнуте тачке дневног реда, без речи образложења сменити. Е, драге колеге из Српске напредне странке, то што ви радите другима, будите спремни да се уради вама оног момента када неко више не буде требао и ви не будете потребни, јер то је начин на који ви третирате људе. На то свако од вас треба да буде спреман.

Не знам, уколико су проблеми такви да се није могло предвидети да ће ова тачка бити баш данас убачена на дневни ред – неке колеге кажу „умувана“ а неки подметнута, заиста је врло необичан начин на који данас о овоме расправљамо – мене интересује када су ти проблеми у функционисању скупштинске администрације почели, када смо сазнали да скупштинска администрација не функционише, да је то данас морало да буде на овакав начин стављено на дневни ред. И то баш тог дана када предлагач тачке дневног реда, наша председница – која ваљда, ред је, треба да образлаже народним посланицима који су за ту исту Светиславу Булајић гласали – није ту. Данас, када она баш има неодложне државничке обавезе, ми морамо да расправљамо о томе.

Не знам када сте ви сазнали за то да Светислава Булајић не ради добро свој посао, да ли сте то знали у уторак када смо утврђивали тачке дневног реда, да ли сте то знали у новембру, да ли сте то знали у септембру, у децембру када је Скупштина престала да ради, или је то нешто што смо сазнали данас, пре петнаест или двадесет минута, када смо ставили ову тачку на дневни ред, баш у дану када онај који предлаже ову тачку дневног реда није у могућности да буде овде, да са нама о томе разговара.

Ја бих волела да је председница Народне скупштине овако ажурна и када су у питању друга разрешења чији се предлози налазе у скупштинској процедури. Мислим да се сви грађани сећају како је обманула јавност када је пре више од година дана рекла да ће се лично постарати, лично заложити, лично гласати за то и лично разговарати са посланицима да се и предлог за њено разрешење који смо поднели нађе на дневном реду. Очигледно да није тако ажурна када су у питању предлози за друга разрешења.

Волела бих да сте сви заједно тако ажурни када су у питању одлуке, мишљења и решења Агенције за борбу против корупције. Не, него се то узима селективно, па ко нам одговара да буде смењен, е, ту ћемо слушати Агенцију за борбу против корупције; ко нам не одговара, ту или нећемо дати мишљење, пошто смо свуда поставили партијске људе, или када Агенција да препоруку за нечије разрешење, ту ћемо игнорисати мишљење Агенције.

Волела бих да ми председница одговори када смо сазнали да Скупштина ради противзаконито, да не функционише, не знам шта је све дато као разлог у образложењу за ово разрешење.

Грађани су сазнали да нешто у том односу не функционише оног дана када је председница на један непримерен, некултуран, невоспитан начин вређала генералну секретарку, у преносу, због тога што генерална секретарка није добро припремила превару коју је председница овде извела са временом за рад.

(Председавајући: Молим вас само да обратите пажњу на терминологију: преваре, обмане... Прво, председница није ту. Имаћете прилику да дебатујете. Стварно нема смисла, нисам очекивао од вас такве речи.)

Слажем се, преформулисаћу. Грађани Србије сазнали су да постоји проблем у раду генералне секретарке оног дана када нас је председница информисала да посланичке групе немају више времена за расправу о амандманима иако је е-парламент у том моменту показивао да је за расправу о амандманима преостало више од петсто секунди. Како се то лепше каже осим овако? Дакле, то је било пре више месеци. Од тада траје та игарија у овом парламенту.

Волела бих да је администрација једини део Парламента који не функционише. Волела бих да будете свесни да у овом парламенту не функционишу и многе друге подједнако важне, ако не и важније, ствари. Волела бих да се ви забринете због тога што нам стижу предлози закона о којима не стижемо ни да разговарамо. Волела бих да вас забрине то што сте и на овој седници поднели толики број амандмана на прве чланове првих закона да опет неће моћи да се разговара о томе. Волела бих да вас брине то што нисмо разговарали о амандманима на буџет. Волела бих да вас забрине то што нас Влада Републике Србије понижава, игнорише, не долази у Парламент, не одговара на питања, што немамо никакву контролу над радом Владе. Волела бих да вас брине то што нам је био суспендован рад Парламента и пре београдских избора и пре председничких избора. Волела бих да вас брине и то што смо претходне године радили само два месеца од силних ваших страначких, унутарстраначких, међустраначких калкулација,



препуцавања, играрија, рачуница, процена и не знам ни ја чега. Волела бих да вас брине то што ви одговорног за тај проблем у Парламенту не видите у себи и не видите у ономе ко води овај парламент.

Зато сада гласајте, колеге, како хоћете, радите шта хоћете, али молим вас да оно што овде наводите да вам је некакав стандард примењујете у свакој ситуацији, пре свега када се ради о вама самима и вашој странци, и да никада не заборавите да све ово што сте сада урадили сутра може да се деси вама и да нико ни реч неће рећи да вас брани.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик мр Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући, нисам магистар, можда ћу да будем али је промењен закон.

Дакле, нити ћу да хвалим нити да кудим госпођу Булајић, из простог разлога што су моји контакти с њом у Скупштини Републике Србије увек били коректни. Лично, као особа која воли да свим људима буде добро, једино што могу да јој пожелим јесте срећа у будућем животу и на будућим радним задацима које ће обављати.

Не смета мени овде то што је владајућа већина имала вољу која је у једном моменту била таква да ви будете изабрани, данас је имала вољу да ви више не будете на месту на којем обављате...

Мени не смета, кажем, воља владајуће већине, јер она је већина, мени смета начин на који је то одрађено.

Мало пре сам размишљао да ли да говорим, а онда ме је један цењени колега својим излагањем ипак нагнао да и ја кажем коју. И тражио сам онда у том размишљању праву реч; чини ми се много, много... силно. Ето, да не кажем друго. Ви имате већину, ви имате силу, све је то у реду, али неке ствари једноставно – то вам говорим пријатељски, ви знате да су моји односи и са вама јако коректни – не треба да се раде на овај начин.

Не треба народни посланик, невезано да ли је народни посланик опозиције или позиције, који је делегиран од стране неког дела популације и грађана државе Србије, да сазна нешто из новина а не из пленума. Јер ово што се сада дешава пре је изашло у јавним гласилима Републике Србије, писаним, штампаним, електронским, него што то ми овде знамо. Неко ће да помисли да је то тако, али, опет, ми знамо да смо већ јуче знали да ће ово бити данас. И сада добијамо информацију.... Мени је једна друга ствар, процедурална, засметала: овде је поднет захтев 9. марта, на данашњи дан, и то је један од ретких захтева за који немамо у колико је сати поднет. Погледајте све, увек имамо сатницу. Радите сте нешто брзо.

Кажете бројна кршења, чуо сам по кулоарима, бројне неправилности. Само, мени није јасно да ли сте то сазнали јутрос или сте знали јуче, или сте знали пре месец дана, или сте хтели да демонстрирате... И онда објашњење, апсолутно по Пословнику, који је важећи, ја кажем трудим се да га увек испоштујем, пише да је то могуће кад имамо већину. Знамо ми врло добро како се појавила већина и знамо до пре пола сата и до пре сат времена, ми који од јутрос седимо са ове стране – али кад кажем са ове стране, ја овде између себе и вас не видим шанац, мислим да смо сви окренути држави Србији и да она треба да нам буде на првом месту – знамо колико нас је било и сад одједном имамо већину.

Чини ми се да је то могло врло лепо и лагано, из поштовања и према госпођи која је тај посао радила... Знам и ја то што је колега Мартиновић спомињао. Извињавам се што сам име споменуо; ако буде сматрао да има разлога да реплицира, он ће то искористити, а име ми се омакло. Знам и ја за те односе и та причања о којима је он причао, али могли смо то лепо, нормално да ставимо у тачку дневног реда, да то иде својим током и да буде све нормално, из поштовања према госпођи која је радила, на начин вероватно... Опет не сумњам, имала вољу, није имала вољу, грешила, није грешила.

Немојте и не морате, јер имате заиста огромну већину, да демонстрирате понекад непотребну силину. Онда онима који не мисле као ви, а дозволићете да је право човека да мисли на начин на који сматра да је за њега корисно и сврсисходно, стичу непотребан, или потребан, утисак да се нешто ради на неком другом месту, које, нажалост, није ово место. А ово место треба да буде место које представља врховни законодавни орган и одлуке које одавде проистекну, и од оних који су у позицији и од оних који су у опозицији, треба да буду одлуке које су на корист народа.

Мени је ово засметало, а ваша воља, ви ћете изгласати како желите. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Весовићу. Извињавам се за грешку од мало пре.

Татјана Мацура има реч сада.

Не желите?

Реч има колега Владимир Ђурић.

Пријавите се. Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Хвала.

Питање разрешења, односно изгласавања неповерења или смене генералне секретарке Скупштине је, како бих рекао, унутарскупштинско питање. Грађани од нас не очекују да их превише замарамо нашим унутрашњим питањима; они од Скупштине очекују резултат, а то су

закони, именовања најбољих кандидата за функције на које Народна скупштина именује и бира, и закони који ће њихов живот побољшати.

Међутим, када је већ владајућа већина ово унутарскупштинско питање ставила на дневни ред, онда није згорег искористити ретку прилику да се о догађајима у Скупштини прозбори, јер не би било лоше рећи пар речи и о аномалијама које нас спречавају, све заједно, да испунимо очекивања која грађани имају када је рад овог дома у питању. Те аномалије су многе, ја ћу сада само неке споменути: примера ради, начин сазивања седница, и то такав начин да се ситним смицалицама покушава онемогућити опозиција да поднесе допуне за дневни ред, па када се сазна да је то опозиција ипак урадила, онда се седница помера у други термин, за који се гледа да опозиција не стигне да преда допуне дневног реда или овлашћења за расправу и сличне ствари. Затим, начин на који се мери време за расправу. Већ су неке колеге овде спомињале да смо имали седницу на којој је у систему е-парламента писало на екрану... Сви смо то видели, знам да сте и ви са друге стране ове сале то видели, јер знам да умете да користите рачунар, не потцењујем вас, напротив. Писало је на екрану да је за расправу о амандманима остало 257 минута...

(Председавајући: Господине Ђурићу, да ли ви знате шта је тема дневног реда?)

Да, наравно. Држим да је и секретарка у све ово на неки начин уплетена. Ево, сада ћемо доћи до тога.

(Председавајући: Добро, хвала.)

Лично сам о овоме, очи у очи, за тим пултом разговарао и са секретарком, па хоћу да видим да ли је то нешто што вреди госпођи Булајић ставити на терет или не.

Дакле, на екрану е-парламента писало је да је остало 257 минута када је председавајућа рекла да је време потрошено. Па је онда око тог времена дошло до конфликта између госпође Гојковић и госпође Булајић, који је у директном преносу виђен, када је речено: „Излази напоље и донеси ми податке!“ Па је госпођа Булајић, наравно, морала да изађе напоље и донесе податке које је госпођа председница Скупштине желела да има. Да ли су то били тачни подаци? Видели смо на екрану е-парламента да нису. Па смо имали систем да је амандманско време мерено у стварно потрошеним секундама; ако неко говори тридесет секунди, систем скине тридесет секунди. Па је онда напрасно на претходној седници уведено заокруживање на пуна два минута, супротно Пословнику.

Да ли су то све ствари које се имају ставити на терет генералној секретарки Скупштине? Ко је могао репрограмирати систем е-парламента да се посланицима у овом дому закине време за расправу о амандманима?

Па, коначно, сада имамо и закидање времена за расправу о амандманима када власт подноси стотине амандмана на сопствене законе, вероватно зато што мисли да они не ваљају. Па ћемо онда доћи у прилику да у овом дому можемо проговорити само о првих пар чланова првог закона на дневном реду и то ће бити то.

Да ли ће грађанима од тога бити боље? Сигуран сам да неће. А да ли је за све то крива госпођа Булајић, коју данас овде, у духу правих комунистичких диференцирања кадрова, смењујете, уз лицемерну жељу да има пуно среће на следећем ангажману и лицемерну захвалност? Ја вам кажем – није.

(Председавајући: Молим вас да нас не вређате, колега Ђурићу.)

Извињавам се ако сам увердио, није била намера, али дубоко сам убеђен да не постоји права искреност када се госпођи Булајић захваљује на досадашњем раду.

Дакле, све то нема везе са госпођом Булајић; све то има везе са начином на који ову скупштину воде они који њој председавају, јер све ово је у њиховој надлежности, а не госпође Булајић. Овом сменом ништа се у овом дому поправити неће, само ће владајућа већина добити још једно радно место на које ће моћи некога да намести.

Коначно, када је реч о храбрости владајуће већине да смењује министре који не раде добро и да то ради без пардона, о тој храбрости говори чињеница да предлагач ове тачке дневног реда и ове смене није дошао. Да, јесте на важном државничком путовању, али лакоћа са којом смо ово ставили на дневни ред наводи ме на закључак да је са једнаком лакоћом ово могло бити стављено на дневни ред било када, у било ком тренутку, када госпођа предлагачица може овоме присуствовати.

Та иста госпођа предлагачица ове тачке дневног реда храбро је пре годину дана изјавила да ће радо ставити на дневни ред расправу о поверењу њој па то до дана данашњег још увек није урадила, упркос захтеву који и даље стоји у скупштинској процедури и који, ускоро бивша, секретарка није у процедури загубила.

Немојте се пуно хвалити том храброшћу. Као што је колегиница Јерков рекла, ако форсирате овакав начин обрачунавања са људима, ако сте спремни употребити и „Блиц“, који у свом наслову већ бившу секретарку госпођу Булајић назива бахатом и медијски је линчује, онда будите спремни да сутра и ви буде жртве истог оваквог старог, класичног комунистичког кадровског диференцирања када вам истекне рок употребе. Хвала вам лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Др Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господа народни посланици, сви грађани Србије знају колико је „Блиц“ наклоњен Српској напредној странци и колико пише по налозима функционера Српске напредне странке.

Што се тиче таблоида о којима је говорила госпођа из ребрендиране или небрендиране Демократске странке, они су мајстори у повлачењу људи по таблоидима. По таблоидима су провлачили и Александра Вучића и Синушу Малог, сада су у овој кампањи провлачили и Ирону Вујовић, провлачили су Мају Гојковић, ја сам био небројено пута тема таблоида. Ево, сада је тема таблоида Маријан Ристичевић. Човек је направио страшно злодело; конкурисао је код Покрајинског секретаријата за пољопривреду за добијање средстава за куповину новог трактора, конкурисао је за закуп пољопривредног земљишта и он је највећи криминалац у Србији.

То су ваши таблоиди. Све ове приче о Александру Вучићу, о некаквим прислушним центрима, о спреси са питај бога ким, ко је лоцирао Ратка Младића, то су све текстови из таблоида. Лист се зове „Таблоид“, извор – Милован Бркић. Дакле, немојте ви да нам држите предавање о томе како се људи провлаче кроз то таблоидно блато; ви то радите сваки дан.

У Републици Србији данас имате, не знам, једно или највише два електронска гласила која су наклоњена политици коју заступа Александар Вучић. Сви остали медији су ваши. Немојте ми рећи да је Вучићев „Данас“, да је Н1 Вучићев, да је „Време“ Вучићево, да је НИН Вучићев, да је „Експрес“ Вучићев. Све је ваше. Али ни све то што је ваше од медија није вам помогло да пређете цензус на изборима за Скупштину града Београда, јер ви немате другу политику сем мржње према Српској напредној странци, према Александру Вучићу.

Још нешто да вам кажем. Госпођа Булајић, уз све дужно поштовање, није изабрана на конкурс за генералног секретара него је изабрана политичком одлуком. Дакле, ми смо на терену политике, не на терену струке и науке. Као што се председник Републике не бира на конкурс, као што се председник Владе и министри не бирају на конкурс, као што се посланици не бирају на конкурс, тако се ни генерални секретар није бирао на конкурс него га је изабрала скупштинска већина, која има пуно право и да га разреши са те функције.

Госпођа из Демократске странке нам је причала о томе како смо ми у некаквим међустраничким препуцавањима. Просто човек да не поверује – странка која хоће да се пререгиструје да би избегла плаћање својих дугова, странка која хоће да промени назив и лого да би избегла плаћање својих дугова, странка у којој се не зна ко је председник, ко је потпредседник, ко је

председник градског одбора, ко је за шта одговоран, прича нешто о међустраничким препуцавањима нама из Српске напредне странке.

Људи, морате да схватите једну ствар: избори се добијају напорним и тешким радом. Иза себе морате имати добро организовану политичку странку. Ви то немате и зато ћете изборе да губите из године у годину. Избори се не добијају на „Фејсбуку“, избори се не добијају на „Твитеру“, избори се не добијају на виберу, избори се добијају тако што имате јаку странку, од месног одбора до председништва странке, имате јаког и способног лидера коме народ верује. Ви немате ништа од тога.

Овде се нама спочитавало... Погледајте, ове клупе су пуне, од СПС-а до нас из СНС-а. Каже, знамо ми јутрос колико је било а видите колико вас је сада. Господине Весовићу, да вас подсетим на чувене речи Николе Пашића – за народ демократија, за чланове странке дисциплина. Овде седе чланови политичких странака који су изашли на изборе и којима је народ указао поверење. За разлику од вас лицемера, који сте се регистровали као којекаква удружења грађана, као невладине организације и као такви ушли у Парламент и сад не подлежете контроли од стране Агенције за борбу против корупције, ми смо изашли као политичке странке, добили поверење народа и имамо обавезу да у Народној скупштини Републике Србије представљамо своје политичке странке. Ми из Српске напредне странке поносни смо што овде заступамо политику Александра Вучића и политику Српске напредне странке.

Питали су неки од вас шта ће нам донети политика коју водимо. Па већ је донела – донела је међународни углед Србији, донела је то да смо сачували суверенитет, независност и територијални интегритет, да нас поштују и Вашингтон, и Брисел и Москва. Донели смо то да имамо много више инвестиција, много више нових радних места, имамо много већи степен безбедности за наше грађане. Постигемо успехе не свим пољима. Недовољно брзо, али их постижемо. Није лако Србију извући из блата у које сте нас сви ви заједно увели.

То и ова данашња седница показује. Кад год треба напасти СНС, сви сте заједно. Био је у праву Александар Вучић, увек постоји једна нит која ће да вас спаја, а то је мржња према Српској напредној странци и Александру Вучићу.

Не браните ви данас Светиславу Булајић. Баш вас брига за Светиславу Булајић. Кад је била тако квалитетна и добра, тако стручна и успешна, зашто нисте гласали 2016. године за њу? Не, ви данас покушавате да нападнете Српску напредну странку, која има храбрости да каже – нисмо задовољни радом генералног секретара, захваљујемо јој на свему што је урадила али тражимо бољег кандидата. Јер за разлику од вас који сте се

заглавили у времену и простору и мислите да сте непогрешиви и недодирљиви, ми сматрамо да увек може боље, да увек може да се иде напред, да увек може да се иде јаче, брже. Зато то и радимо.

(Бранка Стаменковић: И боље.)

И боље, госпођо Стаменковић.

Него, где вам је председник, то мене занима. Где вам је председник, Саша Радуловић, да каже и он неку реч? Врло паметан, врло поштен човек, водио стечајеве у седамнаест фирми истовремено, закључивао уговоре сам са собом, богатио се на рачун овог напаћеног народа. Па где вам је тај ваш председник, тај који је најављивао епохалне промене, он ће да смени Александра Вучића, држао предавања о Вучићевом брату, мами, тати и тако даље? Где вам је председник?

Где је председник, овај што је уносио камен у Народну скупштину?

Мене веома чуди, у ствари и не чуди ме, да будем искрен, терминологија коју данас користите. Чим ви не знате ко је Слободан Јовановић, ко је Урош Предић, ко је Надежда Петровић, онда су нормални термини – ви сте нешто „умували“. Зоран Живковић јуче каже мени: „Чибе!“ То је све, знате, демократски, то је грађански, то је европски, фенси, супер, то је све у складу са европским стандардима... Ја вам кажем да није. Ако желите више успеха на следећим изборима, мораћете, даме и господо, мало да се промените.

Тема – амандмани. Видим овај ваш „Блиц“, њега много занима зашто СНС подноси амандмане на предлоге закона. Причали сте о амандманима, пажљиво сам слушао све што сте говорили и дозволите ми да извршим једну малу опсервацију у име Посланичке групе СНС везано за те амандмане. Видим, овај ваш „Блиц“ расписао се о томе како посланици Српске напредне странке имају храбрости и право да подносе амандмане.

Амандмани имају две сврхе и два циља: први циљ је да допуне или поправе текст предлога закона; други циљ, који ми желимо да постигнемо, то је да промовишемо политику за коју се залажемо, и то чинимо преко амандмана.

Нико вама, даме и господо из тих жалосних остатака српске опозиције, не брани да говорите о вашим амандманима, али ћете говорити у оквиру времена које вам даје Пословник, који сте сами донели у годинама када сте сматрали да вас нико никада неће сменити са власти, да ће Борис Тадић доживотно бити председник Републике, да ће доживотно „жуто предузеће“ владати Србијом и да ће доживотно „жуто предузеће“ бити господар живота и смрти у Србији. Е, онда се ситуација преокренула па вам Пословник који вам је 2009, 2010, 2011. и у првој половини 2012. године

био идеалан, демократски, добили сте позитивна мишљења европских релевантних тела, сад одједанпут не ваља.

Имаћете ви времена да дискутујете, али у оквиру времена које вам даје Пословник.

Само да вам кажем још нешто – никада се више неће десити ситуација да нам ви који сте на изборима добили један, два, три, три и по процента данима говорите шта не ваља у предлозима закона а да сви ови људи који овде седе и представљају убедљиву већину грађана Србије ћуте. Не, од сада ће већина да говори, говорите и ви, па ће грађани Србије да измере ко је у праву. Али немојте да очекујете да ћутимо данима док говоре Балша Божовић, Саша Радуловић, Бошко Обрадовић и њима слични. Не, више нема ћутања, сада ће сви посланици Српске напредне странке, сви посланици Посланичке групе Покрета социјалиста, Народне сељачке странке и Уједињене сељачке странке Србије да говоре и свакога дана ћемо указивати на добре ствари које су за државу Србију и грађане Србије и српски народ урадили председник Републике Александар Вучић и Влада Републике Србије, а и ми народни посланици који овде представљамо велику, огромну већину грађана Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мартиновићу.

Полако само. Ко се јавио да рекламира повреду Пословника?

Срђан Ного.

Изволите.

Јесте ли ви били у сали?

СРЂАН НОГО: Пазите, да ли ви мене видите? Хоћете да ме уштинете да видите да сам присутан?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изволите, ајде.

СРЂАН НОГО: Чланови 106. и 107. Говорник може да говори о тачки дневног реда а приде је дужан да поштује достојанство Народне скупштине. Претходни говорник је говорио најмање о тачки дневног реда а највише о оцени политичких прилика у земљи. Такође, у свом говору се на увредљив начин изјашњавао о опозицији.

Уколико сте ви толико велики и бриљантни, нема потребе да говорите терминологијом какву је користио господин Мартиновић када је говорио о колегама са супротне стране, који представљају опозиционе народне посланике. Тако да су прекршене две одредбе овог пословника.

Само да кажем да ја не „рекламирам“ Пословник, него указујем на повреду Пословника. То сам заборавио, јер ми колеге прекопута нису дале да вас исправим термилошки.

Значи, члан 106 и члан 107. Заиста нема потребе да се на такав начин квалификују посланици опозиције.



Ово што сте ви рекли, господине Мартиновићу, у вашем излагању је велики скандал. Ви добро знате да парламентарна демократија не функционише на такав начин с обзиром на то да сте професор на факултету.

(Председавајући: Обраћајте се мени, колега.)

Али, наравно, можете како хоћете, ал' не можете докле хоћете.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Сматрам да нисам повредио Пословник. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Да ли још неко жели повреду Пословника? Не.

(Бранка Стаменковић: Поменуо ме је.)

Немате право на реплику, није вас поменуо. Поменуо је партије које нису прешле цензус. Мислим да нема никог ту ко седи а да није прешао цензус, њихове партије. Не разумем како сад...

(Народни посланици гласно негодују.)

Само полако.

Пошто на листама посланичких група више нема пријављених за реч, пре закључивања претреса питам – да ли желе реч председници, односно представници посланичких група или још неко ко није искористио своје право из члана 96. Пословника? Не.

(Народни посланици гласно негодују.)

Закључујем претрес.

(Бранка Стаменковић: Јавила сам се за реч. Срам вас било!)

Молим вас да поштујете Пословник и процедуру. Пријавите се, немојте да вичете са места.

Изволите, нема проблема никаквих.

ТАТЈАНА МАЦУРА: Захваљујем, председавајући.

Данас је моја колегиница у преподневној расправи морала да буде пантер да би се јавила за реч, јер су народни посланици осуђени, посебно из редова опозиције, да се брзином која се мери милисекундама јављају за реч, а сада, због галаме коју производи владајућа већина, ви нити видите нити чујете људе који стоје испред вас и сугеришу вам да имају право на реч.

Дакле, ја бих сада да резимирам ову срамну расправу, која је, још једном, „умувана“ на данашњу седницу као додатна тачка на дневном реду...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нећу вам дозволити да тако говорите о Народној скупштини. Молим вас, имали смо данас, цео дан, веома коректну расправу, нећу дозволити да се тако понашате.

Изволите, пријавите се.

ТАТЈАНА МАЦУРА: Дакле, да резимирам ову расправу.

Похвалићу ефикасност, још једном, Агенције за борбу против корупције. Као што је већ рекла моја колегиница Бранка, она је за мање од месец дана донела решење којим налаже да ми данас разрешимо дужности (или већ који дан долази на дневни ред) генералну секретарку на месту на ком се налази.

Оно што Агенција за борбу против корупције ни дан-данас није урадила, то је да, на пример, није наложила да се испита мистериозно нестајање офшор компанија једног од министара у актуелној влади.

Немојте да ме прекидате ... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Наравно да ћу да вас прекинем. Немојте да злоупотребљавате...

(Народни посланици гласно негодују.)

Молим вас, врло сам коректан. Слушам овде све време од представника опозиције како људи обмањују, како лажу, како су преваранти; то више нема смисла.

Пустио сам вас да говорите. Молим вас да завршимо, закључио сам претрес. Касно сте се јавили. Дакле, претрес је закључен.

(Татјана Мацура: Дајте ми реч да завршим. Некоректни сте; вратите ми, дајте ми реч.)

Поштовани народни посланици, пошто смо завршили расправу о тачкама 33–35. ове седнице, подсећам вас на одредбу члана 87. став 5. Пословника Народне скупштине, према којој председник Народне скупштине може да одреди да дан за гласање о предлогу појединог закона буде одмах по завршетку претреса тог предлога закона.

У складу с овом одредбом, одређујем петак, 9. март 2018. године, са почетком у 16.08 часова, као дан за гласање о тачкама 33–35. дневног реда ове седнице, о којима је завршена расправа.

Поштоване даме и господо народни посланици, пре него што пређемо на одлучивање о тачкама дневног реда, потребно је да утврдимо кворум.

Сагласно члану 88. став 5. Пословника Народне скупштине, кворум за рад Народне скупштине у дану за гласање постоји ако је на седници Народне скупштине присутна већина од укупног броја народних посланика.

Молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 136 народних посланика, односно да је присутна већина од укупног броја народних посланика и да, према томе, постоје услови за одлучивање.

Прелазимо на одлучивање.

Пошто сада прелазимо на одлучивање о предлозима одлука о изборима и разрешењима, подсећам вас да, на основу члана 105. став 2. тачка 15. Устава Републике Србије, Народна скупштина своје изборне надлежности врши већином гласова свих народних посланика.

Имајући то у виду, прелазимо на ГЛАСАЊЕ.

Прелазимо на тачку 33. дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЧЛАНОВА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНОВА ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, који је поднела Посланичка група Српска напредна странка (02-552/18).

Стављам на гласање Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група СНС, у целини.

За – 137, уздржан – један, од укупно – 138 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на тачку 34. дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЧЛАНОВА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНОВА ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, који је поднела Посланичка група Српска напредна странка (02-553/18).

Стављам на гласање Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група СНС, у целини.

За – 137, уздржан – један, од укупно – 138 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на тачку 35. дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗА РАЗРЕШЕЊЕ ГЕНЕРАЛНОГ СЕКРЕТАРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ.

Стављам на гласање Предлог за разрешење генералног секретара Народне скупштине Светиславе Булајић.

За – 135, против – један, нису гласала – два, од укупно – 138 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика разрешила Светиславу Булајић функције генералног секретара Народне скупштине Републике Србије.

Поштовани народни посланици, хвала вам. Обавештавам вас да настављамо са радом у понедељак, у 10 часова.

(Седница је прекинута у 16.15 часова.)